

X

ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಪ್ರಕಟನೆ - ೨೦೮

ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮರಸ್ತುತರ ಮಾಲೆ - ೨

ಮರು ರೂಪಗಳು

ii

iii

ಮರು ರೂಪಗಳು

Blank Page

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ
ಎಚ್.ಎಸ್.ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್

ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ

ಕಲಾಗ್ರಾಮ, ಜಾನ್ನಭಾರತಿ

ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಆವರಣದ ಹಿಂಭಾಗ, ಮಲ್ಲತ್ತಹಳ್ಳಿ
ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೫೬

**Maru Rupagalu : A collection of Poems translated in to Kannada by:
H.S. Shivaparakash and Published by P.Narayanaswamy,
Registrar, Kuvempu Bhasha Bharathi Pradikara ; Kalagrama,
Jhanabharathi, Behind Bangalore University Campus, Mallattahalli,
Bangalore - 560 056 ; Edition 2015; Pp. xii + 190 ; Price : Rs.150.00**

© ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕಾದಿರಿಸಿದೆ

ಪ್ರಾಥಿಕಾರದಿಂದ ಮುದ್ರಣ : ೨೦೧೫

ಪ್ರಯೋಗಳು : xii + ೧೯೦

ಬೆಲೆ

ಪತ್ರಿಗಳು : ೫೦೦

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

పి.నారాయ
రిజీస్కు.రో

ಪುವೆಂತೆ ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ
ಕಲಾಗಾಮ, ಜ್ಯಾನಭಾರತಿ
ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಅವರಣದ ಹಿಂಭಾಗ
ಮಲ್ಲತ್ತಪಟ್ಟಿ, ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೧೫೬
ದೂ. : ಇಂಗಲ್‌ಇಂಗರ, ಇಂಗಲ್‌ಇಂಗರ್

ಮುಖಿಪ್ರಯ ವಿನಾಸ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರ : ವಿಶ್ವನಾಥ ಶಟ್ಕರ್

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತ್ರ

ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಪ್ರತಿ ವರುಶ ಅನುವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅನುಪಮ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಗಣರಿಗೆ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಕನ್ನಡದಿಂದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ, ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿರುವ ಹಲವರು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡುವ ವೇಳೆ ಅವರೂಡನೆ ಸಂವಾದ ನಡೆಸುವ ಮೂಲಕ ಅವರ ಜಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದೆವೆ. ಇದರೂಡನೆ ಅವರ ಒಂದು ಅನುವಾದ ಕೃತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಈ ಸಾಲಿನಿಂದ ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅವರ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮೂಲಕವೂ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗೆ ಈ ವರುಶದ ಎಲ್ಲ ಗೌರವಾನ್ವಿತರೂ ಸಮೃತಿಸಿ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಕೃತಿಯ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಅನುವ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪಾಧಿಕಾರದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು, ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಡಾ. ಕೆ.ವಿ. ಸಾರಾಯ್ಡಾ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಮುದ್ರಣ:

ಮೇ॥ ರಾಜ್ಯಾ ಪೀಠಪರ್ವ

ನಂ ೫೬, ಇನ್ನೇ ಕುಸ್ತಿ, ಲಾಲಾಬಾಗ್ ರಸ್ತೆ
ಗಂಗಾದರಪ ಬಾಳ್, ಕೆ.ಎನ್. ಗಾಡುನ್

ବେଳାରୁମ୍ବାରୁ, ପ୍ରକାଶିତ
ବେଳାରୁମ୍ବାରୁ - ୧୯୦୧୨

ଦୂ. ୨୨୨୫୫୦୯୯ /୨୨୨୮୯୯୯

ಅನುವಾದಕರ ಮಾತ್ರ

ನನ್ನ ಅನುವಾದಿತ ಕವಿತೆಗಳ ಗುಣಕ್ಕೆ ‘ಮರು ರೂಪಗಳು’ ಹೊರಬಂಡದ್ದು ಸುಮಾರು ಕಾಲು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ. ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಫಸಲಾದ ಈ ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಗ ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ಪ್ರತಿಶ್ರೀಯೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಅದು ನೆನೆಗುದಿಗೆ ಬಿಧ್ಯಹೋಯಿತು. ನನಗೆ ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಏಂಜಿನಿಯರ ಅನುವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ದೊರಕಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತಿಗೆ ಮರುಜನ್ಮ ದೊರಕಿದೆ.

ಬರಹಗಾರನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಿನಿಸಿದ ಕೃತಿ ಓದುಗರಿಗೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಜರೂರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೂ ‘ಮರು ರೂಪಗಳು’ ಮರುಮುದ್ರಣವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತಿ ಮೊದಲ ಸಲ ಅಚ್ಚಾಡಾಗ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಗಳು ನನಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಂದಿನ ಓದುಗರ ಜೊತೆಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸ್ತುದೆ.

ನಾನು ಕವಿತಾರಚನೆಗೆ ತೊಡಗಿದಾಗ ನನಗೆ ಸೂಳಿಕೆ ನೀಡುವ ಮಾದರಿಗಳ ಅಗತ್ಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ನನಗೆ ಸಮಕಾಲೀನ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಲಭ್ಯವಿದ್ದ ಮಾದರಿಗಳಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಿಂದ ಆವರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮಾದರಿಗಳಾಗಲಿ ಸಾಲದನಿಸಿತು. ಆ ಮಾದರಿಗಳ ಹೊರಗಿನ ಮಾದರಿಗಳು ನನ್ನ ಮತ್ತು ಆವೌತ್ತಿನ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೇನೂ ಎಂಬ ಯೋಜನೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡತೊಡಗಿತು. ಆ ಸುತ್ತುನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಆವರೆಗೆ ದಕ್ಷದ ಮಾದರಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಇತರ ಭಾರತೀಯ ಮತ್ತು ಪರದೇಶಿ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಹೊಸ ದಾರಿಗಳು ಸಿಗಬಮದೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡಿಯಾಗಿರುವ ಕವಿತೆಗಳ ಅನುವಾದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದೆ. ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅನುವಾದದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಪಾಠಗಳು ನನ್ನ ಕವಿತೆಗಳ ಮುಂದಿನ ಹಾದಿಗಳನ್ನು ನನಗೇ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದವು. ‘ಮರು ರೂಪಗಳು’ ನನ್ನ ಕವಿತೆಗಳನ್ನಂತೂ ಮರುರಾಷಿದವು. ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಇಲ್ಲಿನ ಕವಿತೆಗಳ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯವೂ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವೆಂಬುದು ಅರಿತಾಗ ಅನುವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಬಹುಶತೆಯೂ ನನಗಧರವಾಗಿ ಮುಂದಿನ ನನ್ನ ಅನುವಾದಗಳ ಹಾದಿಗಳು ಹಲವು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕವಲೊಡೆದವು. ಸ್ವಂತ ಕವಿತಾ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಾನುವಾದದ ನಡುಗರೆ ತೀರ ತೆಳುವೆಂಬ ಅನುಭವವೂ ನನಗಾಯಿತು.

ಈ ಕೃತಿ ನನಗೆ ಕಲಿಸಿದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಅಂದಿನ ನನ್ನ ಸರೀಕರಿಗೂ ಕಲಿಸಿತೆಂಬ ನನ್ನ ಭಾವನೆ ದುರಹಂಕಾರದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿದ್ದಿರುವುದು.

ಇವೌತ್ತಿನ ಕವಿಗಳಿಗೂ ಓದುಗರಿಗೂ, ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಸಿಕ್ಕೆತೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಗೆ ದೋಷವಿಲ್ಲವಾಗಿ ‘ಮರು ರೂಪಗಳು’ ಮತ್ತೆ ಓದುಗರ ಉಡಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮರುಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದ ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ.ಕೆ.ವಿ.ನಾರಾಯಣ ಅವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರುಗಳನ್ನು ತುಂಬುಮನದಿಂದ ನೆನೆಯುತ್ತೇನೆ.

ಎಚ್.ಎಸ್.ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್

ಪರಿವಿಡಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು
ಅನುವಾದಕರ ಮಾತು

v

vi

೧. ಎಲ್ಲ ಹಾಡುಗಳ ಹೆಚ್ಚು/ಬಾಹೋ	೩
೨. ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ/ಗಜಾನನ ಮಾಧವ ಮುಕ್ತಿಬೋಧ್‌/ಹಿಂದಿ	೪
೩. ಗೀತೆಯ ಕರಗಳು/ನೂನ್ ಮೀಮ್ ರಾಶಿದ್/ಉದ್ಯ	೫
೪. ಅಂಥ ಜಂದವಲ್/ಬೋರಿಸ್ ಪಾಸ್ತರೊನಾಕ್/ರವ್ಯ	೬
೫. ಇದು ಕೆಟ್ಟಿಕಾಲ/ಸಂತ ತುಕಾರಾಮ	೧೦
೬. ‘ಲಲ್ಲವಾಖ್’ನಿಂದ/ಲಲ್ಲೇಶ್ವರಿ/ಕಾಶ್ಮೀರಿ	೧೨
೭. ಬಿಂದು/ಇನಾಯತ್ ಖಾನ್/ಇಂಗ್ಲಿಷ್	೧೪
೮. ಲೇಪನ/ವೋಲೆಪೋಯಿಂಕಾ/ನೈಜೀರಿಯಾ	೧೫
೯. ‘ಲಲ್ಲವಾಖ್’ನಿಂದ/ಲಲ್ಲೇಶ್ವರಿ/ಕಾಶ್ಮೀರಿ	೧೬
೧೦. ‘ಜರೂಸಲೆಂ’ ನಿಂದ/ವಿಲಿಯಂ ಜ್ಞೇಕ್	೧೮
೧೧. ಮರುಹೆಚ್ಚು/ವಿಲಿಯಂ ಬಣ್ಣರ್ ಏಟ್/ಇಲೆಂಡ್	೨೦
೧೨. ಐಕ್ಯ/ಮೀರಾಜಿ	೨೯
೧೩. ಅಡಿಯ ಚನ್ನೆರಳು/ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸು ಅಪ್ಪರ್/ತಮಿಳು	೨೧
೧೪. ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ/ಹೆನ್ರಿಕ್ ನಾಡ್ರೊಬ್ರಾಂಡ್/ಡನ್ ಮಾಕ್ಸ್	೨೨
೧೫. ಹೇ ಹುಲಿ !/ವಿಲಿಯಂ ಜ್ಞೇಕ್/ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್	೨೩
೧೬. ಸೀಮಿಯನ್ನೆನ ಹಾಡು/ಟಿ.ಎಸ್. ಎಲೀಯಟ್/ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್	೨೪
೧೭. ಮಸೀದಿ/ಅವ್ಲುರ್-ಉಲ್-ಇಮಾನ್/ಉದ್ಯ	೨೫
೧೮. ಮಳೆ ಬರುವ ಹಾಗಿದೆ/ವೋಲೆಪೋಯಿಂಕಾ/ನೈಜೀರಿಯಾ	೨೬
೧೯. ನನ್ನ ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ/ ವಿಲಿಯಂ ಬಣ್ಣರ್ ಯೇಟ್/ಇಲೆಂಡ್	೨೭

೨೦. ಕಡಲ ಕರೆ/ಮೀರಾಜೆ/ಉದ್ದರ್ವ	೩೯
೨೧. ಬೀಜ/ಪೂರ್ವಪೊಯಿಂಕಾ/ನೃಜೀರಿಯಾ	೪೨
೨೨. ಸಮರೋತ್ತರ ಗೀತೆ/ಬಟೋರ್ಲ್ಯಾ ಬ್ರೇಕ್/ಜರ್ಮನಿ	೪೯
೨೩. ಬಾಳಲಿ ಈ ನೆಲ/ಅವ್ಯೂಹಾರ್/ತಮಿಳು	೪೦
೨೪. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ/ಫ್ರೆಚ್ ಅವ್ಯಾದ ಫ್ರೆಚ್/ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್	೪೧
೨೫. ಸಿಗಿಡಿ/ಪೂರ್ವಪೊಯಿಂಕಾ/ನೃಜೀರಿಯ	೪೨
೨೬. 'ಮಾಳವಿಕಾಗ್ನಿಮಿತ್ತ'/ಕಾಳಿದಾಸ	೪೮
೨೭. ಅನಂತ ಲಿಯೊಪಾದಿಕ್/ಇಟಲಿ	೪೯
೨೮. 'ಲಲ್ಲವಾಶ್'ನಿಂದ/ಲಲ್ಲೀಶ್ವರಿ/ಕಾಶೀರಿ	೫೨
೨೯. ದ್ವೀಪ/ಜಾಂಗ್ ಹಾಂಗ್ ಯೋಂಗ್/ಉ.ಕೌರಿಯಾ	೫೪
೩೦. ಇಕರಸ್/ಯೂಕಿಯೋ ಮಿಷಿಮಾ	೫೫
೩೧. ಬ್ರೆಚಾಂಟಿಯಂ ಯಾನ/ವಿಲಿಯಂ ಬಟ್ಟರ್ ಪಟ್ಟ್/ಬಲೆಂಡ್	೫೬
೩೨. ಕರ್ತೃಬಾದ ಮಸೀದಿ/ಡಾ॥ ಇಕ್ಕಾಲ್/ಉದ್ದರ್ವ	೫೯
೩೩. ದಡ ಸೇರಿದಾಗ/ಹೆನ್ರಿಕ್ ನಾಡ್ರೆಬ್ರಾಂಡ್/ಡೆನ್ ಮಾಕ್ರ್	೬೬
೩೪. ಇಧಾಕಾಗೆ ಹೊರಟಾಗ/ಕಾನ್ ಸ್ಟೇಂಂಿನ್ ಕೆವಫಿ/ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರಿಯಾ	೬೨
೩೫. ಬೆಳ್ಳಿ/ಫೆರೆನ್ಸ್ ಯೂಹಾಸ್/ಹಂಗಂ	೬೯
೩೬. ಸಮುದ್ರಿಕಾ/ಟಿ.ಎಸ್. ಎಲಿಯಟ್/ಇಂಗ್ರೆಂಡ್	೭೦
೩೭. ನನ್ನ ಕೊಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಗು/ಗಜಾನನ ಮಾಧವ ಮುಕ್ಕಿಬೋಧ್/ಹಿಂದಿ	೭೨
೩೮. ಸಮನೆಲದ ಮೇಲೆ/ಹೆನ್ರಿಕ್ ನಾಡ್ರೆಬ್ರಾಂಡ್/ಡೆನ್ ಮಾಕ್ರ್	೭೮
೩೯. ಜಿಂಕ ರೂಪ ತಾಳಿದ ಹುಡುಗ ನಿಗೂಢಗಳ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಕೊಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ/ಫರೆನ್ಸ್ ಯೂಹಾಸ್/ಹಂಗರಿ	೭೯
೪೦. ಇದು ಯಾವ ಬೀದಿ/ಬಿಸಿಪ್ ಮಂದೆಲ್ಸ್ಟ್ರಂ/ರಷ್ಟ್ರ್	೮೬
೪೧. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ/ಅವ್ತಿರ್-ಲುಲ್-ಇಮಾನ್/ಉದ್ದರ್ವ	೯೨
೪೨. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ/ಹೆನ್ರಿಕ್ ನಾಡ್ರೆಬ್ರಾಂಡ್/ಡೆನ್ ಮಾಕ್ರ್	೧೦೦
೪೩. ಲೆನ್ಬೆ ಗ್ರಾದ್/ಬಿಸಿಪ್ ಮಂದೆಲ್ಸ್ಟ್ರಂ/ರಷ್ಟ್ರ್	೧೦೧
೪೪. ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ/ಹೆನ್ರಿಕ್ ನಾಡ್ರೆಬ್ರಾಂಡ್/ಡೆನ್ ಮಾಕ್ರ್	೧೦೨

೪೫. ಮರಳಿ ಬಂದಾಗ/ಅವ್ತಿರ್-ಲುಲ್-ಇಮಾನ್/ಉದ್ದರ್ವ	೧೦೩
೪೬. ಎರಡು ತೋಟಗಳು: ಬಂದು ಕತೆ/ಆಕ್ತೇವಿಯೊ ಪಾಜ್/ಮೆಸ್ಕಿಕೋ	೧೦೪
೪೭. ಈ ರಾತ್ರಿ/ಹೆನ್ರಿಕ್ ನಾಡ್ರೆಬ್ರಾಂಡ್/ಡೆನ್ ಮಾಕ್ರ್	೧೦೮
೪೮. ಬರವು/ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಕಾರ್/ಬಂಗಾಳಿ	೧೧೯
೪೯. ಬಾಗಿಲಿನ ಹೊರಗೆ ಕಂಡ ಕಂದೀಲುಗಳು/ಜೆ.ಮಾ. ಹಾಟ್ಟಿನ್/ಇಂಗ್ರೆಂಡ್	೧೨೦
೫೦. ಮಾಕ್ರ್ ಮಧ್ಯದ ದಿನ/ಕಾನ್ ಸ್ಟ್ರೋಟ್/ಟೆನ್ ಟೆನ್	೧೨೨
೫೧. 'ಲಲ್ಲವಾಶ್'ನಿಂದ/ಲಲ್ಲೀಶ್ವರಿ/ಕಾಶೀರಿ	೧೨೫
೫೨. ಎಂಥಾದ್ದು ಇದು/ಬಟೋರ್ಲ್ಯಾ ಬ್ರೇಕ್/ಜರ್ಮನಿ	೧೨೬
೫೩. ಬೇನೆ/ಸಿಜೇರ್ ವಾಲ್ಮೋ/ಪೆರು	೧೨೭
೫೪. ಹಾಯ್ಯು-ತ್ರಿಪದಿಗಳು/ಬಾಷೋ, ಇಸ್ಲಾ, ಕಿಕಾಕು, ಅನಾಮಿಕ	೧೨೯
೫೫. ಸೇಬು/ಗುನ್ನಾರ್ ಎಕಲಾಫ್/ಸ್ವೀಡನ್	೧೩೦
೫೬. ಅಂತಿಯಾರ್:ಬಂದು ನಂಜಿನ ಮರ/ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರೋ ಮುಷ್ಟಿನ್/ರಷ್ಟ್ರ್	೧೩೧
೫೭. ಈಸ್ಪರ್ ರೆನೆಟ್/ವಿಲಿಯಂ ಬಟ್ಟರ್ ಯೇಟ್/ಬಲೆಂಡ್	೧೩೨
೫೮. ವೀಮಾರ್ ಸಂವಿಧಾನದ ವೋಟ್ ವೋದಲ ಪಾಕ್/ಬಟೋರ್ಲ್ಯಾ ಬ್ರೇಕ್/ಜರ್ಮನಿ	೧೩೩
೫೯. ಯಾರು ಬರುವರು?/ಬಟೋರ್ಲ್ಯಾ ಬ್ರೇಕ್/ಜರ್ಮನಿ	೧೩೫
೬೦. ಕೊನೆಯ ಆಸೆ/ಬಟೋರ್ಲ್ಯಾ ಬ್ರೇಕ್/ಜರ್ಮನಿ	೧೪೦
೬೧. ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ/ಬಟೋರ್ಲ್ಯಾ ಬ್ರೇಕ್/ಜರ್ಮನಿ	೧೪೧
೬೨. ಗೊಣಾಡುವವನ ಬಗೆಗೆ ಕನಸು/ಬಟೋರ್ಲ್ಯಾ ಬ್ರೇಕ್/ಜರ್ಮನಿ	೧೪೨
೬೩. ಎಪ್ಪು ಎಪ್ಪು ಭಿನ್ನ/ಗಜಾನನ ಮಾಧವ ಮುಕ್ಕಿಬೋಧ್/ಹಿಂದಿ	೧೪೪
೬೪. ಮಚೆಿಚ್ಚು ಶಿವಿರಗಳು/ಪಾಚ್ಚು ನೆರೂದ/ಜಿಲ್	೧೪೪
೬೫. ಎದ್ದೇಳಿ, ಮರುಹಟ್ಟಿ	೧೪೫
೬೬. ತುಂಬಾ ನಾಚಿಕೆ ನನಗೆ/ಗಜಾನನ ಮಾಧವ ಮುಕ್ಕಿಬೋಧ್/ಹಿಂದಿ	೧೪೬
೬೭. ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿ/ಮಿರೋಸ್ಲಾವ್ ಹೋಲುಬ್	೧೪೬
೬೮. ಘ್ರಾಕ್ರಿಯಲ್ಲಿ/ವಾಸ್ಕೋ ಮೊಪಾ	೧೪೬

೨೯. ಅರಳಿ ನಿಂತ ಚಂದದ ಹೊವೆ/ಇಳಂಗೆಂ ಅಡಿಗಳ್/ತಮಿಳು	೧೫೯
೩೦. ಇನ್ನೂ ಹಾಡು/ಅಪ್ಪೆಯಾರ್/ತಮಿಳು	೧೬೦
೩೧. ಬರಡು ಬೀಜ/ದೇನಿಯಲ್ ವೇಸೋಚೋ೯/ಅಮೆರಿಕಾ	೧೬೧
೩೨. ಕಘ್ಯಾ೯/ರಮಾಕಾಂತ ರಥ/ಒರಿಯಾ	೧೬೨
೩೩. ಬಾ ಬಾರೊ ಗೆಣೆಕಾರ್/ಹೀಬಾ ಖಾತೊನ್/ಕಾಶ್ಮೀರಿ	೧೬೩
೩೪. ಈ ನದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ/ರಮಾಕಾಂತ ರಥ/ಒರಿಯಾ	೧೬೪
೩೫. ಬಲುಮೆಚ್ಚು ನಿನ್ನ ಕಂಗಳು/ವಿಲಿಯಂ ಷೇಕ್ಸ್ಪಿಯರ್/ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್	೧೬೦
೩೬. ಪ್ರತೀಸಲ ನಾನು ಬಂಡಾಗ/ನಿನ್ನ ಬಳಿ/ರಮಾಕಾಂತ ರಥ/ಒರಿಯಾ	೧೬೧
೩೭. ಹೋಲಿಸಲೆ ನಿನ್ನನ್ನು/ವಿಲಿಯಂ ಷೇಕ್ಸ್ಪಿಯರ್/ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್	೧೬೨
೩೮. ಅರಳುವಳು ಇವಳು/ಪ್ರೈದೆರಿಕೊ ಗಾಸಿರ್ಯಾ ಲೋಕ್/ಸ್ವೇನ್	೧೬೩
೩೯. ಭಾವಚಿತ್ರ/ರಮಾಕಾಂತ ರಥ/ಒರಿಯಾ	೧೬೪
೪೦. ಆಯಷ್ಟು/ರಮಾಕಾಂತ ರಥ/ಒರಿಯಾ	೧೬೪
೪೧. ದಂತಕರೆ/ರಮಾಕಾಂತ ರಥ/ಒರಿಯಾ	೧೭೧
೪೨. ಮಾನ ಮೋಲಾದಾಗ.../ವಿಲಿಯಂ ಷೇಕ್ಸ್ಪಿಯರ್/ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್	೧೭೧
೪೩. ಶಾಡಲೆ ತೃಜಿಸು/ರಮಾಕಾಂತ ರಥ/ಒರಿಯಾ	೧೭೨
೪೪. ಯುದ್ಧ/ವಿಲಿಯಂ ಷೇಕ್ಸ್ಪಿಯರ್/ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್	೧೭೨
೪೫. ಸಂಧಿಸಿದಾಗ ಹೃದಯ ಭವನಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲು ಬಿಡಲ್ಲಿ/ಜಫರ್ ಇಕ್ಬಾಲ್/ಲುದು೯	೧೭೮
೪೬. ಬಂಡೆಯೋಳಗಿನ ಗಂಧ/ರಮಾಕಾಂತ ರಥ/ಒರಿಯಾ	೧೭೯

ಮರ್ಯಾದೆಪಗಳು

×

ಹಾಡು ಕೆವತೆಗಳು

X

ಮರು~~ರಾ~~ಪಗಳು

ಮರು~~ರಾ~~ಪಗಳು

X

ಎಲ್ಲ ಹಾಡುಗಳ ಮೆಟ್ಟೆ

- ಬಾಜೋ

ನಾಣಿ ಹಾಕುವ ಹೊತ್ತು ರೈತಹಾಡೋ ಹಾಡು
ಸಾಣಿ ಇಲ್ಲ ಇದಕೆ ಏನೂ ! ಇದರೊಳಗೆ
ಮೆಟ್ಟೆವವು ಎಲ್ಲ ಹಾಡುಗಳು ||

Blank Page

ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ

- ಗಜಾಸನ ಮಾಥಪ ಮುಕ್ತಿಭೋಧ್ (ಹಿಂದಿ)

ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ
ಬಹಳ ಬಹಳ ಮಾತನಾಡಬಯಸಿದ್ದೆ
ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ

ಜೊತೆಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಜೊತೆಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ
ಹರಿಯಬಯಸಿದ್ದೆ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ

ಮೋಡಗಳ ಆವಾಜೆನಿಂದ
ಕುಹರಗಳ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ
ಬಾನುತುಂಬಿದ್ದ ಮೂಲಮೂಲೀಗಳ ರಂಗುಗಳ ಬೆಳಕಿನಿಂದ

ನೆಲದ ಕೂಡ ಉಸುರುವುದನ್ನು
ನೆಲದ ಕೂಡ ಆಡುವುದನ್ನು
ಹೇಳ ಬಯಸಿದ್ದೆ ಎಲ್ಲ ಎಲ್ಲವನ
ಉಪಮೆ ಸಂಕೇತಗಳಿಂದ
ರೂಪಕ ಮೌನ ಪ್ರತೀಕಗಳಿಂದ

ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ
ಬಹಳ ಬಹಳ ಮಾತನಾಡ ಬಯಸಿದ್ದೆ
ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ

ಮೃದಾನದ ಜೊತೆ ಆಕಾಶ
ಕುಹರ ಮೇಘಗಳ ಭಾಷೆಯ ತೊರೆದು
-ಪಾಪ ಆ ಆಕಾಶ-
ರೂಪ ಬದಲಿಸಿ ರಂಗು ಬದಲಿಸಿ
ಮಾತನಾಡುವಂತೆ

ಗೀತೆಯ ಕರಗಳು

- ನೂನ್ ಮೀಮ್ ರಾಶಿದ್ (ಉದ್ದೂ)

ದನಿಯ ಶಾಂತಾಗಾರದಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದವು ಕರಗಳು
ಗೀತೆಯ ಕರಗಳು
ಈ ಕರಗಳ ರೂಳಾಕಾರವೆ
ಅರಿವಿನ ಮುಂಗಣ್ಣು
ಹೊಸ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಗರಾವಳಿ

ಈ ಕರಗಳು
ಮುರಾತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಂದೆಂದೂ
ಕಳುವಾಗಿಲ್ಲ ;
ಇತಿಹಾಸದ ಕೊಳೆಗೇರಿಯ
ಕೊಳೆ ತಗುಲಿದವಲ್ಲ
ಈ ಕರಗಳು
ಕೇಡಾಳಿಕೆ ನಡೆಸುವವನವಲ್ಲ
ಈ ಕರಗಳು
ತೀರಿದುಣ್ಣುವ ಪ್ರವಾದಿಯವಲ್ಲ

ಈ ಕರಗಳಲೇ ನೀ ಕಾಣುವೆ
ದೀಪದ ಜ್ಯೋತಿ ಅವು ಹೇಳಿವೆ:
ಬಾ ಇಲ್ಲಿ ಹೆದ್ದಾರಿಯ ಮುಚ್ಚರುವೀ
ಮುಟಗಳ ನೀ ತೆರಕೋ
ಆಮೇಲೆ
ಬರೆ
ಈ ಕರಗಳಿಂದೇನೇ

ಅವು ಹೇಳಿವೆ :

ಬಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ
ತೋರಿಸುವೆವು ನಿನಗೆ
ಹೊಸ ಕಂಬ ಹೊಸ ಅರಮನೆ
ಹೊಸ ತೋಟ ಹೊಸ ಮೆಟ್ಟಿಲು
ಮರುಭೂಮಿಯ ಇಬ್ಬನಿ ತಾಕದ
ತೇವಾಗದ
ಅಲುಗಾಡುವ ಈ ಹಾಗಳ
ರಾಶಿಯ ಮಾಡೋಣ
ಆಲೋಚನೆಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ
ನೇತಾಡುವ ಈ ಕ್ಷಣಿಗಳ
ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ
ಹೊಸ ಹಾರವ ಕಟ್ಟೋಣ

ಎದೆಯೋಳಗಡೆ ಇಳಿಯೋಣ :

ನೋವಿನ ರಾಗಗಳ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಉರಿಸೋಣ

ಅವು ಹೇಳಿವೆ :

ಈ ಕರಗಳೆ ಆಸರೆ
ಎರಡೆಷ್ಟುತ್ತಿನ ಕೂಳಿಗೆ
ಈ ಕರಗಳೆ ಸಂಕೇತ
ಬದುಕಿಗೆ

ನಾವೀ ಕರಗಳಿಂದಲೆ
ಮಧುಬಟ್ಟಲನೆತ್ತೋಣ
ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ
ಯಾವುದೋ ಬೆಳಗೊಂದರ
ಕಿಟಕಿಯ ತೆರೆಯೋಣ

ಈ ಕರಗಳ ಸೌರಭವನ್ನು
ಎಲ್ಲರೂ ನಮಿಸೋಣ
ಬಿದ್ದಿರುವಳು ಮುದಿಪ್ಪೇಮಿ
ತೋಕದ ತಲೆಬಾಗಿಲಲಿ

ಆ ಮುದಿಮೋರೆಯ ತುಂಬ
ಮಿಡುಕುವ ಕಂಬನಿಗಳ
ಒರೆಸಿಬಿಡೋಣ
ಈ ಕರಗಳಿಂದಲೇ

ಎಲ್ಲಿಡೆ ಹಬ್ಬಿದ ಸೂರ್ಯನ ಮುಖದಿಂದಲೇ
ಉರುಳಿವೆ ಈ ಕರಗಳು
ಬಾಗುತ್ತ ನಮಿಸೋಣ

ಯಾಕೆಂದರೆ
ಈ ಕರಗಳು
ಈ ಸಾವಿನ ಈ ಬದುಕಿನ
ಈ ಬಿಸಿಲಿನ ಈ ನೆರಳಿನ
ಶಬ್ದಾರ್ಥದ ಏಕಾರ್ಥದ
ನವಸಂಕೇತಗಳು
ಈ ಕರಗಳು
ಪ್ರತಿ ಮುತ್ತಿನ ಒಳತಿರುಳು

ಅಂಥ ಚಂದವಲ್ಲ

- ಚೋರಿಕ್ ಪಾಸ್ತರೊನಾಕ್ (ರಷ್ಟ್)

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಎಂಬುದು ಅಂಥ ಚಂದವಲ್ಲ
ಕೇತ್ತಿರು ಎತ್ತಿದು ನಮ್ಮನ್ನು ಎತ್ತಿರಕ್ಕೆ
ಬಚ್ಚೆಕೆಂಪಿಲ್ಲ ನೀನು ಬರೆದದ್ದನ್ನು
ಕಾಪಾಡಲೂಬೇಕ್ಕಲ್ಲ ಏರಿಸಿ ಅಟ್ಟಕ್ಕೆ

ನೀಡು ನಿನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ - ಇದು ಸೃಷ್ಟಿ ;
ಉಳಿದದ್ದು - ಕಿವುದು ಅಫವಾ ಗ್ರಹಣ
ಎಂಥ ನಾಚಿಕೆಗೇಡು ! ಅರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲ ;
ಎಲ್ಲರ ಕಿವಿಗಳೊಳಗೂ ನಿನ್ನ ಶ್ರವಣ !

ಬದುಕ ಯಶ್ವಿಸು ಸೋಗು ಹಾಕದೆ
ಮೂರ್ಯೆಸು ನಿನ್ನ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು
ಬಯಲ ವಿಶಾಲ ನಿನ್ನ ಬಯಸುವ ಹಾಗೆ ;
ಕೇಳು ಬರಲಿರುವ ಕಾಲಗಳ ಕರೆಯನ್ನು

ವಿಾಲಿಬಿಡು ಜಾಗ ಬದುಕಲ್ಲಿ, ಬರಹದಲ್ಲಿಲ್ಲ;
ಹೆದರದಿರು, ಎಂದೂ ಹಿಂಜರಿಯದಿರು
ಒಡೆದು ಹಾಕಲು ಅಸ್ತಿತ್ವ ವಿಧಿಯಿಂದ
ಮೂರ್ತಿ ಭಾಗ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಳನ್ನು

ನಿವೃತ್ತನಾಗು ನೀರವತೆಯೊಳಗೆ
ಬಚ್ಚೆಕೊ ನೀನು ಬೆಳೆದದ್ದನ್ನು
ಮಾಗಿ ಮುಂಜಾವು ಹಬ್ಬಿದ ಮಂಜು
ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಹಳ್ಳಿ ಕನಸನ್ನು

ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರಲಿ
ನಿನ್ನ ಹೆಚ್ಚೆಯ ಜೀವಂತ ಮುದ್ದೆ
ಗರೆಯೆಳೆದು ನೋಡಲೇ ಬೇಡ ನೀ ಮಾತ್ರ
ಸೋಲು ಗೆಲುವು ಎರಡರ ಮಧ್ಯೆ

ಬೇಡ, ಒಂದು ಕ್ಷಣಿವೂ ಕೂಡ
ಬಿಜ್ಞಬೇಡ ಸೋಗು, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು
ಜೀವ ತುಂಬಿಸು - ಅದೇ ಮುಖ್ಯ -
ಜೀವದುಂಬಿ ತಲುಪುವುದು ತುದಿಯನ್ನು

ಇದು ಕೆಟ್ಟಕಾಲ

- ಸಂತ ತುಕಾರಾಮೆ

ಇದು ಕೆಟ್ಟಕಾಲ : ಹಾಡು ಕವಿತೆಗಳು
 ಕೆಟ್ಟಿಜನರ ಕಸುಬು
 ಕಪಟಪೇಣಿಗಳು ನೆಲಕೆ ನೆಲವನ್ನ
 ಲೂಟಿ ಹೊಡೆದವರಿಂದು

ಹೊನ್ನ ತೀರಕೆ, ಹೆಣ್ಣ ತೆವಲು :ಹೆತ್ತು ಹೆತ್ತು
 ಲೋಕ ತುಂಬಿ ಹೋಯ್ತು
 ಬಾಯ ಮಾತು ಎದೆ ಒಳಗಿನಫರ್
 ಎರಡಕ್ಕೂ ಯಾವ ತಗಲು ?

ಇಬ್ಬಂದಿ ಮಂದಿ : ಏನಪ್ಪು ಮುಂದೆ
 ಅನ್ನುತ್ತ ಕೊರಗುತ್ತಾರೆ
 ತ್ಯಾಗವಾಡುತ್ತಾ, ಭೋಗಮಾಡುವರು
 ಇವರ ನಂಬಿಯಾರೆ ?

ವೇದಗೀದಗಳ ಉರು ಹಚ್ಚಿದರು ;
 ಒಳತು ಯಾರಿಗಾಯ್ತು?
 ಮೃಯ್ಯಾ ಅನ್ನುವುದು ಬಂದಿದ್ದು ಹೇಗೆ?
 - ಅವರುಗೇನು ಗೊತ್ತು?

ಮಾತು ಮನಸುಗಳು ಬೇರೆಯಾದವು
 ದೂರ ದೂರ ಅಗಲಿ.
 ಕುನ್ನಿ ಸಾವು ಈ ನೀಜ ಲಂಡರಿಗೆ
 - ಎಂದು ತುಕನ ವಾಣಿ

ಪ್ರಾಧ್ಯಾನೆ – ಕೀರ್ತನೆಗಳು

‘ಲಲ್ಲವಾಣ್’ನಿಂದ

– ಲಲ್ಲೇಶ್ವರಿ (ಕಾಶ್ಮೀರಿ)

ಜನನ ಶಿವನಿಗಲ್ಲ ಮರಣ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ¹
ಸೂರ್ಯಗ್ರಾಹಾಗ ಬೆಳಗುಬ್ಯೇಗು?
ಎಂದೆಂದೂ ಇದ್ದೇವೂ, ಈಗಲೂ ಇದ್ದೀವಿ
ಎಂದೆಂದೂ ಇರುವೋರು ನಾವು.

Blank Page

ಬಿಂದು

- ಇನಾಯತ್ ಖಾನ್ (ಇಂಗ್ಲಿಷ್)

ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿದರೆ ನಾನು-ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವೋಂದು ಬಿಂದು
ಕಣ್ಣ ತೆರೆದರೆ ವಿಶ್ವಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಬಿಂದು

ಲೇಪನ

- ಪೂಲೆಫೊಯಿಂಕಾ (ಸ್ವೇಚ್ಚೆರಿಯಾ)

ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ನನ್ನ ಮೈಲ್ಯಿಗೆ
ಒಂಟಿತನದ ತೆಳುನೆಯ ತೈಲವನ್ನು :
ಮೊಜ್ವಾಗಿವೆ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗಳು.
ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ ನಿಮ್ಮನೆಲ್ಲಾ- ಬನ್ನಿ:
ಪ್ರತಿಭೆಯ ಮೇಲುಮಹಡಿಗೆ.
ಕತ್ತಲು ಹಿಂಜರಿಯಲೆ.

ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ನನ್ನ ದನಿಗೆ :
ನನ್ನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಪರದ ಧ್ವನಿ ಹೊರಡಲಿ
ಅಥವಾ
ನನ್ನ ಧ್ವನಿ ತನ್ನ ಶಾಸ್ಯ ಏಕಾಂತ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ
ಕರಗಿಬಿಡಲಿ. ಹೊಸ ಧ್ವನಿಗಳು
ಮರುಧ್ವನಿಗಳ ಕರೆದು ತರಲಿ.
ಕೇಡು ತಲೆಯೆತ್ತದಿರಲಿ.

ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ನನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ :
ಮಲಗಿದ್ದೆ ಅದರ ಜ್ಞಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ :
ಕಳೆದಿರುವ ನಿನ್ನ ಹಗೆಬೂದಿಯನ್ನು:
ಕೇಡು ಸತ್ತು ಹೋಗಲಿ.

* ರಾಜಕೀಯ ಶ್ರೇದಿಯಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಸಜಾ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬರೆದಿದ್ದು.

‘ಲಲ್ಲವಾಶ್’ ನಿಂದ

- ಲಲ್ಲೇಶ್ವರಿ (ಕಾಶ್ಮೀರಿ)

ಲಲ್ಲೀ

ಶಿವನನೆ ಭಜಿಸು ಶಿವನನೆ ಧ್ಯಾನಿಸು ಮೂಡಿಸು ಶಿವನನ್ನೇ;
ನಿನ್ನ ಹಿಂದುಗಡೆ, ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ, ಮೂರ್ವ, ಪಶ್ಚಿಮ,
ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಅವನೇ
ಕೆಳಗೆ, ಮೇಲುಗಡೆ, ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲೂ ಇರುವವನು ಶಿವನೆ
ಶಿವನ ಕಡಲಿನ ಹೊಬ್ಬಳಿ ನೋರೆಯೂ ಬುದಬುದವೂ ಶಿವನೆ
ಲಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಣಿದಲಿ, ಮಾರ್ಣಿ ಲಲ್ಲಿಯಲಿ : ವಂದಿಸು ಶಿವನನ್ನೇ.

‘ಜೆರೂಸಲೆಂ’ ನಿಂದ

- ವಿಲಿಯಂ ಬ್ಲೇಕ್

ತತ್ತ್ವ ಉರಿಹೊನ್ನ ಬೀಲ್ಲನ್ನ
ತತ್ತ್ವ ಬಯಕೆಗಳ ಬಾಣಗಳನ್ನ
ತತ್ತ್ವ ಕತ್ತಿ ! ತರಕೊಳ್ಳ ಮೋಡಗಳೇ
ತಾ. ತತ್ತ್ವ ನನ್ನ ಬೆಂಕಿಯ ರಥವನು

ಜಿತ್ತುಯುಧ್ಯಗಳಿಂದ ವಿಶ್ವಾಂತಿ ನನಗಿಲ್ಲ
ನಿದ್ದೆ ಹೋಗದು ಕತ್ತಿ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ
ಜೆರೂಸಲೆಂ ಮಜ್ಞನಗರ ಕಟ್ಟುವತನಕ
ಕಃ ಇಂದ್ರಿಂದಾನ ಚಲುಹಸಿರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ

* ‘ಜೆರೂಸಲೆಂ’ ನೀಳ್ವಿತೆಯ ಏಂಿಕಾ ಪದ್ಯ. ಜೆರೂಸಲೆಂ. ಬ್ಲೇಕ್ ಕಾವ್ಯದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಪಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಆದರ್ಶ ಸ್ಥಿತಿ.

ಮರುಹುಟ್ಟು

ವಿಲಿಯಂ ಬಟ್ಟರ್ ಪಟ್ಟ (ಇಲೆಕ್ಟೆಂಡ್)

ತಿರುತ್ತಿರುಗಿ ತಿರುತ್ತಿರುಗಿ ಅಗಲಗಲ ಸುರುಳಿ :

ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ದೇಗ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಡೇಗಿನಾರನ ಹಕುಮು :

ಸಡಿಸಡಿಲ ಕೇಂದ್ರ : ಚದುರಿ ಹೋಗಿವೆ ಎಲ್ಲಾ :

ಗೊಂದಲವ್ಯೋಂದೇ ಆವರಿಸಿದೆ ಧರೆಗೆ :

ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಕುರುಡು ನೆತ್ತರಿನ ಹೆಬ್ಬಲೆ,

ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿವೆ ಮುಗ್ಗತೆಯ ಹಬ್ಬಗಳು :

ನಂಬಿಕೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟ್ವು ಇಲ್ಲ ಈಗ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ

ಮೃದುಂಬಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ದುರ್ಜನರು

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬರಲಿದೆ ಹೊಸದೊಂದು ಬೋಧಿ,

ಇನ್ನೇನು ಬರುತ್ತಿದೆ ಮರುಹುಟ್ಟು,

ಈ ಮಾತು ಹೊರಟೆಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ

ಅಲಯಮನದಿಂದಿದ್ದ ಮೂರ್ತಿ ಕುಕ್ಕತಿದೆ ಕಣ್ಣನ್ನು

ಮರಳುಗಾಡಿನ ಮಧ್ಯ ಮೃ ಸಿಂಹ, ನರನ ತಲೆ,

ಖಾಲಿ ನಿಷ್ಣರುಣಿ ನೋಟ ಸೂರ್ಯನ ಹಾಗೆ ;

ದಪ್ಪ ಶೋಡೆಗಳಿಂದ ತೆವಳುತ್ತಿದೆ ; ಸುತ್ತುಲೂ

ಮರಳುಗಾಡಿನ ಸಿಡಿದ ಹಕ್ಕಿಗಳ ನೆರಳು

ಕತ್ತಲೀಳಿದಿದೆ ಸುತ್ತ : ಗೊತ್ತಿದೆ ನನಗೆ

ಇಪ್ಪತ್ತು ಶತಕಗಳ ಕಲ್ಲಿನಂಥಾ ನಿದ್ದೆ-

ಯನ್ನು ತಳ್ಳಿದೆ ದುಸ್ಸಪ್ಪದೊಳಗೆ ತೊಗು ತೊಟ್ಟಿಲು :

ಯಾವ ಬರ್ಫರ ವಿಷಗಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು

ದೇಕುತ್ತಿದೆ ಬೆಳ್ಳೆಹೆಂ ಕಡೆಗೆ ಮರುಹುಟ್ಟೆಂದು

ಬಕ್ಕು

- ಮೀರಾಜಿ (ಉದ್ದೂ)

ಕೆಡಕುಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಅದು ಬರೀ ನಿರಂತರತೆಯ ತೊಗುಯಾಲೆ

ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ :
ನಾನಲ್ಲ ಪಾಪ,
ನಾನಲ್ಲ ಕಾಲ,
ನಾನಲ್ಲ ನಿರಂತರತೆಯ ತೊಗುಯಾಲೆ.

ಪಾಪದಲ್ಲೇನಿದೆ, ಏನು ಗೊತ್ತು ನನಗೆ?
ಕಾಲದಲ್ಲೇನಿದೆ, ಏನು ಗೊತ್ತು ನನಗೆ?
ಆದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಇದನ್ನು ಕೊಡ
ಒಂಟಿಯಾದದ್ದೆಲ್ಲ ಪ್ರಳಯ, ಬರೀ ಪ್ರಳಯ.

ಕೆಡಕು, ಒಳಿತು, ಕಾಲ, ನಿರಂತರತೆ !
ಈ ಪದಗಳೆಲ್ಲ ಬಂದದ್ದು ನಿತ್ಯದರಮನೆಯಿಂದ.
ನಾನು ಸಂಸಾರಿಯೂ ಅಲ್ಲ.
ನಾನು ಬಬ್ಬಿ, ಒಬ್ಬೊಂಟಿ, ಪರಕೀಯ.

ಈ ಉರು ಈ ಕಾಡು ಈ ಹರಿವ ಬೀದಿ ನದಿ
ಬೆಟ್ಟ ತಟ್ಟನೆ ಕಾಣಿಸುವ ಆ ಕಟ್ಟಡ
ಈ ಖಾಲಿ ಗೋರಿಗಳು
ಕೊನೆಯಿರದ ಸಾವುಗಳ ಕುರುಹುಗಳು
ಈ ಮುಂಜಾವುಗಳು

* ಎರಡನೇ ಮಹಾಯ್ದದ ಶುರುವಿಗೆ ಬಂದರು ತಿಂಗಳಿರುವಾಗ ಬರೆದ ಕವಿತೆ.

ನನುನಗುವ ಕೂಸುಗಳು.
 ಗಾಡಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯುವ ಕುರುಡು ಯಾತ್ರಿಕ
 ಗಾಳಿಮರ
 ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡೋ ಮೋಡ
 ಏನು ಇವು,
 ಏನು ಇವು?

ಇವು ಕಾಲ, ನಿರಂತರತೆಯ ತೊಗುಯ್ಯಾಲೆ.

ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ :
 ಈ ಉಱು ಈ ಕಾಡು ಈ ಹರಿವ ಬೀದಿ ನದಿ
 ಈ ಬೆಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಡ ಮುಜಾವರು ಯಾತ್ರಿಕರು
 ಗಾಳಿ ಮರ
 ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಿತ್ತ ತೇಲಾಡೋ ಮೋಡ
 -ಈ ಎಲ್ಲ ಬಂದದ್ದು ಆತನರಮನೆಯಿಂದ.
 ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೇಡಿಲ್ಲವೆಂದು?

ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಿದೆ
 ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯವಿದೆ
 ಈ ವರಡಕ್ಕೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕುವಿದೆ.

* ಮುಜಾರು : ದುರ್ಗಾಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸುವ ಅಚರಕರು

ಅಡಿಯ ಚನ್ನೆರಳು
 ('ತೇವಾರಂ'ನಿಂದ)

- ಶಿರುನಾಪುಕ್ಕರಸು (ಅಪ್ಪರ್) (ತಮಿಳು)

ಎಣೆಯ ಇಂಚರ, ಸಂಚೆಯ ತಣ್ಣಗದಿರ;
 ಬಡಗಲ ಎಲರಿನ ಮೆಲ್ಲನೆ ಉಸಿರು ;
 ಚಿಗುರಿನ ಮಾಸದ ಹಿತಮಿತ ಬಿಸಿರು ;
 ದುಂಬಿ ಹಿಂಡಡರಿದ ಕೆಂದಾವರ ಕೊಳ ;
 ಇವಕೂ ಹಿತ ಈಶನ ಅಡಿಗಳ ನೆರಳು

* 'ತೇವಾರಂ' ತಮಿಳು ಶ್ವೇತ ಕವಿಗಳ ಭಕ್ತಿಗೀತಗಳ ಸಂಕಲನ

ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ

- ಹೆನ್ರಿಕ್ ನಾಡೋಬ್ರಾಂಡ್ (ಡೆನೊಮಾಕ್ರೊ)

ಕಿಟಕಿ ಕೆಳಗೆ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ
ತಾನು ಅಪ್ಪು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳಗಿದ
ಪ್ರಣಯ ರಾಶಿಯ ಬಳಿಕ

ಎಪ್ಪು ಬೇಡೆಂದರೂ
ಆರಿಹೋಗುತ್ತದೆ

ದೇವರೇ,
ಹಾಗಾಗದಿರಲಿ
ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ

ಹೇ ಹುಲಿ !

- ವಿಲಿಯಂ ಜ್ಯೇಷ್ಠ (ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್)

ಹೇ ಹುಲಿ! ಹೇ ಹುಲಿ! ರುಗರುಗಾ ಉರಿ
ಕತ್ತಲ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ !
ಎಂಥ ಸಾವಿರದ ಕಣ್ಣ ಕೈಯ್ಯಿ
ಮಾಡಿವೆ ಚೆಲುವು, ದಿಗಿಲಿನ ಜೋಡಿ ?
ಎಂಥಾ ದೂರದ ಕಡಲು ಬಾನಿನಲ್ಲಿ
ಹೊತ್ತಿತು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಕೆಂಡಮರಿ ?
ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಕ್ಷೆ ಹೇಗೆ ಹಾರಿದವು ?
ಕೈಗಳು ಹೇಗೆ ಕೆಂಡವ ಹಿಡಿದವು ?

ಎಂಥ ತೋಳು ಎಂಥ ಕುಶಲತೆ
ನಿನ್ನ ಗುಂಡಿಗೆಯ ಖಂಡವ ತಿರುಚಿದೆ ?
ನಿನ್ನೇ ಗುಂಡಿಗೆ ಥವಥವಗುಡಲು
ಯಾಕೇ ದಿಗಿಲು ಕೈಯ್ಯಿಗೆ ಕಾಲಿಗೆ ?

ಎಂತಹಾ ಸುತ್ತಿ ಎಂತಹಾ ಸರಪಳಿ ?
ನಿನ್ನ ಮೆದುಳಿತ್ತು ಯಾವ ಕುಲಮೆಯಲಿ ?
ಎಂಥ ಬಡಿಗಲ್ಲ, ಎಂತಹಾ ಬಿಗಿ
ಮಾರಕ ಭೀತಿಯ ಹಿಡಿಯಿತು ಕೈಲಿ ?

ಚಿಕ್ಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಭಜೆಯ ಬಿಸುಟವು
ಬಾನ ಕಣ್ಣಗಳ ಒದ್ದೆ ಮಾಡಿದವು
ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕನೆ ಆತ. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ?
ನಿನ್ನ ಮಾಡಿದನೆ ಹುಲ್ಲೆಯ ಮಾಡಿ ?

ಹೇ ಹುಲಿ ! ಹೇ ಹುಲಿ ! ರುಗರುಗಾ ಉರಿ
ಕತ್ತಲ ಕಾಡಿನಲಿ !
ಎಂಥಾ ಧೈರ್ಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕೈಯಿಗೆ
ಮಾಡಲು ಚಲುವು, ದಿಗಿಲಿನ ಜೋಡಿ ?

ಸೀಮಿಯನ್‌ನ ಹಾಡು

- ಟಿ.ಎಸ್. ಎಲೆಯೆಂ (ಇಂಗ್ಲಿಂಡ್)

ಪ್ರಭೂ, ರೋಮಾಯ ಕುಸುಮಗಳು ಅರಳುತ್ತಿವೆ ಬಟ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ

ಮಾಗಿಯ ಸೂರ್ಯ ತೆವಳುವನು ಹಿಮದ ಗಿರಿಗಳ ಪಕ್ಕ ;
ತಳವೂರಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಈ ಜಿದ್ದುಬಿಡದ ಶುತ್ತ.

ನನ್ನ ಬದುಕೋ ಹಗುರ, ಕಾಯುತ್ತಿದೆ ಸಾವುಗಳಿಗೆ
ಈ ಮಕ್ಕಿದಂತೆ ನನ್ನ ಮುಂಗ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ.

ಧೂಳು ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ, ನೆನಪುಗಳು ಮಾಲೆ ಮಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ,
ಕಾಯುತ್ತವೆ ಸತ್ತ ನೆಲದ ಕಡೆಯ ಕೊರೆವ ಗಳಿಗೆ.

ನಮಗೆ ಶಾಂತಿ ಕೊಡು.

ಬಹಳ ವರ್ಷ ನಡೆದಿದ್ದೇನೆ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ
ನೇಮ, ನಿಷ್ಟೇ, ಉಪಾಸ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನೆ
ಬಡವರಿಗೆ ದಾನ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ

ಸನ್ಯಾಸ ಸಂತೋಷ ಕೊಟ್ಟಿ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ
ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ನನ್ನ ಮನೆಮುಂದೆ ಬೇಡಿ ಖಾಲಿ ಹೋದವರು ?

ಯಾರಿಗೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ ಈ ಮನೆ
ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮುಕ್ಕಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಬರಲಿರುವ ದುರಂತ ಯುಗದಲ್ಲಿ ?
ಆಡುಕುರಿಗಳ ಹಾದಿ ತುಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಅವರು

ಮನೆಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ ನರಿಗಳಂತೆ
ಪರಾರಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಪರಕೇಯರಿಂದ,
ಅವರ ಕತ್ತಿಯಿಂದ

ನಮಗೆ ಶಾಂತಿ ಕೊಡು
ನೇಲಾಗಳ ಚಾಟಿಗಳ ಗೋಳಿಗಳ ಯುಗಕ್ಕೆ ಮೊದಲು,
ನಿಶ್ಚಯ ಪರವರ್ತದ ಸೀಮೆಗಳ ಮೊದಲು.
ಮಾರ್ಯಯರ ಅಪರಿಹಾಯ್ ಶೋಕದ ಗಳಿಗೆಗಳ ಮೊದಲು
ಈ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಜನ್ಮದಿನದಂದು
ಸಾಂತ್ವನೆ ನೀಡಲಿ
ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ಕಳೆದು ಇನ್ನೊಂದು ನಾಳೆ ಬಾಳದವನಿಗೆ
ಆ ಕೂಸು
ಶಬ್ದದೀಂಚಿನ ಶಬ್ದದಾಚಿನ ಶಬ್ದ

ನಿನ್ನಿಂಜ್ಞ ಹಾಗೆ
ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ವ್ಯಾಘರೆ ಸಿಕ್ಕುವರು ಪ್ರತಿ ತಲೆಮಾರಿನಲ್ಲಿ
ಸನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಅಪಮಾನದಲ್ಲಿ
ಬೆಳಕೆಂದ ಮೇಲುಬೆಳಕಿಗೆ ಹತ್ತುವರು
ಸಂತರು ಸೋಪಾನಗಳಾಸಿ
ಹುತಾತ್ಮ ನಾನಲ್ಲ
ಸ್ತೋತ್ರ ಧ್ಯಾನ ಸಮಾಧಿ ನನಗಿಲ್ಲ
ಅಂತಿಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ನನಗಿಲ್ಲ
ನನಗೆ ಶಾಂತಿ ಕೊಡು

(ಕತ್ತಿ ಒತ್ತುವುದು ನಿನ್ನದೆಯೋಳಿಗೆ
ನಿನ್ನದೆಗೂ)
ಸೋತು ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ
ನನ್ನ ಬಳಿಕ ಬರಲಿರುವವರ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ
ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ನನ್ನ ಸಾವನ್ನು
ನನ್ನ ನಂತರ ಸಾವ ಸಾವುಗಳನ್ನು
ಹೋಗೆನ್ನು ನಿನ್ನ ಗುಲಾಮನಿಗೆ. ಕಂಡಿದ್ದಾಯ್ತು
ನಿನ್ನ ಮೋಕ್ಷ ಏನಂದು.

* ಸೀಮಿಯನ್ : ಯೇಸುವಿನ ಹುಟ್ಟನ್ನು ಎದುರು ಸೋಡುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬ ಸಂತ.

ಮಸೀದಿ

- ಅಶ್ವಿರ್ - ಉಲ್ - ಇಮಾನ್ (ಉದ್ದು)

ಆಲದ ಮರದ ಮೌನಶೋಕಗಳ ಶ್ಯಾಮಭಾಯೆಗಳಲ್ಲಿ
ಗಾಢರಾತ್ರಿಯ ಹೆಪ್ಪಿಗ್ತಲಿನ ಶವವಸನದ ಕೆಳಗೆ
ಹಿಂದು ಇಂದು ಎರಡೂನೂ ಪಾಣಿ ನಮಾಜಿಗರಂತೆ
ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಪಾಪವ ನೆನೆಯುತ ಅಳುತ್ತಿವೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ.

ಬಿಕೋ ಎಂಬ ಹಾಳು ಮಸೀದಿಯ ಮುರಿದುಬಿಡ್ಡ ಕಳಸ
ಕ್ಷಿಷ್ಟಸುತ್ತಿದೆ ಬಿದಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯಿತಿರುವ ನದಿಯನ್ನು
ಬಿಡ್ಡ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಾವುದೋ ಗವಾಯಿ ಹಕ್ಕಿ
ಹಾಡಿದೆ ಗತಯುಗಳ ವೈಭವಗಾಢಿಗಳನ್ನು.

ಸುಳಿಗಳಿಯ ಅಲೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಮಲಿನದೀವಿಗೆಯನ್ನು
ಹೂತು ಹಾಕುತ್ತಿದೆ ಧೂಳಿನ ಕಣಗಳ ಹೊಸಪದರಗಳಲ್ಲಿ
ವಿದಾಯ ಹೇಳಿದ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳ್ಳನೆ ಉಸಿರೀಗ
ಆರಿಸುತ್ತಿದೆ ಬೆಳಕನು ಕಿಟಕಿ ಕಿಟಕಿಯೋಳಗಿಲ್ಲ.

ಗುಂಬದ ಪಕ್ಕದ ದಿವಸ ರಾತ್ರಿಗಳ ಬಯಕೆ
ಆಲಿಸುತ್ತಿದೆ ಆ ಧಾವಂತದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು
ಫಲಿಸಲೆಂದು ಪರಿತಪಿಸಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೊರೆ
ಹಿಡಕೊಂಡಿದೆ ತನ್ನದಯ್ಯ ಭಗ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು

ಶೀತಿರದ ಸನಿಹದ ಸಾರಿದ ಬಾವಲಿಯೋಂದೀಗ
ಹುಡುಕಿದೆ ಇಗೂ ಇಲ್ಲೇ ತಂಗುದಾಣಗಳನ್ನು
ಸೀಳು ಗೋಡೆಯ ಗೂಡಲಿ ನೇತಾಡುತ ಆಡುತ
ಹೇಳಿದೆ ಶೀತಲ ನಾಡಿನ ಪುರಾಣವನ್ನು

ಗೋಡೆಯ ಅಂಚಲಿ ನೆರಳಿಗೆ ಹತ್ತಿದ ಮುದುಕ
ನಡೆಯುತ ನಡೆಯುತ ತೋಡಿಸುವ ಆಗಾಗ.
ಅಥವಾ ಈ ಕಡೆ ಸುಳಿಯುವ ಯಾತ್ರಿಕನೊಬ್ಬ
ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಬೆಳ್ಳುತ್ತಿರುವನು ಈಗ.

ಮರೆತಿದೆ ಈ ನೆಲ ಪೊರಕೆಯ ಸೋಂಕನೇ:
ಅರಿಯದು ಜಳಕದ ಮನ ನೀರಿನ ಹನಿಯನ್ನೇ.
ಗೂಡಿನ ದೀಪದ ಕಂಬನಿಗಳು ಇವೆ ಇನ್ನೂ ಭಾಕಿ:
ಎಲ್ಲಿ ಇಮಾಂ, ಆಜಾನ್, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಚಾಪೆ ಯಾ ವೇದಿಕೆ?

-೨-

ಬಂತು ಆಕಾಶದೊಡೆಯರುಗಳ ಸಂದೇಶ ಸಲಾಮು,
ಕಿವುಡಾಗಿದೆ ಗಿಟ್ಟೀಲಾವಾಣಿಗೆ ಗಿರಿಗಷ್ಠರ ಇಂದು
ಕಾಬಾದ ಬುನಾದಿ ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾನೂ;
ಮರೆವೆಯ ಮರುಧರೆ ಕವಿದಿದೆ ಖಿಲೀಲ್ ದನಿಯನ್ನು

ಪೇಲವ ನಗೆ ಸೂಸುತ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಚಂದ್ರ
ದೇವರ ಚಲುಹೃದಯದ ಶವಪಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಲೆ
ಹಾಸಿವೆ ಈ ತಾರಕ ಮಡಿಮಾಡಿದ ಮುಸುಕನ್ನು
ತೋಯಿಸುತ್ತಿದೆ ಈ ಕಣ್ಣನು ಇಬ್ಬನಿಯೋಂದೇನೆ.

ಗಲೀಜು ಗೋಳಿನ ಒಂಟಿ ದೀವಿಗೆಯೋಂದು
ಹೇಳಿದೆ ಪ್ರತಿದಿನ ನಡುಗುವ ಕೈಯಿಂದ:
ದೀಪವ ಹಚ್ಚುವನೆ, ನೀ ಆರಿಸಲೂ ಬೇಕು
ಮಿಡಿಕೆದೆ ಇಲ್ಲೆಂದು, ನಂದಿತು ಅಲ್ಲೆಂದು

ಉಕ್ಕಿದ ನದಿಯೋಳಿನ ಪ್ರತಿ ಅಲೆಯೂ
ಕಾಗಿದೆ ಬಹುದೂರ: ಬಂತೋ ಪ್ರಳಯ
ಕೊಬ್ಬುವೆ ನಾ ನಾಳೆ ಕಿನಾರೆಗಳನ್ನು;
ಆ ಬಳಿಕ ಗುಂಬ, ಮಿನಾರು ಎಲ್ಲಾ ಜಲಮಯ.

ಮಳೆ ಬರುವ ಹಾಗಿದೆ

- ಪೊಲೆಪೊಯಿಂಕಾ (ನೃಜೀರಿಯಾ)

ಮಳೆ ಬರುವ ಹಾಗಿದೆ

ಒಣನೆಲದಿಂದ ನಾಲಗೆಗಳು ಸಡಿಲಗೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು
ಬಾಯ ಜಂತೆಗಳು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು
ಅರಿವು ಹೊರೆ ಅವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಗ್ಗಲಿ ಎಂದು

ಕಂಡೆ: ಎದ್ದುವು

ಹತಾತ್ ಮೋಡಗಳು, ಬೂದಿಯಿಂದ ನಿಂತವು
ಕೂಡಿಮೋದವು ಬೂದಿ ವರ್ತುಲದಲ್ಲಿ; ಒಳಗೆ
ಸುತ್ತು ಹಾಕಿದೆ ಜೀವ.

ಅಹುದು, ಮಳೆ ಬೀಳಬೇಕು

ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಮನಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು
ಅಪರಾಪ ವೃಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸಲು
ಪರಿಶುದ್ಧ ಕೋಶವನ್ನು

ಹೇಗೆ ಧುಮುಕಿವೆ

ಲಾಳಿ ಲಾಳಿ ರೆಕ್ಕೆಧಾರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ತಿಳಿಬಯಕೆಗಳು
ತೋತ್ತಳ ತುಳಿದು ಹಾಕಲು ಕಪ್ಪ ತಹತಹಗಳನ್ನು
ಕ್ಲಾರ್ ಅಭಿಷೇಕದಿಂದ.

ಮಳೆಯ ಮಳೆಗಳು ಪಳಗಿವೆ

ಕೊಡುಗೈಯ ಕಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ: ತಲೆಬಾಗಿಸದ
ದೂರಸಂಬಂಧಿಗಳೆ, ನೀವು ಕೂಡಿದಾಗಿಂದ ನನ್ನ ನೆಲವನ್ನು
ಬತ್ತಲಾಗಿಸಿದ್ದೀರಿ ನೀವು ಸೆಟಕೊಂಡ ಬಂಡಗಳನ್ನು

ನನ್ನ ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

- ವಿಲಿಯಂ ಬಟ್ಟರ್ ಯೇಚ್‌ (ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾ)

ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿದುವ ಬಿರುಗಳಿ, ಅರೆಮರೆಯಾಗಿ
ತೊಟ್ಟಿಲೀನ ಪರದೆ, ಹೊದಿಕೆಯಲ್ಲಿಡಗಿ
ನಿಧಿಸಿದೆ ನನ್ನ ಮಗು. ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ
ಗ್ರೇಗರಿಯ ತೋಮ, ಬೋಳುಗುಡ್ಡದ ವಿನಹ
ಹಲ್ಲು ಬಣವೆ, ಭಾವಣಿಯ ಸಮಗೋಳಿಸುವಂಥ ಈ
ಅಷ್ಟಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರ ಹೆತ್ತ ಮಾರುತಕ್ಕೆ
ಒಂದು ತಾಸಿಂದ ಬೇಡುತ್ತಿರುವೆ ಅಡ್ಡಾಡಿ,
ಕಾಳಗತ್ತಲು ಕವಿದು ಮನಸಿನೊಳಗೆ

� ಕೂಸಿಗಾಗಿ ಅಡ್ಡಾಡಿ ಬೇಡಿರುವೆ ತಾಸಿಂದ
ಕೇಳಿಸಿದೆ ಕಡಲಗಾಳಿಯಬ್ಬರ ಗೋಪರದ ಮೇಲಿಂದ
ಸೇತುವೆ ಕಮಾನಿನಡಿ, ನರೆಬಂದ ಹೊಳೆ ಮೇಲೆ
ಎಲ್ಲ ಮರಗಳ ನಡುವೆ ಕಿರುಚಾಡಿದೆ.
ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮೃದುಂಬಿ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ,
ಕಡಲ ಕೊಲೆಗಡುಕ ಅಮಾಯಕತೆಯಿಂದ
ಮುಂಗಾಲ ಬಂದು ಕಣ್ಣಮುಂದೆ
ತಮಟೆಗಳ ಬಡಿತಕ್ಕ ಕುಣಿಯುವಂತೆ

ದೊರಕಲಿ ಚೆಲುವು ಆಕೆಗೆ, ಆದರೂ
ಬೇಡ ಪರರ ಕಣ್ಣಗಳ ಕೊಕುವಪ್ಪು
ಅಥವಾ ತನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನೇ ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದುಗಡೆ
ಅತಿ ಚೆಲುವು ದೊರಕಿದಂಥವರು
ಚೆಲುವೆ ಬದುಕಿನ ಗುರಿ ಎಂದು ಎಣಿಸಿ
ಸಹಜ ಕರುಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಎದೆಯ ತರೆಸಿ

ಸರಿ ಆಯ್ದ್ ಮಾಡಿಸುವ ಸ್ವೇಹ ಕಳಕೊಳ್ಳುವರು
ಯಾರ ಗೆಳಿತನವೂ ಸಿಗದಂತೆ ಅಗುವರು

ಫರಮಾಶಿ ಹೆಲೆನ್‌ಳ ಬಾಳು ನಿಸ್ಸಾರವಾಯಿತು
ಮೂರ್ವಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ ತುಂಬ ತೊಂದರೆ ಬಂತು
ಇನ್ನು ಆ ಮಹಾರಾಣಿ, ನೊರೆಯಿಂದ ಎದ್ದವಳು.
ಅಪ್ಪನಿಲ್ಲದೆ. ತಪ್ಪೇ ಸರಿಯಂದು ತಿಳಿದವಳು
ಕೈ ಹಿಡಿದದ್ದು ಕಿಸುಗಾಲ ವಾಜರವನನ್ನೆ
ಮುಜಬೂತು ಹಂಗಸರೆಲ್ಲರೂ ನಿಜವಾಗಿ
ಮೆಲ್ಲುವರು ಐಲನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಾಡಿನ ಜೊತೆ
ಅಕ್ಕಯ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನೇ ಹಾಳು ಮಾಡಿ.

ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇವಳ ಮೊದಲನೆ ಪಾಠ
ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಚೆಲುವು ಇಲ್ಲದವರೂ ಕೂಡ
ಗಳಿಸಬೇಕಾದ ಘೃದಯಗಳು ಅಲ್ಲ ಉಡುಗೊರೆ
ಅದರೇಸೋ ಮಂದಿ ಚೆಲುವಿಗೋಸ್ಕರ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟು
ಬೆಡಗಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿತುಕೊಂಡ ಜನ.
ಪ್ರೇಮಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟಿತು ಪ್ರೇಮ
ಎಂಬ ಬ್ರುಮೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಕೊಂಬ ಬಡಪಾಯಿಗಳು
ಕೀಳಲಾರರು ಕಣ್ಣ, ಕರುಣ ಉಳ್ಳವರಿಂದ

ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಂದ ಒತ್ತಾದ ಮರವಾಗಿ
ಮನದ ವೃತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಹಕ್ಕಿ ಹಾಗುಲಿಯಲಿ
ಯಾವ ತಂಟರೂ ಬೇಡ, ನಾದದನುರಣಾನವನು
ಸುತ್ತ ಹಬ್ಬಿಸುವುದೊಂದು ಕೆಲಸದ ಹೊರತು
ಖುಷಿಗಾಗಿ ಶೀಕಾರಿಗಳಿಯುವುದು ಬೇಡ
ಅಥವಾ ಖುಷಿಗಾಗಿ ತೆಗೆಯುವಂಥಾ ಜಗಳ.

ಬದುಕಲಿ ಆಕೆ ಹಸಿರು ವಿಜಯವ್ಹೆಡ ಹಾಗೆ
ಸದಾ ನೆಲೆಯೂರಿ ತನ್ನ ಅಕ್ಷರೆಯ ತಾವಲ್ಲಿ.

ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮನಸುಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ
ನಾನೊಷ್ಟಿಕೊಂಡ ಒಮ್ಮೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ
ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಮನ, ಕಮರಿದ ಈಚೆಗೆ
ನನಗಂತೂ ಆದರೂ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ
ಹಗೆಯ ಮೀರಿದ ಕೇಡು ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ
ಹಗೆ ಇಲ್ಲವಾದಾಗ ನಮ್ಮ ಮನಸುಗಳೊಳಗೆ
ಬಿರುಗಾಳಿ ತಿರುತ್ತಿರುಗಿ ಮಾಡಿದರೂ ಹಲ್ಲೆ
ಎಲೆಯಿಂದ ಉಲಿವನ್ನು ಕೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಬುದ್ಧಿಮೂಲದ ಹಬೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದು;
ಮತಭೇದ ಹೊಲಸಂತ ತಿಳಕೊಳ್ಳಲಿ ಅವಳು
ಅಕ್ಷಯದ ಬಸಿರಿಂದ ಬಂದ ಆ ಜೆಲುವೆ
ಮತಭೇದ ತುಂಬಿದ್ದ ತನ್ನ ಮನದಿಂದಲೇ
ತಿಳಿಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿದ ಎಲ್ಲ ಒಳಿತುಗಳನ್ನು
ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಬಿಕರಿ ಮಾಡಿದಳು.
ಕ್ಷೋಧಾಗ್ನಿ ಉಗುಳುವ ಗಾಳಿ ತಿದಿ ಖರೀದಿ
ಮಾಡಿದ್ದ ಕಣ್ಣರೆ ಕಂಡಿಲ್ಲವಾ ನಾನು?

ಹೀಗಾಗಿ, ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲ ಬಗೆ ಹಗೆಯನ್ನು
ಆತ್ಮ ತಾಳುವುದು ತನ್ನ ಮೂಲ ಮುಗುದತೆಯನ್ನು
ಅರಿಯುವುದು ತಾನೆ ಆನಂದ ತನಗೆ ತಾನೆ
ತಾನೇ ಶೃಂತಿ ತಾನೆ ಭೀತಿ, ತನಗೆ ತಾನೆ
ತನ್ನ ಮಥುರೇಜ್ಞೆಯೇ ಭಗವಂತನಿಜ್ಞೆ
ಆಗ ಪ್ರತಿ ಕಣ್ಣಾ ಕೆಕ್ಕಿರಿಸಿ ನೋಡಿದರೂ
ಪ್ರತಿ ದಿಕ್ಕಿಂದ ಗಾಳಿ ಅಬ್ಬರಿಸಿ ರೇಗಿದರೂ
ತಿದಿ ಕಿಡಿಯುಗಿದರೂ ಕೂಡ, ಅವಳು ಶಾಂತे

ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿಯುವನು ಅವಳ ಕರೆದೊಯ್ಯಲ್ಲಿ
ನೇಮ ಆಚಾರಗಳು ನೆಲೆಸಿರುವ ಮನಗೆ
ಸೊಕ್ಕು ಹಗೆ ಎಂಬ ಕೇಡುಗಳೆರಡೂ
ಹಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸೀಯುವ ಸರಹಗಳು
ಮುಗುದತೆ, ಜೆಲುವುಗಳು ಮೂಡುವವು ಹೇಗೆ
ನೇಮ ಆಚಾರಗಳು ಇರದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ?
ನೇಮದ ಇನ್ನೊಂದು ನಾಮವೇ ಸಮೃದ್ಧಿ
ಆಚಾರ ಅನ್ನವುದು ಹಬ್ಬಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮರಕೆ.

ಕಡಲ ಕರೆ

- ಮೀರಾಜಿ (ಉದ್ದ)

ಕೇಳಿದೆ ಖಿಸುಮಾತು
ಬಾ ಇಲ್ಲಿ, ಏನೋ ವರುಷಗಳಿಂದ
ಕರೆ ಕರೆಯುತ ನಿನ್ನ
ಬಳಲಿದೆ ಈ ಎದೆ.

ಯಾವುದೋ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಯುಗದಲ್ಲಿ
ಒಂದೊಂದು ಸಲ
ಈ ದನಿಗಳ ಕೇಳಿರುವೆ
ಬರುತ್ತಿದೆ ಈಗಲೂ ಆ ಮಹಾಕರೆ

ಕರೆಕರೆದೂ ಬಳಲೀಲ್ಲ ಯಾರೂ ಎಂದೂ
ಬಳಲುಪ್ರದಿಲ್ಲ ಎಂದೆಂದೂ

ಮುದ್ದು ಮರಿ
ಏನಕ್ಕರೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನಗೆ, ಆದರೆ
ಹೀಗೇ ನೀ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ
ಇರಲಾರರು ನನಗಿಂತಾ ಕೆಡುಕರು ಇನ್ನೆಲ್ಲೂ

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಿಡುಸುಯ್ಯು, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮುಗುಳನಗೆ
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬರೀ ಹುಬ್ಬಿನ ಗಂಟು
ಏಳುತ್ತಿವೆ ಆದರೂ ಈ ದನಿಗಳು,
ಇದರಿಂದಲೇ ದಿನವೆರಡರ ಈ ಬಾಳಿಗೆ
ಅನವರತದ ನಂಟು
ದನಿಯೆಲ್ಲವ ನುಂಗುವ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದ
ಬಳಲಿಕೆಯ ಕರಿನೆರಳಿನ ಈ ದನಿ.

ಕುಗೆ
ಬೆಳಕೆಲ್ಲ, ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ
ಹಗೆಯಿಲ್ಲ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ
ಗಂಟೆಲ್ಲ ಹುಬ್ಬಲ್ಲಿ
ಕೆವಿಯಲ್ಲಿ ಮೋರೆದಿವೆ ದನಿ
ಇದು ತೋಟ, ನಲಿದಾಡಿದೆ ಗಾಳಿ
ಒಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಮೊಗ್ಗಿಗಳು
ಅರಳುತ್ತಿವೆ ಮುದುಡುತ್ತಿವೆ ಹೂ
ಗಮಗಮಿಸುತ್ತಿವೆ ಉದುರುತ್ತಿವೆ
ನೆಲದುಧ್ವಕು ಮುತ್ತನೆ ಹಾಸಂತೆ
ನನ್ನಾಸೆಯ ಕಿನ್ನರರು ನಡೆದಿರುವರು ಇಲ್ಲಿ
ಈ ತೋಟವೆ
ದರ್ಷಕಣ ಎಂಬಂತೆ

ಕು ದರ್ಷಕಣದಲ್ಲಿ
ಸ್ವಂಭಾಗಿದೆ ಪ್ರತಿಮುಖವೂ
ಸಾಲಂಕೃತವಾಗಿ
ಮಣಣಿದೆ ಮೇಲೆಳದ ಹಾಗೆ.

ಕು ಪರವತ ನಿಷ್ಟೆಲ, ಮೌನ
ಕಲ್ಲೆದೆಯಲಿ ಜಿಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದೆ ವಸಂತ
ಎನಿದೆ ಈ ಬೆಟ್ಟದ ಆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ?
ನನಗೋ ಅದು ಬೇಡ:
ಕು ಬೆಟ್ಟದ ಬುಡವೇ ಸಾಕ
ಬುಡದಲ್ಲಿದೆ ಕಣಿವೆ, ಕಣಿವೆಯೋಳಗೊಂದು ನದಿ
ನದಿ ಮೇಗಡೆ ತೇಲಾಡುವ ದೋಳಿಗಳು
ದರ್ಷಕಣದಂತೆ.

ಈ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ
ಸ್ವಂತವಾಗಿದೆ ಪ್ರತಿ ಮುಖವೂ
ಮಣಾಗಿದೆ ಮೇಲೇಳದ ಹಾಗೆ
ಈ ಹಬ್ಬಿದ ಮರುಭೂಮಿ
ಒಣಗಿದೆ ಎಲೆಯಿರದೆ ಪೂತಾ,
ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಎದನೆಡುಗಿಸೋ ಭೂತ
ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ನನ್ನೀ ಕಣ್ಣಗಳು
ನಟ್ಟಿವೆ ದೂರದ ತೋಟಿನ ಕೊಂಬೆಗಳೊಳಗೆ.

ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಮರುಭೂಮಿ, ಪರ್ವತ, ತೋಟ
ಬೆಳಕೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ, ನಗೆಯಿಲ್ಲ ಮುಖದಲ್ಲಿ
ಗಂಟೆಲ್ಲ ಹುಬ್ಬಲ್ಲಿ

ಒಂದೇ ದನಿ ಕೂಗುತಲಿದೆ ಮತ್ತೆ
ಮತ್ತೆ :
ಕರೆಕರೆಯುತ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಳಲಿದೆ ಈ ಎದೆ

ಕರೆಕರೆದು ಬಳಲಿಲ್ಲ ಯಾರೂ ಎಂದೂ
ಬಳಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದೆಂದೂ
ಈ ಕರೆಯೇ ದರ್ಶನ ಇನ್ನು.

ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಮರುಭೂಮಿ, ಪರ್ವತ, ತೋಟ
ಕರೆಯುತಿದೆ ಕಡಲು ನನ್ನನ್ನು
ಬಂದಿವೆ ಎಲ್ಲ ಕಡಲಿಂದ
ಕೂಡಲು ಕಡಲನ್ನೇ.

ಬೀಜ

- ವೋಲೆಷೊಯಿಂಕಾ (ನೃಜೀರಿಯಾ)

ಸರಿಸು ಬಂಡೆ ಕಲ್ಲನ್ನು;
ಕಾದಿರಿಸು ತನೆಗಳನ್ನು ಹೊಳೆದು ಮಳೆ ನೀರಲ್ಲಿ;
ಮುಂಬೆಳಗ ಹರಿಕಾರ ಗವಿಯ ಆ ಬಾಗಿಲ ತರೆಯುವವರೆಗೆ
ಕಂಬನಿಯ ಕೌದಿ ಕಳೆದೆಸೆವ ಲಾಜರಸ್ನ ಮುಖವ ತೋರುವವರೆಗೆ

ಸಾರ ಕೂಡುವ ಹೊತ್ತು
ಜಾಗರ, ಕನಸುಗಳು ಕುಸ್ತಿಯಾಡುವ ಹೊತ್ತು
ಕಾಡುಬೀಜಗಳ ಸೀಳಿರುವ ಕಾಲ
ಅದರಲ್ಲಿ ದಿಗಿಲ ದಾರಿಗಳಿಂದ ಬಹುದೂರ
ಸಿರಿಯ ತೋರಿಸುವ ಹೊತ್ತು
ಆ ಸಿರಿಯೆ ಅರಸತ್ತೊಡಗಿದೆ ಬಸಿರ ಹಣ್ಣನ್ನು
ಆ ಹಣ್ಣ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಬೂದಿಯಲಿ ಬೆರೆಯಲೆಂದು

ಹೊತ್ತಿಸು ಹಳೆಯ ಒಲೆಗಳನ್ನು ಉಪ್ಪ ಎಣ್ಣೆಗಳಿಂದ
ಸೂದೆ, ಕ್ಯಾಂಪ್‌ಡ್ರೋ, ಸುಣ್ಣಿದಿಂದ
ವಿನನ್ನುವರು ರೌರವ ನರಕದ ಹಿರೇಕರು ಈಗ?

ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ
ಮಳೆಯ ಎಳೆದನಿಯಿಂದ, ಬಯಲ ತಿಸುಮಾತಿಂದ
ಬೆಳಬೆಳಿ ಎಳೆಯಿಂದ
ಗಾಳಿ ಬೆಳ್ಳಿಕೂಡಲ ಹಾಗೆ
ಮೋಡ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯ ಹಾಗೆ
ಕಾಳು ಬಡವಲ್ಲ ತನೆಗೊಂಡಲಿನ ಹಾಗೆ

ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ

ನೀರನಡಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ, ಒಣಹುಲ್ಲು ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ
(ಕಾಣಿಸದೆ ; ಧಾವಣಿ ಮೇಲೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿರುವ
ಆಗಂತುಕನ ಕೆಂಪು ಕ್ಯೇ?)

ಕಾಯುತ್ತೇನೆ

ತಂಗಾಳಿ ಸೇರುವೆಡೆಯಲ್ಲಿ
ಜೀವಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹಸಿರುತ್ತೇನೆ ಹಾಡಲ್ಲಿ
ಮಳೆರಾಯ್ಯ ಹಣ್ಣೆ ಗುರುತುಗಳಲ್ಲಿ

ಹೇಳುತ್ತೇನೆ

ಬಫ್‌ಗಟ್ಟಿದ ವರ್ಷಗಳ ಮೌನದಿಂದ
ಕೆಳಗೆ ನಿದ್ದೆಯ ಜೀವಪರಮಗಳಿಗೆಯೋಳಕ್ಕೆ
ಅಗಣಿತ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮರಳಕಣಗಳ ಹಾಗೆ
ನಮ್ಮ ಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಡುಪರಿಮಳದಂತೆ
ಬೀಳುತ್ತೇವೆ
ಹಾಲುದನೆಗಳು ಗಾಳಿ ಹಲ್ಲೆಗೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ

ನೀರಾಗುತ್ತೇವೆ

ಕಮ್ಮ ಎಬನಿ ಜೀವದೊಬ್ಬಂಟಿತನದೊಳಗೆ
ಶೋಕಗಿಂತೆಗಳೊಳಗೆ
ಮಗ್ಗದೊಳಗೆ.

ನಡು ಹಾದಿ ಬಯಲಿನೊಳಗೆ.

*ರಾಜಕೀಯ ಯೈದಿಯಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಜ್ಯೇಲಿ ಸಚಾ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಬರೆದ ಕವಿತೆ
ಎಬನಿ: ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕಮ್ಮ ಮರ.

ತಿರುಗು ಬುಗುರಿ ತಿರುಗು

ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಏರಿನ ಹಾದಿ
ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಅಪ್ಪ
ಇಟ್ಟಿಗೆ ತರುವಳು ಅಮ್ಮ
ತಿರುಗು, ಬುಗುರಿ, ತಿರುಗು

ಹಾರು ಪಟ ಹಾರು

ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ ತಿಳಿ ಗಗನ
ಮೇಲಕೆ ಏರಿ, ಸೂತ್ರ ಹರಿದು
ಮಾಸ್ಕ್ಯೋ ಪೀಕಿಂಗ್ ಮೇಲೆ
ಹಾರು ಪಟ ಹಾರು

ಸಮರೋತ್ತರ ಗೀತೆ

- ಬಟ್ಟೋರ್ ಬ್ರೆಕ್ (ಜಮನಿ)

ಬಾಳಲಿ ಈ ನೆಲ

- ಅಪ್ಪೇಯಾರ್ (ತಮಿಳು)

ನಾಡೇ ಇರಲಿ ಕಾಡೇ ಇರಲಿ
ತೆವರಾಗಿರಲಿ ತಿಟ್ಟಾಗಿರಲಿ
ಎಲ್ಲಾ ಒಳಿತೇ ಒಳ್ಳೇ ಜನರೇ
ಇರುವೆಡೆಯಲ್ಲಿ
ಬಾಳಲಿ ಈ ನೆಲ

ಪ್ರಾಧಿಕನೆ

- ಹೈಚೋ ಅಹ್ಮದ್ ಹೈಚೋ (ಪಾಕಿಸ್ತಾನ)

ಬಾ ಈಗ ಕರವೆತ್ತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಸೋಣ
ಪ್ರೇಮವೊಂದರ ವಿನಹ
ಹೇಗೆ, ಯಾವ ದೇವತೆಯನ್ನು ಯಾವ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು
ಪ್ರಾಧಿಕಸುವುದು ಎಂದು ಮರೆತಿರುವ ನಾವು!

ಬಾ, ಈಗ ಪ್ರಾಧಿಕಸೋಣ
ಬಾ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ
ನಾಳೆಗಳ ಸೋಗಸುಗಳು ಈಪೋತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯ ತುಂಬುವಂತೆ
ಹೊರಹೊರಲು ಬಲವಿರದ ಹೆಗಲುಗಳ
ಇರಳುಹಗಲಿನ ಭಾರ ಕುಗ್ಗುವಂತೆ
ಮುಂಬೆಳಗು ಮೋಗ ಕಾಣುವಾಸೆಯನೆ ಕಳಕೊಂಡ
ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳು ಬೆಳಗುವಂತೆ

ಬಾ, ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಬದುಕನ್ನು
ಕೊನೆಯಿರದ ಹಾದಿಗಳ ಕಳೆದುಹೋದ ಜನಕ್ಕೆ
ಹೊರದಾರಿಗಳನ್ನು ತೋರುವಂತೆ.
ಸುಳ್ಳ ಕಪಟದ ಧರ್ಮದನುಯಾಯಿ ಹಿಂಡಿಗೆ
ನಿಜದ ಅಕ್ಕರೆಯನ್ನು
ಭವಿಯ ಕೆಳ್ಳಿದೆಯನ್ನು
ನೀಡುವಂತೆ,
ಭಯದಿಂದ ಬಾಗಿರುವ ತಲೆಗಳೊಳಗೆ
ತಾಕತ್ತು ತುಂಬಿ,
ಕೊಲೆಗಡುಕ ಹಿಡಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ.

ಜ್ಞರದ ಕೆಂಡದ ಜೀವ ಮುಚ್ಚು ತ್ರೀತಿಯ ಗುಟ್ಟು
ಬಾ, ಅದರ ಜೊತೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ
ಜ್ಞರದ ಕೆಂಡಗಳನ್ನು ನಂದಿಸೋಣ
ಎದೆಯೋಳಗೆ ಮಿಡಿದಿರುವ ನಿಜದ ವಾತುಗಳನ್ನು
ಬಾ, ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳೋಣ
ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ದುಗುಡಗಳು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ
ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಹೃದಯಗಳು ಸರಿಯಾಗುವಂತೆ.

ಸಿಗಿಡಿ

- ವೋಲೆಮೋಯಿಂಕಾ (ನೃಜೀರಿಯ)

ಕೊರಕಲಿನ ಅಂಚಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಲುಗಡೆ, ಭರವಸೆ !
ವಾಪಸಾತಿಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿದ ಮುದ್ದೆಗೆ ಮೊದಲು : ಎಂಫೆಕಾನೆ !
ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷವರ್ಯಾಂತ ವೃಕ್ಷ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆವ
ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಅಂಗ್ರೇಯ ಕರ್ತಾರ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ
ಅಣು ವಿಭಜಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ, ಯಾರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ?
ಯಾರ ಹಾಡು
ಕೊಳಿಕೊಳಿಖ್ಯಾತದೆ ಯಾದ್ದದ ಗುರಿ, ಬಯಕೆ, ಪೇಮು
ಅಥವಾ ವಿಶಾಂತಿ ಅಥವಾ ತೀರದ ದಾಹ ಎಂದು ?
ಶ್ರಮದ ಕೊನೆಗೆ ಬಂದ ಬಯಕೆಯ ರಾಜಸೂಳೆ ಎಂದು ?

ಕುರುಡು ಹಿಂಸೆಯ ಭಾಷಣ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಳಗಿರುವ ಪ್ರಪಂಚದ ಜೊತೆಗೆ
ಖಾಹಿಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ವೈಮೋಟಿಗಿಳಿಯಲಾರೆವು. ಆದರೆ
ಮಣ್ಣಾದ ಜೊಹಾನೆಸ್‌ಬರ್ಗ್ , ಬೀಳಾದ ಪಿಟೋರಿಯಾಗಳ
ದಾಟಿ ನಮ್ಮ ಜೀವದಾಳಗಳಲ್ಲಿ, ಹೊರಗೆ
ಲೋಕದಿರವಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು
ಮುಂದಿಕ್ಕುವೆವು ಬಲವಾಗಿ

ಬೋಧಿಸಿರಿ ಬೋಧಕರೆ. ಹೇಳಿ, ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ
ಶಾಂತ ನಾದಗಳ ಬಾರಿಸುವನೆ, ಕೌಶಲ್ಯ, ಹಾಗೇ ಕವಲುದನಿ
ಸುತ್ತುವರಿದು ತಿವಿದು, ಚುಚ್ಚಿವೆ ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳನ್ನು. ಓಗನ್ನು
ಮೌನದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪರ ಮೇಲೆತ್ತಿನಿಂತ, ನಾಚಿಕೆಯ ನಿಶ್ಚಯನ್ನೆಯಲ್ಲಿ
ಕೆಳಕೆಳಿಸಿದ ಕಪ್ಪ ಪರಮಹಂಸ
ಕಾಲುಹಾಕಿದೆ ಕಾಲ ಪೂರ್ಣಾಜಾರಿಯ ಕಡೆಗೆ

ಅವನ ಹೆಸರು : ಎಲ್ಲರ ಬಡ್ಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ
ಕದ್ದ ಮೋಲಿಗಳ ಗಂಭೀರ ವೈಶಿ
ನೆನಪುಗಳಾಚೆ
ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ ಮೌಲ್ಯ ಬಡಲಿಗಳ ಹೊರಗೆ
ಅವನ ಹೆಸರು-
ಮನವಸತಿಯ ಮರೋಹಿತ

ಹೇಳು ನನಗೆ, ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಮಾನವ ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ
ಇಳಿಯುತ್ತಿದೆ ಈ ಭೀತಿ
ಖಯಾಮತ್ತು ಕಟ್ಟಿದ ಈ ನೆರಳು. ಹೇಳು
ಶಾಂತಿಮಯ ಪ್ರೇಮವೇ, ಉಳಿದೀತೆ ಪ್ರೇಮ
ಭಾಟೆ ಅಸಡ್ಡೆ, ರಕ್ತಾಜಿತ ರಸೆಯ ಹತ್ತಿಟ್ಟ ಕೆರುಭಾಟ ಇವುಗಳಾಚೆ ?
ಹೇಳು, ಉಳಿದೀತೆ ಪ್ರೇಮ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಸ್ವಂತ ಗಾರೆಕೆಲಸದ
ಮುಚ್ಚುಕೋಣೆಯ ಗೋಡೆ ಬರಹದ ಆಚೆ ?
ಹೇಳು, ಉಳಿದೀತೆ ಪ್ರೇಮ
ಲೆಕ್ಕಾಜಾರ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ಒರಟಾಗಿ
ನಮೂದಿಸಿದ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖಿನತೆಯೇ ತನ್ನ ಕತೆಯಾದ
ತನ್ನ ಶಾಕ ಗಾತ್ರಗಳಾದ ಗೂಟದ ತುದಿಯಾಚೆ ?

ಉಳಿದೀತೆ ಪ್ರೇಮ ಈ ಮೃತ್ಯುಶಾಸನದಾಚೆ ?
“ಸತ್ತ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಾಫಿರ್ ! ಸದ್ಯ ಬೆವರ, ಉಳಿತಾಯ !”
ಓದಿತೇ ಪ್ರೇಮ ಗುರಿಗೆಟ್ಟ ಬುಲೆಟ್ಟಿನಾನ್ ಬೇಗ
ಕರಾಳ ಸ್ನೇರಾಶ್ವದ ಗುಂಡಿಗೆಯ ಕ್ಷೇವತೆ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ?
ಶಾಪರ್ವಿಲ್ಲೇ ! ನೆನಪಿಸಿಕೊ ! ಒಂದು ಗಳಿಗೆಯ
ಅಪವಾದವಲ್ಲ ಅದು, ವರ್ಷದ್ದು, ಪೀಳಿಗೆಗಳಿಂದ
ಕುಣಿಯುವರು ಕೊಂಬೆ ಮೇಗಡೆ ನರ್ತಕರು,
ಶಾಂತ ಜಗತ್ತ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳಿಸಿದೆ
ವಿಕೃತಗಾನ. ಕೊಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ

ನಾವು ಕೀರ್ತಿಸುವ ದೇವ ಮುಯಿಗೆ ಮುಯ್ಯಲ್ಲ,
ಹಗೆಯಲ್ಲ, ತನ್ನ ಹಾದಿಯಲೆ ಉಂಟಾದ ನಾಶಕ್ಕೆ
ಕುರುಡಾದಂಥವನೂ ಅಲ್ಲ
ಮುಗ್ಧರಿಗೆ ಸಿಹಿಕಪ್ಪಗಳ ತಂದಿತ್ತ ಜರಿತೆಯ ಬಗ್ಗೆ
ಅಜಾಣವೂ ಅಲ್ಲ. ಹಾಡು ಕೀರ್ತಿಸಿವೆ
ದೀರ್ಘಸ್ವರ್ವರಾಶ್ವಗಳಿಗೆಗಳ ಕೊನೆಯನ್ನು
ನಮ್ಮಿಷ್ಟೆಯಲೆ ಜನಿಸಿದ ತ್ಯಾಗದ ಗುರಿಗಳನ್ನು
ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನಲ್ಲ. ನಾವು ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತೇವೆ ನಮ್ಮ
ಸಹಸರವರ್ಷ ಪರ್ಯಂತ ವಿಧೇಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ
ಅಂತ್ಯವನ್ನು.

ಮೊಸಳೆ ಕಣ್ಣೀರ ಮುಂದೆ ಸುಳ್ಳಾ ಅದರ ತೊಗಲು
ನೆನಪಿಸಿಕೊ ಸ್ವೇನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊ ಗುಯೆರ್ವಿಕಾ !
ನೆನಪಿಸಿಕೊ ಮಳಿಗಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಕನಸುಗಳನ್ನು
ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ನಿಂತ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತೇಲುವ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು
ನೆನಪಿಸಿಕೊ ನೆನಪಿಸಿಕೊ ಭೂಣ ಹತ್ಯೆಯ ಪಿಂಡಗಳನ್ನು
ನೆನಪಿಸಿಕೊ ಲಿರಿಸ್ ಅನ್ನ ಆಮೇಲೆ ಶಾಪರ್ವಿಲೆಯನ್ನೂ
ನೆನಪಿಸಿಕೊ ನೆನಪಿಸಿಕೊ

ನಿರಪಾಯದೂರದ ನಿಂದನೆಯ ಸಂತ ಸಿಹಪೀಠದ ಮೇಲೆ
ಪವಾದಿದ್ವಿನಿ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಗೇ ಬಂದಾಗ :
“ಬರೀ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸದಿಲುತ್ತಿದೆ ಜಗದ ತುಂಬ” ಇತ್ಯಾದಿ;
ನೆನಪಿಸಿಕೊ ಮುಷ್ಟಿಬಾಗಿಲ ಭೀಕರ ಜಲುವನ್ನು.
ಕಾಯಕವೇ ಪಾವನ. ನೋಡು ನಮ್ಮ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರು
ಹೇಗೆ ಕಪ್ಪ ಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮತೆಯ ಕಪ್ಪ ಹಪ್ಪ
ಹಿಡಿದು ಜರಿತೆಯೋಳಗೆ ತುಂಬಿತ್ತಾರೆ, ಪಾತದೊಳಗಿನ
ಕಳೆದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವೋಂದರ ಹೆರಿಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಜೀವಿಗಳ ಸಂತಾಪ ಈಗಲ್ಲ, ಮುಂದೆ.

ಆದರೆ ಈ ಗಳಿಗೆ.

ನೊಂದ ನಾಲಗೆ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಹಾಡು

ಸೂಜಿಸಲೆಂದು ಕೆಡವಿಕ್ಕಲೆಂದು ಕ್ಯಾಯೆತ್ತಿದಾಗ ತಮಟಿಗಳು ಸುಮೃದ್ಧಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಹಾಡಿನ ಗಳಿಗೆ ಕುಣಿವನ ಪಾದಗಳ ಪರಮಾನಂದ ಈ ಗಳಿಗೆ ತಮಟಿಗಾರನ ದಮದಮದಮ ಹಿತವಚನ ಎದೆಯ ಸುತ್ತ ಕಟ್ಟಿದ ಕೋಟಿ

ಓಗನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದನೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಲ್ಲ

ಬೆಟ್ಟಬೆಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಲುಗಟ್ಟಿರಲು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಕುಲಸ್ಥರೆಲ್ಲ ನೋಡು ಆ ಕೋಟಿ ಹುಬ್ಬಿಗಳನ್ನು ಅಬಿಭಿಮಾನ್ !

ಇಟ್ಟಿಗೆಗೂಡಿಂದ ಬಂದ ಆ ಕಮ್ಮ ಕಂಚುಗಳನ್ನು

ಸೂರ್ಯನೆದುರಿಗೆ ನಿಂದ ಆ ಉಕ್ಕಿನುಂಗುರವನ್ನು

ಸಿಗಿಡಿ ! ಸನಾತನ ಕರೆಗೆ ಪಾದಗಳ

ಪಟಪಟಮಿಡಿತವನ್ನು..

ಓಟದ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆಗೆ ಯಾರು ಸಮಾನ ?

ಬಲದ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆನೆ ಪೂರ್ತಿ ಒಬ್ಬಿಂಟಿ,

ಬೇಟೆಯ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಪಾವನ ಸಿಂಹಸೌಂದರ್ಯ

ಹಾರಾಟದ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಗೇಟ್ ಅಸೂಯೆಗಿಂತಾ ವೇಗ

ಕಾಪಾಡುವಲ್ಲಿ ಸಾಟಿಯಲ್ಲ ಯಾರೂ ಅವನಿಗೆ,

ವಿಳು ಹಾಡಿಗಳ ಓಗನ್ನನಿಗೆ. ಆತ ತಮ್ಮ ಸರಿ ಪಡಿಸಲೆಂದು

ರಕ್ತ ಕಾಲುವೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದರೂ ಆಕಾಶದಿಂದ

ಉರಿದ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ

ಅವನ ಕೂರ ಸೌಂದರ್ಯ ಕಮ್ಮ ಹುಬ್ಬಿಗಳ ಮೇಲೆ

ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ ಕುದಿವ ಕಂಚಿನ ಪಾತಾಳಗಳಲ್ಲಿ

ಆ ಕಣ್ಣಿಗಳ ನಿಶ್ಚಲ ದೂರಗಳ ಆಚೆ ಅಗೋ ನಡುಗುತ್ತಿದೆ !

ಎಶಾಲ ವ್ಯೋಮಗಳ ನಷ್ಟಗಳ ಮನಃಸ್ಯಾಷಿಸುವ ಮುನ್ನ ದುರ್ಬಲರ ರಕ್ಷಿಸುವ ರಕ್ಷಾಕವಚಗಳು ಚಿಂದಿಯಾಗುವ ಮುನ್ನ ಈಗ ಈಗಲೇ ಗಳಿಗೆ ಹಾಡು ಭಾವಗೀತೆಗೆ ಹಬ್ಬಿಗಳ ಸೋರೆಬುರುಡೆಗೆ, ಪರಿತ್ಯತ್ತ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಇಜ್ಞಾತಕ್ಕಿಯ ವಸ್ತುಪರಿವರ್ತನೆಯ ಆವಾಹನಗೆ ಏರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅಗೋ ಓಗನ್ ನಾಬೀಗ ಕೀರ್ತಿಸೋಣ.

ಶಿಗಿಡಿ : ಯೆರೂಬಾ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ‘ಮುನ್ನಗ್ಗು’ ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಓಗನ್ : ಯೆರೂಬಾ ಬಣದ ಮುಖ್ಯ ದೇವತೆ.

ಅಬಿಭಿಮಾನ್ : ಯೆರೂಬಾ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ‘ಎದ್ದೇಳು’ ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಶಾಪವಿಂತೆ : ಕರಿಯರ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ನಡೆದ ಒಂದು ಜಾಗ.

‘ಮಾಳವಿಕಾಗ್ನಿಮಿತ್ತ’

- ಕಾಳಿದಾಸ

ಬೇಡಕೊಂಬುದ ಕೊಡುವ ಸಿರಿಯ ಹೊಂದಿದರೂನು
ಸುಡುಗಾಡಿನಲಿ ನೆಲೆಸಿದವನು ಯಾರೋ ?
ಮಡದಿಗಂಟಿದ ಒಡಲ ಹೊಂದಿಯೂ ತಾನು
ಈಸೂನು ಅಂಟಿಲ್ಲದವನು ಯಾರೋ ?

ಎಂಟು ರೂಪಗಳಿಂದ ಜಗದ ತುಂಬಿದರೂನು
ಚೂರು ಸೋಮ್ಯಾ ಇಲ್ಲದವನು ಯಾರೋ ?
ಕಂಗಳನು ಕೆವಿದ ಇರುಳ ನೀಗಿಸಿ ಈಶ
ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿಯನು ತೋರಲಿ.

ಅನಂತ

- ಲಿಯೋಪಾದಿಕ (ಇಟಲಿ)

ಮೆಚ್ಚು ಯಾವಾಗಲೂ ನನಗೆ ಈ ಒಬ್ಬೊಂಟಿ ಬೆಟ್ಟ,
ದೂರ ದಿಗಂತದ ಅಷ್ಟಗಲ ವಿಂಡವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ
ಬಜ್ಜೆಡುವ ಈ ದಿಬ್ಬ ಇಲ್ಲಿ ಕೂತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ
ಕಟ್ಟಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ನನ್ನಲ್ಲೇ ಆ ದೂರದ ಅನಂತ
ವ್ಯೋಮಗಳನ್ನು, ಮಾನವಾತೀತ ಮೌನವನ್ನು :
ಗಾಢ ಶಾಂತಿಯನ್ನು; ಮನದ ಭಯ ಮಾಯ, ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ

ಕೇಳಿ ಗಾಳಿ ಸರಸರ ಈ ಗಿಡಗಂಟೆಗಳಿಂದ,
ಹೋಲಿಸುತ್ತೇನೆ ಈ ಸದ್ಗುಣ ಅಪಾರ ನೀರವದ ಜೊತೆ
ನೆನಪಾಗುವುದು ನಿತ್ಯ, ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೇ ಸತ್ತ ಖುತುಗಳು
ವರ್ತಮಾನ, ಜೀವ, ಜೀವಂತ ಲಯಗಳೊಡಗೂಡಿ.

ಮುಳುಗುವುವು ಜಿಂಟೆಗಳು ಈ ಹರಹಿನಲ್ಲಿ
ಮಧುರ ಸೌಕಾಫಾತವೂ ನನಗೆ ಈ ಅಂಬೋಧಿಯಲ್ಲಿ.

ಇಂ

ಮರುರೂಪಗಳು

ಮರುರೂಪಗಳು

ಇಂ

ಯಾವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದೆ

Blank Page

‘ಲಲ್ಲವಾಽ’ನಿಂದ

– ಲಲ್ಲೇಶ್ವರಿ (ಕಾಶ್ಮೀರಿ)

ನಾ ಯಾವ ದಾರಿಯಲೆ ಬಂದೆ ?

ಇನ್ನೆಲ್ಲ ಹೋಗಲಿ ಮುಂದೆ ?

ಬರಬೇಕು ಅಂತ ತಿಳಕೊಂಡ ಹಾದಿಯಲಿ

ಬರಲೆ ಇಲ್ಲ ನಾ ಹಿಂದೆ || ನಾ ಯಾವ ||

ನದಿಯೊಂದು ಬಂದಿದೆ ಅಡ್ಡ |

ಇದ ಹೇಗೆ ದಾಟಲೊ ದಡ್ಡ ? ||

ಅಂಬಿಗ ಬಂದು ಕಾಸೊಂದ ಕೇಳುವನು

ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಲೊ ದುಡ್ಡ ? || ನಾ ಯಾವ ||

ಇಡಿ ಮೃಯನೆಲ್ಲವ ಸೋಸು |

ಸಿಗದು ನಿನಗೆ ಬಿಡಿಗಾಸು ||

ಹೇಗೆ ಮಾಡಲಿ ಯಾರ ಕೇಳಲಿ

ಒಂದಾರ ದಾರಿಯನು ಅರಸು || ನಾ ಯಾವ ||

ನಡು ನೀರಿನಲ್ಲಿಂಗ ಲಲ್ಲ |

ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವಳೊ ನಲ್ಲ ||

ಬಂದು ನೀನು ನನ ಕೃಯ ಹಿಡಿದರೆ

ಜಲವು ನೆಲವು ಬೇರಲ್ಲ || ನಾ ಯಾವ ||

Blank Page

ದ್ವೀಪ

- ಚಾಂಗ್ ಹಾಂಗ್ ಯೋಂಗ್ (ಉ.ಕೊರಿಯಾ)

ಜನರ ದಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭೆಯ ಹಿಂದೆ
ಒಂದು ದ್ವೀಪವಿದೆ

ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು
ಹೋಗಲಿದ್ದೇನೆ.

ಇಕರಸ್

- ಯೂಕಿಯೋ ಮಿಷಿಯಾ

ಅಂದರೆ, ನಾನು ಆಕಾಶದವನು ಅನ್ನು
ಹಾಗಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಯಾಕೆ ಈ ತರ ಆಕಾಶ
ಕೊನೆಯಿರದ ನೀಲಿ ನಿಡುನೋಟದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನೆಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು?
ನನ್ನ ಮನಸನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ, ಮೇಲಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೂ ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಆಕಾಶದವರಿಗೂ ಸೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು ?
ನರರ ಮಟ್ಟ ಮುಟ್ಟಲಾಗದ ಎತ್ತರಗೆಳಿಗೆ ಎತ್ತಬೇಕಾಗಿತ್ತು ?

ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುವಾಗ
ಹಾರಾಟವನ್ನು ಅಪ್ಪಟ ತರ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ಅಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ
ಯಾಕೆ ಈ ಹಾರಾಟದದ ಶೀಂಟಿ
ತಿಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ತೀಜಾ ಹತ್ತಿರವಾದಂತೆ ಕಾಣಬೇಕು ?

ಇಲೆರುವ ಯಾವುದೂ ನನಗ ತೃಪ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ¹
ನೆಲದ ಹೊಸತನ ತೀರಾ ಬೇಗ ಹಳತು, ಹಳಸು
ಮೇಲಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದ ಹಾಗಾಗಿ
ಹತೋಟಿ ತಪ್ಪಿ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ
ವಿನಾಶದ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ

ಯಾಕೆ ಸುಡುತ್ತಿವೆ ನನ್ನನ್ನು ವಿಚಾರದ ಈ ಕಿರಣಗಳು ?
ಯಾಕೆ ಕುರುಡಾಗಿಸುತ್ತಿವೆ ನನ್ನನ್ನು ವಿಚಾರದ ಈ ಕಿರಣಗಳು ?
ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಿಗಳು ಅಂತು ಹೊಳೆಗಳು
ತುಸು ಸಹನೀಯವಾಗುತ್ತವೆ ದೂರ ಹಜ್ಜಾದಾಗ
ಯಾಕೆ ಅವು ನನ್ನನ್ನು ಬೇಡುತ್ತವೆ, ಕಾಡುತ್ತವೆ, ಕೈ ಹಿಡಿದೆಳೆಯುತ್ತವೆ ?
ಮಾನವತೆಯನ್ನು ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸಬಹುದು
ಹೀಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಎಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟ
ಹಿಂದಂದೂ ಆಗಿದ್ದರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದರೂ
ನಾನು ಎಂದಾದರೂ ಸ್ವರ್ಗದವನಾಗಿದ್ದೇನೇನು ?
ಹಕ್ಕಿಯ ಸ್ವಷ್ಟಿಂದತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಕ್ಕಿಟ್ಟಿಲ್ಲ
ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿರಂಬಳತೆಗಂದು ನಾನೆಂದೂ ಹಾತೋರೆದಿಲ್ಲ

ಯಾವುದೀ ನನ್ನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿಲ್ಲ ಇದೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಇನ್ನೂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ
ಆಕಾಶದ ನೀಲಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖಗಬೇಕು
ಇದು ಎಲ್ಲ ಜೀವಸಂಶೋಷಗಳ ಎದುರು ತುದಿ
ಹೆಚ್ಚಿಗಾರಿಕೆಯ ಸಂಭೂತಿಗಳಿಂದ ತೀರಾ ದೂರ
ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಮೇಲೆ
ಮೇಲಾರ್ಕೆಗಳ ಪ್ರವಿರ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ
ಕೆಣ್ಣುಕುಕ್ಕಿದಂತಿದೆ.

ಅಥವಾ ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಕಡೆಗೂ ನೆಲದವನೆ?
ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾಕೆ ಈ ನೆಲ
ನಾನು ಬೀಳುವುದನ್ನು ಆತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೀಗೆ ಆತುರದಲ್ಲಿರಬೇಕು
ಯೋಜಿಸಲು, ಭಾವಿಸಲು ಜಾಗವನ್ನೇ ಕೊಡದೆ ?
ಹೀಗೇಕೆ ಈ ಸೋಂಬೇರಿ ನೆಲ
ಉಕ್ಕು ತಟ್ಟೆಯ ಕರಿಣತೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಮಾತಾಡಿಸಬೇಕು ?
ಈ ನನ್ನ ಮಿದುತನವನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಲೆಂದೇ ಏನು
ಈ ಮೇತ್ತನೆಯ ನೆಲ ಗಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ?
ಬೀಳುವುದು ಹಾರಿ, ಏರುವುದು ವಸ್ತುವಿನ ವಿಧಿಯಿಂದು
ಈ ಹೊರಲಾರದ ತೀವ್ರ ಪುಡಿತಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆಂದು
ಸಾಬೀತು ಮಾಡಲೆಂದೇ ಏನು ನನಗೆ ?

ಆಕಾಶ ನೀಲಿ ಹಾಗಾದರೆ ಬರೀ ಕನಸೆ ?
ಕೊಳಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಮೇಣಿಕ್ಕೆಗಳು ತಂದ
ಬಿಳಿಕಾವ ಕ್ಷಣಿಂಗುರ ಮತ್ತಿಗೆಂದೇ ಏನು
ನನ್ನ ಹೊತ್ತೆ ನೆಲ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದು ?
ನನ್ನ ಪ್ರಾಯಾಂಶಿತವನ್ನು ಆಕಾಶ ಕುಗಿಸಿತೆ
ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಲಾಗದ್ದಕೆ ಅಥವಾ ಅತಿಯಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದಕೆ
ನನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ?
ಎಲ್ಲತ್ತೆ ನನ್ನ ನಿಯತು ಎಂದು ಸೋಸಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು
ಅಥವಾ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ನನಗೆಲ್ಲಾ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ?
ಯಾಕೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ
ಹಾರುವ ಈ ಬಯಕೆ
ಎರಡೂ ಒಂದೇ
ಕಲ್ಪನೆಯ ನೀಲಿಬಣ್ಣದ ಮುಡಿಯೆ ?

• ಇಕರಸ್ : ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಹೋಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಗ್ರೇಕ್ ವೀರ.

ಬೃಜಾಂಟಿಯಂ ಯಾನ

- ವಿಲಿಯಂ ಬಟ್ಟರ್ ಪಟ್ಟ (ಬರ್ಜಂಡ್)

ವಿಂಡಿತಾ ಅಲ್ಲ ಈ ನಾಡು ಮುದುಕರಿಗೆ;
ತಕ್ಕೆ ಬಿಧ್ದ ಯುವಕ ಯುವತಿಯಿರು
ಮರ ಮರದ ಹಕ್ಕಿಗಳು, ಸಾಯುತ್ತಿರುವ
ತಲೆಮಾರುಗಳು, ಸಾಲಮನ್ ತಳದಲ್ಲಿ,
ಮೇಲೆ ಮ್ಯಾಕರಲ್ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಕಡಲುಗಳು
ಮೀನು, ಮಾಂಸ, ಹಕ್ಕಿ-ಈ ಎಲ್ಲ
ಹಾಡುತ್ತಿವೆ ಬೇಸಿಗೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ
ಹುಟ್ಟುವುದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಾಯುವುದನ್ನು
ಮೃ ಮರೆತು ಆ ಮತ್ತೆ ಗಾಯನದಲ್ಲಿ
ಮರೆತಿವೆ ಮುಟ್ಟಿರದ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು

ಮುದುಕ ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬೆದರುಬೊಂಬೆ;
ಬಿದಿರು ಕೋಲಿನ ಮೇಲೆ ಹರಕುಕೋಟು.
ಇಪ್ಪಾಳೆಯಿಕ್ಕು, ಈ ಆತ್ಮ ! ತೊಗಲಂಗಿ
ಯೋಂದೊಂದು ಇಂದಿ ಇಂದಿಗೂ ಹಾಡು.
ಸಂಗೀತ ಶಾಲೆಗೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ,
ಅರಿರಿತಾಯಿತು ನಿನ್ನ ಘನತೆಯ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು
ಹಾಗೆಂದೇ ದಾಟಿ ಕಡಲುಗಳನ್ನು ನಾನು
ಸೇರಿದ್ದೇನೆ ಬೃಜಾಂಟಿಯಂ ಮಣಿ ನಗರಿಯನ್ನು

ಸಂತರೆ, ದೇವಸನ್ನಿಧಿ ಪಾವಕಸ್ಥ ಮಣ್ಣವಂತರೆ
ಗೋಡೆ ಚಿನ್ನದ ಕುಸುರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿರುವರೆ
ಬನ್ನಿ ಪಾವಕನಿಂದ, ಸುತ್ತಿ ಸುರುಳಿ ಹಾಗೆ
ಕಲಿಸಿ ಕೊಡಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ;

ಸುಷ್ಟು ಬಿಡಿ ಗುಂಡಿಗೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟ್ವಾ ಬಿಡದೆ,
ತೊಗಲಿನ ರೋಗ ! ಮೊಗೆಬಿದ್ದು ಸಾವ ಪ್ರಾಣಿಗೆ
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ತಾನು ಏನು ಎಂದು.
ಹಿಡಿದಿಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೊನೆಯಿರದ ಕಲೆಯ ಮಾಟಗಳಲ್ಲಿ

ಇಹ ತೊರೆದ ಕೊಡಲೇ ನಾನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ
ಇಹ ಕೊಡುವ ಯಾವುದೇ ಕಾಯವನ್ನು
ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತೇನೆ ಗ್ರೀಕ್ ಪತ್ತಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವ
ಬಡಿದ ಜಿನ್ನದ ಅಥವಾ ಜಿನ್ನ ಬಳಿದ ರೂಪವನ್ನು
ಎಬಿಸುತ್ತೇನೆ ಮಂಪರಿನಿಂದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳನ್ನು
ಅಥವಾ ಹೊನ್ನು ಕೊಂಬೆ ಮೇಲೆ ಕೊತುಕೊಂಡು
ಹಾಡುತ್ತೇನೆ ಬ್ಯಾಜಾಂಟಿಯಂನ ಅಕ್ಕ ಅಣಿಂದಿರಿಗೆ
ಆಗಿದ್ದು, ಈಗಿನದು, ಮುಂದೆ ಆಗುವುದನ್ನು

ಕರ್ತೃಭಾದ ಮಸೀದಿ

- ಡಾ॥ ಇಕ್ಷ್ವಾಲ್ (ಉದ್ದೂ)

ಹಗಲು ಇರುಳಿನ ಸರಣಿ ಘಟನೆಗಳ ನೇಯುವುದು
ಹಗಲು ಇರುಳಿನ ಸರಣಿ ಸಾವು ಬದುಕಾಗುವುದು.

ಹಗಲು ಇರುಳಿನ ಸರಣಿ ಸಾವು ಬದುಕಿನ ಒಳಗು
ಹಗಲು ಇರುಳಿನ ಸರಣಿ ಇಷ್ಟ್ವಾ ರೇಷ್ಟೆ ಎಳೆ
ಗುಣಗಣದ ಮುಸುಕನ್ನು ಪ್ರಾಣಿದಲ್ಲಿ ನೇಯುವುದು.

ಆಗು ಹೋಗುಗಳ ಏರಿಂದ ತೋರಲಿಕೆ ಎಂದು
ಹಗಲು ಇರುಳಿನ ಸರಣಿ ನಿತ್ಯ ವೀಣಿಯ ಹಾಡು

ತೂಗುವುದು ನಿನ್ನನ್ನು ತೂಗುವುದು ನಿನ್ನನ್ನು
ಹಗಲು ಇರುಳಿನ ಸರಣಿ ಲೋಕವನೆ ತೂಗುವುದು.

ದಡ್ಡನಾದರೆ ನೀನು ದಡ್ಡನಾದರೆ ನಾನು
ನಿನಗೆ ಬರುವುದು ಮೃತ್ಯು ನನಗು ಮೃತ್ಯು.

ಎನು ಹಗಲಿನ ಸತ್ಯ? ಎನು ಇರುಳಿನ ಸತ್ಯ?
ಹಗಲಿರುಳು ಎರಡೂ ಇರದ ಕಾಲದಲೆಯು

ಹೋಗುವುದು ಬರುವುದು ಎಲ್ಲ ಕಲೆಕುಶಲತೆ
ಜಗದ ಕರ್ಮದ ನಿತ್ಯ ಎಲ್ಲಿ ಇದೆ? ಹೇಳು.

ಆದ ಅಂತ್ಯವು ನಾಶ ಒಳ-ಹೋರಗುಗಳು ನಾಶ
ನಾಶವಾಗುವವೆಲ್ಲ ಮೂಡುವುವು ಮುಖಗುವುವು.
ದೃವದಾರಾಧಕನ ನಿರ್ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ
ನಿತ್ಯನಿರಂತರತೆಯ ಮಣಿ ಸಂಕೀರ್ತಗಳು.

ಪ್ರೇಮಪ್ರೇರಿತ ದೃವದಾರಾಧಕನ ಕೃತಿ ;
ಪ್ರೇಮ ಜೀವನ ಸಾರ; ಸಾವನ್ನು ಹೊಲ್ಲುವುದು

• ಬ್ಯಾಜಾಂಟಿಯಂ : ಏಟೊನ ಕಾವ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವಗಳನ್ನು ದಾಟಿದ
ಒಂದು ಕಾಲಾತೀತವಾದ ಕಲೆಯ ನಗರ;

ವೇಗ ನಿಧಾನದಲಿ ಹರಿಯುವುದು ಪ್ರೇಮ ರುರಿ ;
ಪ್ರೇಮ ಮಹಾಪೂರ ಕಾಲವನೆ ನುಂಗುವುದು.

ಕಾಲ ದಿನಚರಿಯ ಈಗಲಿನ ಗಡಿಯಾಚೆ
ಇನ್ನೂ ಇವೆ ಹೆಸರಿರದ ನೂರಾರು ಕಾಲಗಳು;

ಗಿಬ್ರೇಲೋನ ಉಸಿರು, ಮಹಮದರ ಹೃದಯ,
ಪ್ರೇಮದೇವನ ದೂತ, ಪ್ರೇಮವೇ ಶೃಂಗಳು

ಪ್ರೇಮದೀ ಮತ್ತಿನಲಿ ಎಸೆಯುತಿದೆ ಗುಲಾಬಿ;
ಪ್ರೇಮವೇ ಆಕಾಶ, ಪ್ರೇಮವೇ ಮಥುರ ಮಥು,

ಪ್ರೇಮ ಧರ್ಮದ ಓಟ, ಪ್ರೇಮ ಸೂಫೀ ರಾಜ,
ಸರ್ವಮಾರ್ಗದ ಮೂಲ, ಅದರ ಮನೆ ನೂರಾರು.

ಪ್ರೇಮ ಜೀವಜ್ಯೋತಿ, ಪ್ರೇಮ ಜೀವಜ್ಯಾಲೆ,
ಪ್ರೇಮ ವೀಕ್ಷಣೀಯಂದ ಜೀವನದ ಗೀತೆಗಳು

ನಿನ್ನ ಇಂದುಗಳಿರದ ನಿತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ಪ್ರೇಮ
ಕರ್ತವ್ಯಾಬಾ ಮಸೀದಿ ! ಪ್ರೇಮವೇ ನಿನ್ನಸಿರು.

ಮಣಿಹೂಪುಗಳಿರಲಿ ಕಲ್ಲುಬಣ್ಣಗಳಿರಲಿ
ಎದನೆತ್ತರಿಂದಲೇ ಕಲೆಯ ವಿಸ್ತೃಯವು.

ಹನಿರಕ್ತದಿಂದಲೇ ಶಿಲೆಯು ಕಲೆಯಾಗುವುದು
ಮಾಧುರ್ಯ ಅನಂದ ಹುಟ್ಟಕೊಳ್ಳುವುವು.

ಹೃದಯದೇಖಿಗೆ ನಿನ್ನ ಆವರಣದಲ್ಲಿ;
ನಿನ್ನ ದನಿಯೂ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಸೇರುವುದು.

ನಿನ್ನಿಂದ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತ್ಯಾಕ್ಷ ಈ ಹೃದಯ;
ನಿನ್ನಿಂದ ಈ ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯ ಪಡೆಯುವುದು.

ಆದರೂ ಹುಲುನರರ ಕೊನೆಯ ಮಿತಿ ಆಕಾಶ
ದೇವಲೋಕಗಳೆಲ್ಲ ಮನುಜ ಹೃದಯದ ಒಳಗು

* * *

ನಮನ ಪ್ರಾಭ್ರನೆ ನನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ, ತುಟಿಮೇಲೆ;
ನಾನೊಬ್ಬ ಭಾರತದ ಕಾಫಿರನೆ ಆದರೂ

ನಮಿಂದ ನಮನಗಳ ಪಡೆರೂ ದೇವರು
ನಮಿಸುವಾನಂದವನು ಹೇಗೆ ಅನುಭವಿಸುವರು ?

ಇದೆ ಪ್ರೇಮ ನಿನ್ನ ತಾನದಲಿ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ;
ನಿನ್ನ ರಕ್ತದ ಮಂತ್ರ; ಅಲ್ಲಾಹು ಅಲ್ಲಾಹು

ಸೌಮ್ಯ ರೌದ್ರಗಳಿರದು ದೇವದೂತನ ರೆಕ್ಕೆ,
ಅದ್ವರಿಂದಲೆ ಅವು ನಿನ್ನಲೊಂದಾದವು.

ಸಂಜೆ ಮರುಭೂಮಿ ಒಂಟಿಗುಂಪಿನ ಹಾಗೆ
ಭದ್ರ ನಿನ್ನ ಬುನಾದಿ; ಕಂಬಗಳು ಹಲವು

ಹೃಮನ್ನ ಪ್ರಭೇ ನಿನ್ನ ಕಿಟಕಿ ದ್ವಾರಗಳಲ್ಲಿ;
ಉನ್ನತ ನಿನ್ನ ಮಿನಾರು ಗಿಬ್ರೇಲ್ ತಾಳದವರೆಗು.

ಸಾಕಾ ಮುಸ್ಲಿಮಗೆ ಎಂದೂ ಸಾವೇ ಇಲ್ಲ;
ಬುಲೀಮ್ ಬುಲೀಲ್ ಅವನ ಆಜಾನ್‌ನಿಂದ ಬೆಳಗುವರು.

ಅವನ ನೆಲ ಆಕಾಶ ಎರಡೂ ಸೀಮಾತೀತ;
ನೈಲ್, ದೊಂಬ್, ತಜಲಾ ಅವನ ಕಡಲಲೆಗಳು.

ಅವನ ಕಥೆ ನೂರಾರೂ, ಅವನ ಕಾಲ ವಿಚಿತ್ರ;
ಹಳೆಯ ಯುಗಗಳಿಗನು ಹಾದಿ ತೋರಿದನು.

ಅನುರಕ್ತರಿಗೆ ಸಾಕಿ ಹಾಗೆ; ಪ್ರೇಮಕವ ಪಣ್ಣಿಯ;
ಹರಿತ ಆಶನ ವಿಷ್ಟ, ಬಲು ಮಧುರ ಅವನ ಮಧು.

ಲಾಯ್ಲಾ ಕವಚಧಾರಿ ಆಶೋಭಿ ಸಿಪಾಯಿ;
ಲಾಯ್ಲಾ ರಕ್ಷಣೆಪಡೆದ ವಿಷ್ಟಗಳ ನೆರಳಿರಲು

ಅವ ಕಂಡುಹಿಡಿದದ್ದು ನಿಷ್ಪೇ ಶುಂಬಿದ ಹೃದಯ;
ಅದರ ದಿನಗಳ ಕಾವು, ಅದರ ಇರುಳಿನ ನೋವು.

ಅವನ ಉನ್ನತ ತಾಣ, ಅವನ ಚಿತ್ತ ವಿಶಾಲ;
ಅವನ ಮುಷಿ ಹಿರಿಮೆಗಳು ; ಶ್ರದ್ಧೆ ತ್ರೀತಿಗಳು.
ದೇವದೂತನ ಹಸ್ತ ಸ್ವಂತಃ ದೇವರ ಹಸ್ತ;
ಅದೆ ಸೃಜಿಸಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಯನು ಕಾಯುವುದು

ಭೂಮಿ ಗಗನದ ಜ್ಯೋತಿ ಆ ದೇವಬಿಂಬದಲಿ;
ಸರ್ವೇಶ್ವರ್ಯ ಅವನದೆ, ಸರ್ವವನು ತ್ಯಜಿಸಿದರು.

ಕೆಲವೆ ಬಯಕೆಗಳವರೆ, ಎತ್ತರದ ಗುರಿಗಳು;
ಚಿತ್ತ ಸೆಳೆಯುವ ಮುದ್ರೆ, ಮನವ ಶಣೀಸುವ ಕಣ್ಣಿ

ಮೃದು ಮಾತು; ಆದರೂ ಗುರಿಯ ಮುಟ್ಟುವ ವೀರ;
ಸಂಗ ಸಂಗ್ರಹದಲಿ ಶುದ್ಧ ಸ್ವಜ್ಞ ಮನಸ್ಸು.

ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತು, ಜಾದು, ವಂಚನೆ, ಮಿಥ್ಯೆ;
ಸತ್ಯ ವರ್ತುಲದಲ್ಲಿ ದೃವಶ್ರದ್ಧೆಯ ಬಿಂದು.

ಅವನು ಬುದ್ಧಿಯ ಸೀಮೆ, ಅವನು ಪ್ರೇಮದ ಸಾರ;
ಬಾಂದಳದ ಗಡಿಯೋಳಗೆ ಹಿತವನ್ನು ತರುವವನು.

ಕಲೆಗಾರರಿಗೆ ಕಾಬಾ, ಪ್ರಕಟಧರ್ಮದ ಹೆಮ್ಮೆ,
ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸೈನ್ ನ ನೆಲ ಒಗ್ಗಾಡಿತು.

ನಿನ್ನ ಸೋಗಸಿನ ಉಪಮೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದರೆ
ಅದು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಹೃದಯ, ಇಲ್ಲ ಇನ್ನಲ್ಲಿಯೂ

ಓ ಸತ್ಯ ಸೇವಕರೆ, ಅರಬಿ ಹಯಾರೋಹಿಗಳೇ.
ನಂಬಿಕೆಗೆ ಇಂಬಾದ ಲೋಕಮಿತ್ರರು ನೀವು.
ನಿಮ್ಮ ಆಳಿಕೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ಅಗ್ಗಳ ಸತ್ಯ;
ಹೃದಯ ರಾಜ್ಯ ರಹಸ್ಯ ಘಕೀರಿ, ಗಾದಿಯಲ್ಲಿಂದು.

ಮೂಡು ಪಡುವಲವರದ ಪಳಗಿಸಿದ ಕಣ್ಣಗಳೇ,
ಅಂಧಯುಗದಿಂದುಳಿಸಿದಿರಿ ಯೂರೋಪು ಖಂಡವನು.

ನಿಮ್ಮ ರಕ್ತದ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೇ ಇಂದಿಗೂ
ಸೈನ್ ಶುದ್ಧ ಸೈಹ ಸಾಫಿಮಾನದ ಬೀಡು.

ಹರಿಣಾಳಿಯರು ಅಳ್ಳ ಇಂದೂ ಈ ನಾಡಲ್ಲ;
ಹೃದಯವನು ಬಗೆಯುವುವು ನಯನ ಸಾಯಕವಿಂದು.

ಈ ಹವಾದ ಶುಂಬ ಇಂದೂ ಯಮನ್ ಗಂಧ;
ಪ್ರಾಣಿಸುವ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಇಜಾಜ್ ರಂಗುಗಳು.

ಈ ನೆಲ ಈ ಗಗನ ನಕ್ಷತ್ರ ನೇತ್ರೆದಲಿ;
ಈ ಗಾಳಿ ಕೇಳಿ ಯಗವಾಯ್ತು ಆಚಾನು.

ಯಾವ ಕಣಿವೆಯಲಿದೆ, ಯಾವ ನಿಲ್ದಾಂಡಲಿ
ಕಷ್ಟಸಹಿಷ್ನು ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಆ ಕಾರವಾನು.

ಅಲ್ಲನಿಯ ಧರ್ಮಾಂದೋಲನ. ಗೊಂದಲ
ಎಲ್ಲಾಂಜಿದೆ ಹಳೆಯ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಗುರುತು?

ಘಾನಿನಕ್ಕಿಗಳಾನು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನೇಕ್ಕಿಸಿವೆ;
ಪಶ್ಚಿಮದ ಪ್ರಾಣವೇ ಅದರಿಂದ ತಲೆಕೆಳಗು.

ಭೂತಪೂಜಾರ್ಥಿ ಸರ್ವರೋಮನ್ ಜಾತಿ
ಹೊಸತನದ ಸುಖಿದಿಂದ ತಾರಣಾವಾಚಿಸಿತು.

ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಬ ಪಾರಾವಾರ ಇಂದು ಮುಸ್ಸಿಂ ಜೀವ;
ಇದು ದೃವ ನಿಗೂಢ, ವಿವರಿಸಲು ಬಾರದು.

ಕಾದು ನೋಡೋಣ ಅದು ಏನ ಮೇಲೆಸೆಯುವುದು,
ನೀಲಿಗುಂಬದ ಬಣ್ಣ ಹೇಗೆ ಬದಲಿಸುವುದು.

ಗಿರಿಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಗಂಪಿನ ಮೋಡ;
ಸೂರ್ಯ ತೊರೆದ ಬದಾಕ್ ಪದ್ಮರಾಗಗಳು.

ಮುದ್ದಾದ ಇನಿದಾದ ಹಳ್ಳಿ ಮುಗುದೆಯ ಹಾಡು,
ಯೌವನ ಪೂರದಲಿ ಹೃದಯಗಳ ನಾವೆಗಳು.

ಓ ಕಬೀರ್ ಜಲವೆ, ನಿಮ್ಮ ಶೀರದಲ್ಲೊಬ್ಬ
ಕಾಣುವನು ಬೇರೋಂದು ಕಾಲಲೋಕದ ಕನಸು.

ಹೊಸಹೊಸಾ ಲೋಕಗಳು ವಿಧಿಯ ಮುಸುಕಿನ ಹಿಂದೆ
ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ತುಂಬ ಅವುಗಳದೆ ಮುಂಜಾವು.

ನನ್ನ ಚಿಂತೆಯ ಮುಖಿದ ಪರದೆಯನು ಸರಿಸಿದರೆ
ಫಿರಂಗಿ ಸದ್ಗಡಗಿಸುವುದರ ಕೂಗು.

ಕ್ರಾಂತಿಯಿಲ್ಲದ ಬದುಕು ಬರಿಯ ಸಾರ್ವೋ ಸಾವು;
ಮುಸ್ಸಿಮನ ಜೀವಾಳ ನಿತ್ಯ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕನಸು,

ವಿಧಿಯ ಕರದಲ್ಲಿ ಅದು ರುಳಷಿಸುವ ಕರವಾಳ,
ತನ್ನ ಕರ್ಮದ ಸದಾ ಲೆಕ್ಕಾವಿಕ್ಕುವ ಕೋಮು

ಅಪೋಣ ಕರದಲ್ಲಿ ಅದು ರುಳಷಿಸುವ ಕರವಾಳ,
ಇನಿಹಾಡು ಬರಿಗೋಳು, ಎದನೆತ್ತರಿರದಿರಲು.

ಕರ್ತೃಬಾ: ಸ್ವೇನಿನ ಕಾದೋಣಬಾ ನಗರ

ಗಿಭೀಲ್: ದೇವದೂತ

ಆಚಾನ್: ಪ್ರಾಥಮನೆಯ ಕರೆ

ಉಂಟೋಳಾ: ಮುಸ್ಸಿಮರ ಪವಿತ್ರ ಮಂತ್ರ. ಪೂರ್ಣರೂಪ- ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ
ಮಹಮದುರ್ ರಂಗುಲ್ಲಾ.

ಇಜಾಚ್: ಒಂದು ಸುಂದರ ಕರೀವೆ.

ಬದಾಕ್: ಪರ್ವಿಯಾದ ಒಂದು ಸುಂದರ ಪ್ರದೇಶ.

ದಡ ಸೇರಿದಾಗ

- ಹೆನ್ರಿಕ್ ನಾಡೋಬ್ರಾಂಡ್ (ಡೆನೊಮಾರ್ಕ್)

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರತಿಶಬ್ದ ಈಗ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ ಪ್ರೀತಿಮಾತಿನ ಹಾಗೆ

ಎಷ್ಟೋ ನಿರಭರಕವಾದ ಯಾತ್ರೆಗಳ ಬಳಿಕ
ಏನು ಮುಡುಕುತ್ತೇನೆಂಬ ಅರಿವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಮಾಡಿದ
ಎಷ್ಟೋ ಪಲಾಯನಗಳ ಬಳಿಕ
ನಂಬಿಕೆ ನಿಕಾಶೆ ಏನೂ ಇರದೆ ಮುಖುಗುತ್ತಲೀದ್ದ ಹಡಗಲ್ಲಿ
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವೇ ಹಳೇ ವಸ್ತುಗಳ ವರ್ಣನೆಯ ಬಳಿಕ
ಎಷ್ಟೋ ಖಾಲಿ ಪದಮಂಜಗಳ ಟೊಳ್ಳುಸುಳ್ಳುಗಳ ಬಳಿಕ
ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರತಿಶಬ್ದವೂ ಈಗ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ ಪ್ರೀತಿ ಮಾತಿನ ಹಾಗೆ.

ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಾದ ಕಾರಣ ಮೊಜಿಸುತ್ತೇವೆ
ಪತ್ತಿಶಬ್ದವನ್ನೂ ಈಗ
ಕಡಲುಗಳು ಬಿರುಗಾಳಿಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುವ ಹಾಗೆ:
ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿರಿದು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಆಶಯ ಮುಡುಕುವುದಕ್ಕೆ
ಜಾಡೊಗಾರ ದ್ವಿಷ್ಟಪಾಗಳಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತ ರೇವುಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿ
ನಮಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗಳ ಕೊಟ್ಟಿ ಪತ್ತಿನಗರವನ್ನೂ ನಾನು ಮೊಜಿಸುತ್ತೇನೆ
ಕಮ್ಮ ಆಲಿವ್, ರೊಟ್ಟಿ, ಮ್ಯಾಡ್ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ

ಮೊಜಿಸುತ್ತೇನೆ ಸುಡುನೆಲವನ್ನು ಕುಣಿತ ಕಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ
ಮೊಜಿಸುತ್ತೇನೆ ಸವೆದ ಮುಖಿವಾಡಗಳನ್ನು ನಗೆಯ ಕಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ
ಮೊಜಿಸುತ್ತೇನೆ ಸಾವನ್ನು ನಮಗೊದ್ದು ಬದುಕ ಕಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ.

ಇಧಾಕಾಗೆ ಹೊರಟಾಗ

- ಕಾನ್ಸೆಂಟೀನ್ ಕೆಪಫಿ (ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರಿಯಾ)

ಇಧಾಕಾಗೆ ಹೊರಟಾಗ

ಕೇಳಿಕೊ;
ದೀರ್ಘವಾಗಿರಲಿ ಹಾದಿ;
ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರಲಿ
ಸಾಹಸಗಳು ಶೋಧನೆಗಳು
ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಹದರದಿರು
ನರಭಕ್ಷಕ ಲೈಸ್ಟ್ ಗೋನಿಯನ್ನಾರಿಗೆ
ಸೃಕ್ಕೆಲ್ಲೇಪರಿಗೆ,
ಸಿದುಕ ಕಡಲದೇವತೆ ಮೊಸ್ಯೇಜನ್ನನಿಗೆ
ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ
ನಿನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿರುವವರೆಗೆ
ನಿನ್ನಾತ್ಮ್ಕ ಒಡಲುಗಳಲ್ಲಿ
ಹತ್ತಿಕ್ಕಳಾಗದ ಒಂದು ಉತ್ಸಾಹ ಉಕ್ಕಿತ್ತಿರುವವರೆಗೆ.
ಲೈಸ್ಟ್ ಗೋನಿಯನ್ನರು ಸೃಕ್ಕೆಲ್ಲೇಪರು
ತೀಕ್ಕಳು ಮೊಸ್ಯೇಜನ್ನರು
ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಅವರು ನಿನಗೆ
ಅವರನ್ನು ನಿನ್ನಾಳಗಿನೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ನೀನೇ ಹೊತ್ತು ತರದಿದ್ದರೆ
ಅವರನ್ನು ನಿನ್ನಾತ್ಮ್ಕ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ

ಕೇಳಿಕೊ; ದೀರ್ಘವಾಗಿರಲಿ ಹಾದಿ
ಬೇಕಾದಷ್ಟಿರಲಿ ಬೇಸಿಗೆಯ ಬೆಳಗುಗಳು, ಆ ಬೆಳಗುಗಳಲ್ಲಿ
ಯಾವುದೋ ಆನಂದ ಯಾವುದೋ ಸಂತೋಷ ಎದೆತುಂಬಿ
ಹೊಗುವಂತಿರಲಿ ನೀನು ರೇವುಗಳನ್ನು ಮೊದಲಸಲ
ತಂಗುವಂತಾಗಲಿ ನೀನು ಥಿಯೊನಿಸಿಯಾದ ವಾಣಿಜ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ
ಮತ್ತು ಹತ್ತಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಧರ ಗಂಧ

ಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಲಿ ಎಪ್ಪು ಬೇಕೋ ಅಪ್ಪು
ಭೇಟ ಕೊಡು ಈಚೆಟಿನ ಎಲ್ಲ ಮಹಾನ್ ನಗರಗಳಿಗೆ
ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಅಲ್ಲಿನ ಪಂಡಿತರಿಂದ

ನೆಲೆಸಿರಲಿ ಇಥಾಕಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಮನಸಲ್ಲಿ
ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿಯುವುದು ನಿನ್ನ ಜೀವಿತದ ವಿಧಿ
ಆದರೂ ಬೇಡ ಆತುರ ಈ ಘರದ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
ವಷಗಳು ಉರುಳಿಹೋಗಲಿ
ಆ ದೀಪ ತಲುಪುವುದರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಮುಪ್ಪಾಗಿರಲಿ
ಹಾದಿಯುದ್ದ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ಸೇರಿರಲಿ
ಇಥಾಕಾ ಸಿರಿಕೊಡಲಿ ಎನ್ನುವ ಬಯಕೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿರಲಿ

ಇಥಾಕಾ ಅಲ್ಲವೆ ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು?
ಅವಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀನು ಹೊರಟುನಿಲ್ಲಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ?
ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಅವಳಿಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಕೊಡಲೆಂದು ಈಗ

ಬರಿಗೈಯಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು ಇಥಾಕಾ ನಿನಗೆ;
ಆದರೂ ವಂಚಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ ಆಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು
ನೀನಾಗ ತಿಳುವಳಿಕ್ಷಣಾಗಿರುತ್ತೀರು, ಅನಭವಣಾಗಿರುತ್ತೀರು,
ಅಧ್ಯಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರು.

- ಇಥಾಕಾ ಟೋಜನ್ ಯುಧಧಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಯಾಂಡ ಗೀಕ್ ವೀರ ಒದಿಸ್ಕೂಸ್ ತಾಯಿ ನೆಲ.
ಯುಧ ಮುಗಿದೆ ಮೇಲೆ ಒದಿಸ್ಕೂಸ್ ಮತ್ತು ಅವನ್ ಜೊತೆಗಾರರು ಇಥಾಕಾಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ
ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆವಶ್ಯಕಾಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.
ಈ ಸಾಹಸದ ಕಢೆ ಹೋಮರ್ ನ ಒಡಿಸಿಯ ವಸ್ತು.

ಬೇಳ್ಳು

- ಫೆರೆನ್ ಯೂಹಾಸ್ (ಹಂಗರಿ)

ಕೊರೆವ ಧಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡ ಯಾತ್ರಿ
ಅವನ ಸುತ್ತ ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣಿ ಮುದಿಯ ಮಂದಿ

ಅವನ ಮೀಸೆಗಡ್ಡ ಮಂಜು, ರೆಪ್ಪೆಯೆರಡೂ
ಕರುಣವಿರದ ಅತಿ ಕ್ಷುರ ಅಧ್ಯ ಚಂದ್ರರು

ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣನೆಟ್ಟು ನೋಡಿದಂತೆ
ಗೊರಸಿನಡಿಯ ಮಂಜುಹುಡಿ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದೆ
ಕೊಣಿ ಧಾಮಕೇತು ಮೋಡಗಟ್ಟಿದಂತೆ
ಚಿಕ್ಕೆ ಹಾದಿಯುದ್ದ ಅಗಲ ಮಬ್ಬಗವಿದ ಹಾಗೆ

ಅವನ ಕಿವಿ ಮೂತ್ರಿ ಬೇಳ್ಳು, ಕೂದಲೆಲ್ಲ ಬೇಳ್ಳು
ಕೂದಲು ಬಾಲವನ್ನು ನಡುಗಿಸುವ ಕುದುರೆಯಲ್ಲಿ
ಮೆತ್ತನೆ ಮೂಗುಹೊಳ್ಳೆ, ಹಬೆಯ ಬಗಲು ಎಲ್ಲಾ ಬೇಳ್ಳು

ಸಮುದ್ರಿಕಾ

- ಟಿ.ಎಸ್. ಎಲೀಯಟ್ (ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್)

ಯಾವ ಕಡಲು ಯಾವ ದಂಡಗಳು ಬೂದು ಬಂಡೆಗಳು
ಯಾವ ದ್ವೀಪಗಳು

ಹಡಗುಮೋರೆಕಡೆ ತುಡಿಯುತ್ತಿರುವುವು
ಯಾವ ಜಲಗಳು
ಪೈನ್ ಸುಗಂಥ ಮಚ್ಚೊಳಗಿನಿಂದ
ಹಕ್ಕಿ ಹಾಡು
ಯಾವ ಚಿತ್ರಗಳು ಮರಳಿ ಬರುತೆಲೆವೆ
ಓ ನನ್ನ ಮಗಳೆ

ಕುನಿ ಹಲ್ಲುಗಳ ಮಸೆಯುತ್ತಿರುವರು
ಇದರ ಅರ್ಥ ಸಾವು
ಗುನುಗು ಹಕ್ಕಿ ಮಿರುಗಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವರು
ಇದರ ಅರ್ಥ ಸಾವು
ಹಿಗ್ಗುರೊಪ್ಪದಲಿ ಕೂತು ಕೊಳೆಯುವವರು
ಇದರ ಅರ್ಥ ಸಾವು

ಎಲ್ಲರೂ
ಹುರಳಿ ಇರದೆ ಕರಗುತ್ತಿರುವರು
ಬರಿ ಗಾಳಿಯಿಂದ
ಪೈನ್ ಉಸಿರಿನಿಂದ
ವಿಹಿನಗಾನಸೋನೆಯಿಂದ
ಕರಗುತ್ತಿರುವರು ಈ ಕರುಣೆಯಿಂದ
ಈ ಧರಣೆಯಲ್ಲಿ

ಯಾವ ಮುಖಿ ಇದು
ಕೆಗ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಈಗ ಸುಸ್ಪಷ್ಟ
ಎನು ಅದುರು ತೋಳಿನಲ್ಲಿ
ಕೆಗ ಜೋರು ... ಈಗ ಮಂದ
ನಾವು ಪಡೆದದ್ದೇ ? ಸಾಲ ಪಡೆದದ್ದೇ ?
ಚಿಕ್ಕೆಗಿಂತ ದೂರ ದೂರ
ಕಣ್ಣೆಗಿಂತ ಸನಿಹ ಸನಿಹ

ಒಸುಮಾತುಗಳು ಕಿರುನಗೆಗಳು
ಸರಸರನೆ ಹೆಚ್ಚೆ
ಹಸಿರು ಎಲೆಯ ನಡುವೆ
ನಿದ್ದೆ ಕೆಳಗೆ
ಎಲ್ಲ ಜಲಗಳೂ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ
ಒಡಬಡಕು ಈಗ ಹಡಗುಕಂಬ
ಗಡ್ಡೆ ಮಂಜಿನಿಂದ
ಚಕ್ಕೆ ಚಕ್ಕೆಯಾದ ಬಣ್ಣ
ಸುಡುಬಿಸಿಲಿನಿಂದ
ನಾನೇ ಮಾಡಿದ್ದು ಮರೆತುಹೋದದ್ದು
ನೆನಸಿಕೊಂಡದ್ದು

ಹರಕು ಹಗ್ಗಿ
ಕೊಳುಕು ತಟ್ಟಿ
ಇತ್ತ ಬೇಸಗೆ ಅತ್ತ ಸುಗಿ
ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟದ್ದು ಗೊತ್ತಾದ ಹಾಗೆ ಗೊತ್ತಿರದ ಹಾಗೆ
ಅರ್ಥಬಧ ಗೊತ್ತಾದ ಹಾಗೆ

ಹಡಗು ತಳ ತೂತು ತೂತು
ಹೊಲಿಗೆಗಳಿಗೆ ತೇಪೆ ಬೇಕು

ಇಂಥ ರೂಪ ಇಂಥ ಮೋರೆ ಇಂಥ ಬಾಳು
 ಬಾಳುತಿರುವುದು ಬಾಳಲೆಂದು
 ನನ್ನಾಚೆಯಿರುವ ಕಾಲಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ಇನ್ನು ಏಸಲು ನನ್ನ ಬಾಳು
 ಈ ಬಾಳಿಗೆಂದು
 ನನ್ನ ಮಾತು ಆ ಮಾತಿನಾಚಿಗೆಂದು
 ಎಚ್ಚರಕ್ಕೆ ಬಿಚ್ಚು ತುಟಿಗೆ

 ಅಚ್ಚದಿಯಕೆ
 ಹೊಸಹಡಗುಗಳಿಗೆ

ಯಾವ ಕಡಲುಗಳು ಯಾವ ದಂಡೆಗಳು
 ಕಮ್ಮು ದೀಪಗಳು
 ನನ್ನ ಕೊರಡ ಕಡೆಗೆ
 ಮಬ್ಬಲ್ಲಿ ಕರೆವ ಹಾಡುಹಕ್ಕೆ
 ಈ
 ನನ್ನ ಮಗಳೆ

ನನ್ನ ಕೊಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಗು

- ಗಜಾನನ ಮಾಧವ ಮುಕ್ತಿಭೋಧ್ (ಹಿಂದಿ)

ನನ್ನ ಕೊಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ
 ಕೊಗು ಕಳೆದು ಹೋಯಿತೆಲ್ಲೋ
 ನೀಳವಾದ ಬೆಂಕರೇಖೆಯಂತೆ ನನ್ನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ
 ಅಪಾರತ್ತಕ್ಕು, ಎದೆ, ಜೀವ
 ದಿಂದ ಬಂದ ಕೊಗು ಕಳೆದು ಹೋಯಿತೆಲ್ಲೋ

ಚದುರಿಹೋದ ಎಲುಬುರಾಶಿ-
 ಯನುಭವಗಳು ತುಂಬಿ ಹೋದ
 ಗಹನವಾದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ
 ನಾನು ಕಂಡೆ
 ಹೂಗಳಿಂದ ಎಲೆಗಳನ್ನು

ಡೊಂಕು ಕಮ್ಮು ಪೊದೆಯ ಗುಂಪು
 ಬಳಸಿದಂಥ
 ಮುರಿದ ಮನದ ವಿಚಾರ ಸ್ವಷ್ಟ ಭಾವದ
 ಅಪೂರ್ವ ಸತ್ಯದಿಂದ ಹಸಿದ
 ಅಪೂರ್ವ ಯತ್ಯದಿಂದೊಣಿದ
 ಅಪೂರ್ವ ಜೀವದನುಭವಗಳ ಪ್ರಾಣಮೂರ್ತಿ
 ಮೂರ್ತಿ ಮುರಿದು ಹೋದುದನ್ನು ಕಂಡೆ ನಾನು.

ಕಂಡೆ ಮಾರ್ಣ ಭಗ್ಗುತೆಯನು
 ಖಾಲಿಖಾಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ
 ಚಿಂತೆಯಂಥ ಒಂದು ನಗರ
 ಹೀನವಾಗಿ ಮಲಿನವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಕೊನು ದೂರವಾಗಿ
 ಕ್ಷೂರ ಕದನ ಡೇರೆಯಾಗಿ ಹೋದುದನ್ನು
 ಮುಡಿಗುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತು ರಾಶಿ

* ‘ಮರೀನಾ’ (ಸಮುದ್ರಿಕಾ): ಸಮುದ್ರ ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆಯಾಗಿ ಸಮುದ್ರಯಾನದಲ್ಲೇ ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ರಾಜಕುವರಿ. ಹೇಕ್ಕಾಪಿಯರನ ಪೆರಿಕ್ಕೀಸ್ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಥಾನಿಗೆ ನಾಯಕನ ಸಿಕ್ಕುವ ಮಗಳು.

ಚರುಗುಡಿಸುವ ಉರಿಬಿಸಿಲಲೆ ಒಂದು ಮೋರಡಿ
ಕಂಡಿತಗೊ ಕಪ್ಪುಗಟ್ಟಿ ಬೆಟ್ಟಪೂರ್ವಂದು
ಉರಿಯುವಂಥ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ
ಕರಿಣಾವಾದ ಭಾವನೆಗಳ ವಿಮೂರ್ಧತೆಯ ನಮಂಸಕತೆಯ
ಶೂನ್ಯತೆಯ ವಿರಾಟರೂಪ ಅಶಾಂತಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು
ಮರಳಗಾಡು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಹೊಳಪು ಹಬ್ಬಿತ್ತು
ಬೀಳುಬಿಟ್ಟ ಕಪ್ಪುಮಣಿ ಸುತ್ತುವರೆದು
ಮೇಲೆ ಬಂತು ಉರಿವ ಒಡಲು
ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ
ಬಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಭೂಮಿತಾಯ ಮೃಳಗಿನ ಮೂಳೆಮೂಳೆ
ತರೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಹೊಳಪು ಧಳಧಳಿಸಿತು
ಜೀವವಿರದ ಸೂರ್ಯ ಸುರಿದ
ಬಿಳಿಯ ಶಾಲಿ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ
ಗಾಳಿಯಲ್ಲ ಕೆಣಿವೆಯಲ್ಲಿ
ಮುಲುಗುಡುವ ಫಟ್ಟದತ್ತ ಬಂತು ಬಂತು
ಒಂಟಿದಾರಿ
ಕರುಕಲಾದ ಗಿರಿಯ ಶಿರದ ಏಳಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿವಿನಲ್ಲಿ
ನಿರಘರವಾಗಿ ಹತ್ತಿ ಇಳಿದು
ವೈರಾಗ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿ
ಶಿಂಗಿ ಶಿಂಗಿ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾಣಗೋಳ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ತಟ್ಟನೆಂದು
ನನ್ನ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ
ಕೊಗು ಎಲ್ಲೋ ಕಳೆದುಹೋಯ್ತು

* * *

ಬೀಳುಬಿಟ್ಟ ನೀಳ ಆಳ
ಪ್ರಾಣ ಪಾತಾಳನೆಲದ ಹರಹಿನಲ್ಲಿ
ದ್ರವ ಸೋರಿದ ಕಪ್ಪು ಮಣಿ ಮತ್ತಳಿ

ಅಂಥ ಈ ದೇಹದಿಂದ
ಬಂದ ಭಾವ ಸ್ವಷ್ಟ ತಂದ
ಕಲಕುವಂಥ ಕೂಗ ಸೋಂಕು
ಹೊಡೆಬ್ಬಿಸಿ ಗೋಳಿನಲ್ಲಿ
ಕಾಳಗತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ
ಅಶಾಂತವಾದ ನಾಗಿಣಿಯನು
ಬಚ್ಚಿಕೊಂಡ ವಾಸನೆಗಳು
ಮೂರ್ಯೇಸದ ಸ್ವಷ್ಟ ಕಾಮ
ಆ ಕೂಡಲೆ ಕಂಡಿತಲ್ಲಿ
ಮರೆತುಹೋದ ಮಹಾಕಾಳಿ
ತರೆದು ಮೃಯ ನಿಂತಳಲ್ಲಿ
ಕೊಗು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿತು
ಬಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಮೋಸಗಳನು
ಕೊಗು ಕೊಗಿ ಹೇಳಿತು
ಆಳವಾದ ಈ ಬಾವಿ
ಒಣಗಿ ಹೋಗಿ ಶಿಂಗಿ ಶಿಂಗಿ
ಅಂಥಕಾರದಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಕೃಷ್ಣಜಾಲ
ಹುಳುಮುಪ್ಪಟ ಕಲೆತು ಕಲೆತು
ನಾಶದೊಡನೆ ನಾಶ ಬೆರೆತು
ಹೋದ ಈ ಆಳದಲ್ಲಿ
ತುಂಬಿದವು ಅಮಾನವೀಯ
ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಕಲ್ಲು ಜಲ್ಲಿ
ಜಲವು ಇಲ್ಲ ತಿಳಿವು ಇಲ್ಲ
ಮಲಿನವಾದ ಶೂನ್ಯವಾದ ಶುಷ್ಕವಾದ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ
ವಿರಾಟ ಮಿಧ್ಯಯಿಂದ ಹೊರಟ ಅನಂತವಾದ ವೃಂದದಂತೆ
ದಿಗಿಲು ಮುಲುಗುಟ್ಟವ ಹಳದಿ ಮಬ್ಬಿ ಹರಹಿನಂತೆ
ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅರಿವಿನಾಚೆ
ಮುಜ್ಜಿಕಿದ ತುಮುಲದಂತೆ
ಒಂಟಿತನದ ಅರ್ಥಬರ್ಥ ಕನಸುಕಾಮನೆ

ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದ ಬಂದು ಹರಿತ ಭಾಣದೊಳಗೆ

ವೃಧಾ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಭಾವ ಭಾರ

ಮೂಡಿ ಬಂದ ವಿರೂಪ ಚೈತ್ರ ಸಾಲು ಸಾಲು

ಪೂರ್ವಿಕ್ಯಾದ ತನ್ನತನದ ಅಭದ್ರರೌದ್ರ ಸೋಲಿನಂತೆ

ನನ್ನ ಸೋತ ಕೈಗಳಿಂದ

ಸೋಲಿನಿಂದ ಸುಟ್ಟು ಮರಳುವಂಥ ಮರಳು

ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಪ್ರಚೆಂಡ ಉಷ್ಣಗೋಳ

ದೂರ ದೂರ ಕ್ಷಮಿಜ

ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ

ಶ್ವಾಸನಿಂತ ಹಳದಿಗಾಳಿ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ

ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ

ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಂದು ಹಲ್ಲಿ ;

ಅಧ್ಯವಿರದ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ

ಅಪಾರ ಭಾವ ಸ್ವಷ್ಟ ಭಾರ ಕೇಳಿಬಂತು

ಆ ಗಾಢ ಮೌನದಲ್ಲಿ

ಆ ಗಾಢ ಮೌನದಿಂದ

ಇನ್ನೂ ಗಾಡವಾಗಲೆಂದು

ಸಮಸ್ತ ಜೀವ ಚರಿತೆಯನ್ನ ಕಥನ ಮಾಡತೊಡಗಿದಾಗ

ನಿಂತುಹೋದ ಯಂತ್ರದಿಂದ ಹೊಸದೊಂದು ರೂಪತಾನ

ಶಬ್ದಶಬ್ದ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ

ನನ್ನ ಕಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ

ಕಾಗು ಕಳೆದು ಹೋಯಿತೆಲ್ಲೂ

ಇಂದಿಗೂ ಹೊಸ ಸ್ವಂತಿಗಿಲ್ಲ ಸಾಯಳಾಗಲಿಲ್ಲ

ಬದುಕಲಿಕ್ಕೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ

ಆದರೂನೂ ಹೆದರಲಿಲ್ಲ

ನಟ್ಟಿರುಳಿನ ಗಟ್ಟಿ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಉಗುರುಗಾಯ

ಕಿಂತ ಕಿಂಮು ಪ್ರಾಣ ಜ್ಯೋತಿ ಬಿಂಬ

ಕಿಂಮು ಕಿಂಮು ಚಂದ್ರಗಿಂತ

ಕೊಣಿದಂತ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ

ಎದ್ದು ಬಂದ ಹೊ ನಗೆ

ಕರಾಳ ಕಾಳಗತ್ತಲನ್ನ ಬಗೆದ ಆ ಬಗೆ

ಸತ್ತು ತಣ್ಣಾಗಿ ಕೊರೆವ ಒಂದಿ

ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯ ಹಾದಿ

ಹೊತ್ತಿದೆ ಹತ್ತಿಕೆದ ಅನಂತ ಜ್ಯೋತಿ

ಕೊಳಕು ಸಾವು ಹಾಡನುಲಿವ ಶೋಕರಾಗ ತಿಕ್ಕಲು

ಕಟ್ಟಿರುವ ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ವ ಬಂಧ ನೀಳ ಗೋಜಲು

ಇಲ್ಲವಾಯಿತೆಲ್ಲವು

ಬೆಳದ ಬೆಳಕು ಜ್ಞಾಲೆಯಲ್ಲಿ

ಕನಲಿದಗಲ ಎದೆಗಳಿಂದ ಪ್ರವಹಿಸಿ ಅನಂತ ಸೈವ

ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಶೀಲ ವ್ಯಧೆ

ಅಶಾಂತವಾದ ಪ್ರಾಣದಿಂದ

ಮಹಾಮಾನವೀಯ ಕಥೆ

ಯಾವುದೋ ಹಾಳು ಸೀಮೆ

ಹದ್ದೇಗುಲ ಗೋಮರಗಳ ಕಾಲು ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ

ಹಕ್ಕಿಗಳು

ಸೋತ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿದು ಬಡಿದು

ಕುಸಿದು ಹೋದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ

ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಒಡಲು ಬಿದ್ದು ಜೀವ ಕುಸಿದು ಹೋದರೂನು

ಸೋತರೂನೂ ಸೋಲವು

ಅಗೋ ಹೊಸ ಹೊಸಾ ಹಾದಿ ತರೆದುಕೊಂಡವು

ವಿಶಾಲ ನೀಲ ವ್ಯೋಮದಲ್ಲಿ

ನನ್ನ ಕಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಗು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿಗೆ

ಸೂತ್ರಿಂಬಂದಳಲ್ಲಿಗೆ

ಕಾಗ ತಾನೆ ಎಚ್ಚಿತೆ

ಪ್ರಭಾತ ಬೃರವಿ

ಮೊದಲ ತಿಳಿ ಮೋಡಗಳು

ನೀಲಿ ಆಕಾಶದ ಮೇಲೆ

ದಟ್ಟ ನೆರಳುಗಳು

ಎತ್ತರದ ಹಳದಿ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ

ಅಳು ಎಪ್ಪು ಸುಲಭವೋ

ಅಪ್ಪೇ ಕೆಪ್ಪ.

ಸಮನೆಲದ ಮೇಲೆ

- ಹೆಚ್ ನಾಡ್ ಬ್ರಾಂಡ್ (ಚೆನ್ನಾಮಾಕ್ರ್)

ಜಿಂಕೆ ರೂಪ ತಾಳಿದ ಹಡುಗ

ನಿಗೂಢಗಳ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ

ಕೊಂಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

- ಫೆರ್ನ್ಸ್ ಯೂಹಾಸ್ (ಹಂಗರಿ)

ತನ್ನ ಮಗನ ತಾಯಿ ಶಾಗಿ

ದೂರದಿಂದ ಕರೆದಳು

ಅಳುತ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮಗನ

ದೂರದಿಂದ ಕರೆದಳು

ತನ್ನ ಮನೆಯ ತಲೆಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕರೆದಳು

ತನ್ನ ಮುಡಿಯ ಗಂಟು ಬಿಂಜು ಹರಡಿಕೊಂಡಳು

ಉಷೇಯು ಅದರ ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ತರತರ ತರ ನಡುಗುವಂದ

ಒಂದು ಪರದ ನೇಯ್ಯಳು

ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಉಡುಗೆಯೊಂದು

ಕೆಳಗಿಳಿಯಿತು ಅಡಿಯವರೆಗೆ

ಧಗಧಿಸುವ ದಪ್ಪಹೊದಿಕ ನೇಯ್ಯಳು

ಹತ್ತು ಕಮ್ಮನವಿಗಳುಳ್ಳ ಗಾಳಿಗೊಂದು

ಗುಡಿಯ ಹಾಗೆ, ಇಲ್ಲಾ ಹೆಣದ ಬಾಣಿ ಹಾಗೆ

ಬೆಂಕಿ ಬಾಕು ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡ

ಉಷೇಯ ಹೆಣ್ಣು

ಅವಳ ಬೆರಳ ಚಿಕ್ಕೆ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿ

ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಳು

ಅವಳ ಮುಖಕ ಇನನ ಬಿಳುಪು

ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಂಡಳು.

ಗಟ್ಟಿದನಿಯ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಮಗನ ಶಾಗಿ ಕರೆದಳು

ಹಿಂದೆ ತಾನು ಕರೆದ ಹಾಗೆ

ತನ್ನ ಮಟ್ಟ ಕಂದನನ್ನು

ಮನೆಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ನಿಂತ ಗಾಳಿಯೊಡನೆ ನುಡಿದಳು

ಮಟ್ಟ ಹಾಡುಹಕ್ಕಿ ಜೊತೆಗೆ

ಜೋಡಿಯಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಡುಬಾತುಕೇಳಿ ಹಿಂದೆ
ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ಮೊದೆಗಳ ಜೋತೆ
ಬೆಳ್ಳಿಯಂಥ ಹೂಗಳೊಡನೆ
ಆಳ ಬೇರ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂತ ಹೂಗಳೊಡನೆ
ತಂಪು ನೆಳಲ ಬಾಚಿದಂಥ ಗಮಗಮ ಮರಗಳೊಡನೆ
ಮೇಲೆ ಕೆಗೆ ನೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮೀನಿನೊಡನೆ
ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಲಲುಲೆಲುಲೆಗಳೊಡನೆ

ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ ಕೊಂಬೆಗಳೆ
ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ
ಮೀನುಗಳೆ ಹೂವುಗಳೆ
ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನು
ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿರುವ ನೆಲದೊಳಗಿನ ಗೃಂಥಿಗಳೆ
ಅಣಾಲಣಾಗಳ ಆಳದಲ್ಲಿ
ಮುಷ್ಟಿಬಿಡಿ ನೆಳಿಕೆಯನ್ನು
ಲೋಹದಂಥ ಹೊಂಕದವರೆ
ಕುವರಿಯರೆ
ಹತ್ತಿಮರದ ಕೆಳಗಾಡುವ
ಮೇಕೆಗಳೆ ಅಡುಗಳೆ
ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಕಾಗುಗಳನು
ನನ್ನ ಮಗನ ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ
ನಾನು ಕರೆವೆನು

* * *

ತನ್ನ ಮಗನ ತಾಯಿ ಕರೆದ ಕೂಗು
ಸುರುಳಿಯಂತೆ ಮೇಲಕೇರಿ
ಬಹಾಂಡದ ಸುರುಳಿಯೊಳಗೆ
ಅಂಗಾಂಗವ ಹೊರಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಹೊಳೆ ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣದಲ್ಲಿ
ಮೀನು ಜಾತಿ ಜಾರುತೋಗಲ ಬೆನ್ನಿನಂತೆ
ಉಪ್ಪು ಹರಳು ಹಾದಿಪಕ್ಕೆ

ಜೊಬ್ಬೆ ಮೇಲೆ ಎದ್ದ ಹಾಗೆ
ತಿರುಗಿ ಬಾ, ನನ್ನ ಮಗನೆ, ತಿರುಗಿ ಬಾ
ನಾನು ಕರೆವೆ, ನಿನ್ನ ತಾಯಿ
ತಿರುಗಿ ಬಾ, ನನ್ನ ಮಗನೆ, ತಿರುಗಿ ಬಾ
ನಾನು ಕರೆವೆ ತೀರದಂತೆ
ತಿರುಗಿ ಬಾ, ನನ್ನ ಮಗನೆ, ತಿರುಗಿ ಬಾ
ನಾನು ಕರೆದೆ ತಂಪು ನೀರ ಚೆಲುಮೆಯಂತೆ
ತಿರುಗಿ ಬಾ, ನನ್ನ ಮಗನೆ, ತಿರುಗಿ ಬಾ
ನಾನು ಕರೆದೆ, ನೆನಪು ಮೊಲೆಯ ತೊಟ್ಟೆನಂತೆ
ತಿರುಗಿ ಬಾ, ನನ್ನ ಮಗನೆ, ತಿರುಗಿ ಬಾ
ನಾನು ಕರೆದೆ ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಶಿಬಿರದಂತೆ
ತಿರುಗಿ ಬಾ, ನನ್ನ ಮಗನೆ, ತಿರುಗಿ ಬಾ
ನಾನು ಕರೆದೆ ಆರಿಹೋದ ದೀಪದಂತೆ

ತಿರುಗಿ ಬಾ ನನ್ನ ಮಗನೆ
ಮುಖ್ಯಮೊನೆಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕುರುಡಳಾಗುತ್ತಿರುವೆ
ಹಳದಿ ಹಸಿರು ಗಾಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಮುಖುಗುತ್ತಿವೆ
ಹುಬ್ಬು ಗಂಟುಗಂಟಾಗಿದೆ
ನನ್ನ ತೊಡೆ ಕಣಕಾಲು ಬೊಕ್ಕೆ ಬೊಕ್ಕೆ ವಳುತ್ತಿವೆ
ಬಾಯಿಬಡುಕ ಕದಗಳೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಮುಖಕೆ ಜಡಿಯುತ್ತಿವೆ
ಕದ ಗೂಟ ಕುಚ್ಚಿ ಪೀಠ ಕೊಂಬಿನಿಂದ ತಿವಿಯುತ್ತಿವೆ
ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದ ವಿದ್ಯುಶ್ವರ್ಕಿ ನನಗೆ ಶಾಕ ಹೊಡಸುತ್ತಿದೆ
ಚಕ್ಕೆ ಎದ್ದ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಂಪು ರಕ್ತ ಜಿನುಗುರಿದೆ
ಹಕ್ಕಿಮರಿಯ ಕೊಕ್ಕಿಗೊಂದು ಕಲ್ಲೆತ್ತಿ ಬೇಸಿದಂತೆ
ಲೋಹ ಮೃಯ್ಯ ಜೇಡದಿಂದ ಕತ್ತರಿಗಳು ಮೊಳೆತ ಹಾಗೆ
ಭಾರವಾದ ಬಿಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತೊಗುತ್ತಿದೆ

ತಿರುಗಿ ಬಾ, ನನ್ನ ಮಗನೆ
ನಾನು ಈಗ ಜಿಂಕೆಯಲ್ಲ ಕಾಲು ನನ್ನ ಹೊರುವುದಿಲ್ಲ
ಪಾದಗಳು ಗಂಟುಗಂಟು ಹೊಂಕುಡೊಂಕು ಬೇರುಗಳು

ನಂಜು ನೀಟಿ ತೊಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಗಾಲ ಮೂಳೆ ಮೂಳೆ ಬೆರಳು ತುಂಬ ಬರಿಯ ಬಿಗಿತ ಚಿಪ್ಪಿನಂತೆ ನನ್ನ ಚಮರ್ ಭೂಗರ್ಭದ ಆಕೃತಿಗಳ ಉಜ್ಜಿಹೋದ ಮೇಲ್ತ್ವಯಂತೆ ಅಂಗ ಅಂಗ ಸವೆಯುತ್ತಿದೆ ಮುದುಡುತ್ತಿದೆ ಮುದಿಯುತ್ತಿದೆ ತಿರುಗಿ ಬಾ, ನನ್ನ ಮಗನೆ, ತಿರುಗಿ ಬಾ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಇಲ್ಲ ನಾನು ಮುಟ್ಟಿನೋಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬರುವ ಏನೇನೋ ಭೀತಿಗಳು ಮುದುಡಿಕೊಂಡ ಅಂಗಾಂಗದ ಹೊತ್ತಿ ಉರಿವ ಜ್ಞಾಲೆಗಳು ಮಾಗಿಯ ಮುಂಜಾವಿನಲ್ಲಿ ಮುದಿಯ ಕಾಗೆ ಕೂಗಿದಂತೆ ಬೇಲಿ ಮೇಲೆ ನೇತಾಡುವ ಬಫರ್‌ದಂಗಿ ಮಾರ್ಫನಿಸಿದೆ ನಾನು ಕರೆದೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ತಿರುಗಿ ಬಾ, ನನ್ನ ಮಗನೆ, ತಿರುಗಿ ಬಾ ವಸ್ತುಲೋಕವೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಜಾರುತ್ತಿದೆ ಅದಕೆ ಹೊಸ ಶಿಸ್ತು ನೀಡು ದೂರ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಅದು ಇದು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹಧ್ಯಬಸಿನಲ್ಲಿದು ಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಳಗಿಸು ಬಾಚಿಣಿಗೆಯ ಬಾಗಿಸು ನಾನೆಂದರೆ ಈಗ ಬರೀ ಎರಡು ಕೆಲ್ಲು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಗೊತ್ತು ಉರಿವ ಹಸಿರು ಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹರಳು ಸೇಬು ಈಗ ನಾನು ಮೋರೆ ಇರದ ಬಿರುನೋಟದ ಎರಡು ಕೆಲ್ಲು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕಂಡರೂನು ಪರಲೋಕದ ವಾಸಿ ನಾನು ತಿರುಗಿ ಬಾ, ನನ್ನ ಮಗನೆ, ತಿರುಗಿ ಬಾ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತ ನಿನ್ನ ಹೊಸ ಉಸಿರು ತಾ

* * *

ದೂರದೂರ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಡುಗ ಎಲ್ಲ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಧಟ್ಟನೆಂದು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಕ್ತಿದ್ದ

ತನ್ನ ಮೂಗು ಹೊಳ್ಳೆಯಿಂದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮೃದು ತುಪಾರ ಮಳಿಮಣಿಗಳು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಪಿಸಿರಲು ಬಿಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ದನಿಗಳನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಶಿಕಾರಿಯವನ ಕಳ್ಳಹೆಜ್ಜೆದನಿಯ ಕೇಳಿ ಬಿಕ್ಕುವಂತೆ ಎಳೆಯ ಹಸಿರು ಕಾಡುಬೆಂಕಿ ಸುರುಳಿಸುರುಳಿ ಏಳುವಂತೆ ಹೊಗೆ ತುಂಬಿದ ದಟ್ಟಕಾಡು ನೀಲಿ ಗೋಳಿಕ್ಕುವಂತೆ ತನ್ನ ತಲೆಯ ವಾಲಿಸಿದ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಗೊತ್ತಾಯಿತು ತನಗೆ ಗೊತ್ತು ಆ ದನಿ ನೋವು ನುಗ್ಗಿ ಅವನ ಮೃಗೆ ತುಪ್ಪಳಗಳು ಕುಂಡಿ ಮೇಲೆ ಬಡಕಲಾದ ತನ್ನ ಕಾಲು ಒಡಕು ಒಡಕು ಗೊರಸು ಕೆಳಗೆ ಕಾಡುಕೊಳ್ಳದ ಸ್ವೇಚ್ಛಿತಿಗಳು

ಕೊಳ್ಳದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟ ಒಣ ಮೊದೆಗಳ ನುಗ್ಗಿ ಹೊರಟ ಬಿಳಿಯ ನೋರೆಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಜೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಗೊರಸು ನಾಲ್ಕಾರಿಂದ ಕಾಡು ಹೂವ ಸಾಯಕೆಡವಿ ತನಗೆ ಹಾದಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕತ್ತು ಹಿಗ್ಗಿ ಬಾಲ ಕಿತ್ತು ಸಾಯುವಂತೆ ಹಲ್ಲಿಯೋಂದ ತುಳಿದುಬಿಟ್ಟ ಹೊಳ್ಳದ ದಡಕೆ ಬಂದವನೆ ಬೆಳೆದಿಂಗಳ ನೀರಕಂಡ ಅದರೊಳಗೆ ಚಂದಬಿಂಬ, ಕಿವಿಗಳೆರಡು ನಡುಗುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಜಿಂಕೆಬಿಂಬ ಕಾಣತೊಡಗಿತು ತನ್ನ ಬಡಮೈಯ್ಯ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿವರೆಗೆ ತೊಡೆಯು ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಲಿಂಗ ಚಿಹ್ನೆ ಮೇಲೆ ಕೂದಲು ಅವನ ನೀಳ ಬುರುಡೆಯಿಂದ ಮೋಳಿತು ಬಂದ ಕೊಂಬುಗಳು ಮೂಳೆ ಕೊಂಬೆ ಜಿಮ್ಮೆದಂತೆ ಮೂಳೆ ಎಲೆಗಳು ಮುಖಿಮೂತ್ತಿ ಕೂದಲು ಒಡಕು ಡೊಂಕು ಮೂಗು ಹೊಳ್ಳ ಮರ ಉಜ್ಜವ ಕೊಂಬುಗಳು

ಕತ್ತಿನೊಳಗೆ ರಕ್ತನಾಳ ಗಂಟುಗಳು
ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಹೊಗುತ್ತಿರುವ
ವೃಧ್ಯವಾಗಿ ನೆಗೆದು ನೆಗೆದು
ಆ-ಕೋಗಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು
ಆದರೇನು
ಜಿಂಕೆ ದನಿಯ ಗಂಟೆಯೊಂದು ತನ್ನ ಒಳಗೆ
ಕಂಡಮ್ಮನ ಕಂಬನಿಹನ ಕಣ್ಣಿನೊಳಗೆ
ಉಗುರಿನಿಂದ ದಡವ ಕೇರೆದು
ಕೊಳದಲೀರುವ ದೆಷ್ಟವನ್ನು ದೂರದೂಡಬೇಕೆಂದು
ಒಢ್ಣ ಕಮ್ಮ ಆಳದೊಳಗೆ ಹೀರಿಬಿಡುವ ಸುಳಿಯೊಳಕ್ಕೆ
ವಜ್ಜುತ್ತಿಯ ನಯನವಿರುವ
ಹಾರಕ್ಕೆಯ ಹೊಳೆವ ಏನ ಹೊಳೆಯ ಕಡೆ
ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು
ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನೀರುಂಗುರ ಕೊನೆಗೆ ತಪ್ಪಾದವು
ಚಂದ್ರನ ಬಿಳಿ ನೊರೆಯಲೊಂದು
ಜಿಂಕೆ ಇನ್ನೂ ನಿಂತಿದೆ.

* * *

ಗಂಟೆಗೊರಳ ಎತ್ತಿ ಮಿಡಿದ ಮಗನ ಕೂಗು ಕೇಳಿತು
ಮಂಜುಸೋನೆಯೊಳಗಿನಿಂದ
ಜಿಂಕೆಗೊರಳ ನೋವಿನಿಂದ ಮಗನ ಕೂಗು ಕೇಳಿ
ನನ್ನ ತಾಯೆ, ತಾಯೆ
ನಾನು ಮರಳಿ ಬರಲಾರೆ
ನನ್ನ ತಾಯೆ, ತಾಯೆ
ನೀನು ನನ್ನ ಸೆಳೆಯಲಾರೆ
ನನ್ನ ತಾಯೆ, ತಾಯೆ
ನನ್ನ ಹೆತ್ತು ಹೊತ್ತೆ ತಾಯೆ
ನನ್ನ ತಾಯೆ, ತಾಯೆ
ನೊರೆ ಕಾರುವ ಸಿಹಿ ಚಿಲುಮೆಯೆ
ನನ್ನ ಬಿಗಿದ ತೋಳಿನವಳೆ

ಹಾಲುಡಿದ ವೊಲೆಗಳವಳೆ
ಇಳಿವ ಮಂಜುಸೋನೆಯಲ್ಲಿ
ಮನೆಯ ಹಾಗೆ ಮೊರೆದವಳೆ
ತಾಯೆ ನನ್ನ ತಾಯೆ
ನನ್ನ ಹಾದಿ ಕಾಯಬೇಡ
ತಾಯೆ ನನ್ನ ತಾಯೆ
ಬಲವಿಲ್ಲದ ಎಲೆತೊಟ್ಟೆ
ತಾಯೆ ನನ್ನ ತಾಯೆ
ಹೊನ್ನ ಹಲ್ಲ ಹಕ್ಕೆ ನೀನು
ತಾಯೆ ನನ್ನ ತಾಯೆ
ನೀನು ನನ್ನ ಸೆಳೆಯಬೇಡ
ಮನೆಗೆ ನಾನು ಬಂದರೆ
ಕೊಂಬನಿಂದ ನಿನ್ನ ತಿವಿದು
ಚೂಪು ಚೂಪು ಕೊಂಬನಿಂದ
ನಿನ್ನ ಕೆಳಗೆ ಕೆಡವಿಕೊಂಡು
ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ
ನಿನ್ನ ಕೆಳಗೆ ಹೊರಳಿಸುವೆ
ಗೊರಸಿನಿಂದ ತುಳಿಸಿಕೊಂಡ
ನಿನ್ನ ಎದೆಯ ಧಮನಿಯನ್ನು
ಬರೆಗಳಜಿದ ಕೊಂಬನಿಂದ
ತಿವಿದುಬಿಡುವೆ
ಹಲ್ಲಿನಿಂದ
ಅಗಿದುಬಿಡುವೆ
ಬಸಿರಿನೊಳಗೂ ಕಾಲಿಕ್ಕುವೆ
ತಾಯೆ, ನನ್ನ ತಾಯೆ
ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ
ಮುಪ್ಪಸಗಳ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆವೆ
ನೊಣಗಳಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸುವೆ
ಚಿಕ್ಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು
ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಮುದುಗಿಸಿದ್ದ
ಹೊವಿನಂಥ ಅಂಗಗಳನು

ಶಾಂತಿಕಾಂತಿ ಆವರಿಸಿದ
ಅದರ ಬೆಳ್ಳೆ ಸೂರ್ಯನನ್ನು
ಅದರೊಳಗಿನ
ಎಸು ಪಕ್ಕೆ ನಿಂತುಕೊಂಡ
ಮೇಕೆಯುಸಿರ ಮಿದುಕಾವನು
ಎಲ್ಲ ಹೊರಗೆ ಜೆಲ್ಲಿ ಬಿಡುವೆ
ತಾಯೆ ನನ್ನ ತಾಯೆ
ನೀನು ನನ್ನ ಕರೆಯಬೇಡ,
ಈ ರೂಪದ ಇಂಥ ಮಗನ
ಬರವು ನಿನಗೆ ಮೃತ್ಯು ಹಾಗೆ
ಈ ಕೊಂಬಿನ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲ
ಕಣಕಣವೂ ಚಿನ್ನು
ಈ ಕೊಂಬಿನ ಮೋನೆಗಳೆಲ್ಲ
ಹಾರುದೀಪಕಂಬ
ಈ ಕೊಂಬಿನ ನರಗಳೆಲ್ಲ
ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ದೀಪ
ಈ ಕೊಂಬಿನ ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲ
ಹೊನ್ನಂಚಿನ ಪೀಠ
ಸುದುಗಾಡಿನ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ
ಉರಿವ ದೀಪ ಮಾಲೆಯಂತೆ
ಮುಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಕೊಂಬು
ಬಿಳತು ನೆಗೆವುದನ್ನು ಕಂಡು
ನಿನಗೆ ಸಾವು ಖಂಡಿತ
ನನ್ನ ತಲೆ ಕಲ್ಲಿನ ಮರ
ಅಲ್ಲಿ ಎಲೆ ಜ್ಞಾಲೆ ಧರ.
ತಾಯೆ, ನನ್ನ ತಾಯೆ
ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರೆ
ತೃಣದ ಹಾಗೆ
ನಿನ್ನ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಬಿಡುವೆ
ಸುಟ್ಟು ಹದ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವೆ
ಜೇಡಿಮಣ್ಣ ಹಾಗೆ

ನಿನ್ನ ಉರಿಯ ಕಂಬ ಮಾಡಿ
ಬಾಡಿಸುವೆ ಕರುಕಿಸುವೆ
ತಾಯೆ, ನನ್ನ ತಾಯೆ
ನೀನು ನನ್ನ ಕರೆಯಬೇಡ
ಮನೆಗೆ ನಾನು ಬಂದರೆ
ನಿನ್ನನ್ನೇ ನುಂಗುವೆ
ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕೆಡಿಸಿಬಿಡುವೆ
ನಿನ್ನ ಹೂದೊಟದಲ್ಲಿ
ಕೊಂಬೊಳಗಿನ ನೂರಾರು ಮೊನೆಗಳಿಂದ
ಹೂಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಾಡುವೆ
ಎಲೆಗಳನ್ನು ಜಗಿದಿಬಿಡುವೆ
ಒಂದೇ ಒಂದು ಗುಟುಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಳನು ಹೀರಿಬಿಡುವೆ
ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗಿದರೆ
ನಿನ್ನ ಬಡ ಗುಡಿಸಿಲಿಗೇ
ಕೊಳ್ಳಿ ಇಡುವೆ
ಸುದುಗಾಡನು ಮೂಸಿಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ
ಅಪ್ಪನನ್ನು ಅಗೆದು ತೆಗೆವೆ
ನನ್ನ ಚೂಪು ಹಲ್ಲಿನಿಂದ
ಶವಪಟ್ಟಿಗೆ ಮುಜ್ಜಳವನ್ನು
ಕಡಿದು ಹಾಕಿ
ಮೂಳೆಗಳನು ಪುಡಿಮಾಡುವೆ
ತಾಯೆ, ನನ್ನ ತಾಯೆ
ನೀನು ನನ್ನ ಸೆಳೆಯಬೇಡ
ಮನೆಗೆ ನಾನು ಬಂದರೆ
ನಿನಗೆ ಮೃತ್ಯು ಖಂಡಿತ
ಖಂಡಿತ

*

*

*

ಜೆಂಕೆ ಕೊರಳಿನಿಂದ ಅವನು ಕಾಗಿ ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

ತಾಯ ಮಾತು

ಹೀಗೆ ಕೇಳಿ ಬಂತು :

ತಿರುಗಿ ಬಾ ನನ್ನ ಮಗನೆ ತಿರುಗಿ ಬಾ

ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ನಿನ್ನ ಕರೆವೆ

ತಿರುಗಿ ಬಾ ನನ್ನ ಮಗನೆ ತಿರುಗಿ ಬಾ

ನಿನ್ನ ದೃತ್ಯ ಹಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ನುರಿಯಲೆಂದು

ಕುರುಳ್ಳಿಯ ಹೋಳು ಹಾಕೆ

ಅಂಬಲೀಯನ್ನ ಕಾಯಿಸಿದುವೆ

ಸ್ವಜ್ಞವಾದ ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಯ ಹಾಲು ಮಡಗುವೆ

ಬಾತುಕೊರಳ ಬಾಟಲಲ್ಲಿ ಮದ್ಯವನ್ನ ತುಂಬಿ ಇಡುವೆ

ನನ್ನ ಬಂಡೆ ಕೈಗಳಿಂದ ರೊಟ್ಟಿ ಹಿಟ್ಟಿ ನಾದುವೆ

ನಿನಗೇನು ಇಷ್ಟ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ

ನಿನ್ನ ರಸದೌತಣಕ್ಕೆ ಸಿಹಿರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕ್ಕುವೆ

ತಿರುಗಿ ಬಾ, ನನ್ನ ಮಗನೆ, ತಿರುಗಿ ಬಾ

ಕಿರುಚುರಿಯ ಬಾತುಕೋಳಿ ಎದೆಗಳಿಂದ ರೆಕ್ಕೆಮುಕ್ಕ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡೆ

ನಿನಗೆ ಹಾಸಬೇಕೆಂದು

ಬೆಳ್ಗಾಯ್ಯ ಅದರ ಎದೆ

ಸಾಯುವವರ ಬಾಯಿಯಂತೆ

ನಿನ್ನ ಮೃದು ತಲ್ಲವನ್ನ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿಟ್ಟೆ

ಪಡಸಾಲೆಯ ಗುಡಿಸಿದೆ

ಚಾಪೆ ಹಾಸಿ ತಟ್ಟಿ ಲೋಟ ಅಳವಡಿಸಿದೆ

ನೀನು ಬಂದೆ ಬರುವೆ ಎಂದು

*

*

*

ತಾಯಿ, ಓ ತಾಯಿ

ನಾನು ಮನಸೆ ಬರಲಾರೆ

ನನಗಾಗಿ ಎಂದು ರೊಟ್ಟಿ ಸುತ್ತಿ ಮಡಗಬೇದ

ಹೂ ಬಿಡಿಸಿದ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಮೇಕಹಾಲು ಮಡಗಬೇದ

ಮೆತ್ತುಗಿರುವ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನ ನನಗೆ ಎಂದು ಹಾಸಬೇದ

ಬಾತುಕೋಳಿ ಎದೆಗಳಿಂದ ರೆಕ್ಕೆಮುಕ್ಕ ಕೇಳಬೇದ

ಬದಲಾಗಿ

ನಿನ್ನ ಮಧುವ ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಅಪ್ಪನ ಗೋರಿ ಮೇಲೆ ಸುರಿದುಕೊ

ಗೋರಿಯನ್ನ ಮುಳುಗಿಸಿಕೊ

ಸಿಹಿ ಕುರುಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹಾರವನ್ನ ಕಟ್ಟಿಕೊ

ಸಣ್ಣಮಟ್ಟ ಮುಕ್ಕಿಗೆ ಹದವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ರೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಕಲಸಿಕೊ

ಬಿಸಿ ಹಾಲಿನೋಳಗೆ ಅದ್ದಿದರೆ ಈ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನ

ಹಾಲೇ ಒಡೆದುಹೋದೀತು

ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದರೆ

ತಟ್ಟಿಯ ಜತೆ ಹಾರಿತು

ಬಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಧು

ರಕ್ತದಂತೆ ಕುದಿದೀತು

ತೂಗು ಮಂಜ ನೀಲಿ ಜಾಲೆ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಕರಗಿತು

ಬಡಕಲಾದ ಬಟ್ಟಲು

ಮೆದೆಯ ಹಾಗೆ ಬಿರಿದೀತು

ತಾಯಿ, ಓ ತಾಯಿ, ಮುದ್ದುನೀಡುವಂಥ ತಾಯಿ

ಅಪ್ಪನ ಮನಸೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆ ಕೇಳಿಸದು

ಹಸಿರು ಕಾಡು ಮೂಲೆಯೋಳಗೆ

ಕೆಳಗೊಂದು ಮೊದೆಯೋಳಗೆ

ಇನ್ನೂ ನಾನು ಬದುಕಬೇಕು

ನಿನ್ನ ಮನಸೆ ನೆರಳಿನೋಳಗೆ ನನ್ನ ಡೊಂಕು ಕೊಂಬುಗಳಿಗೆ

ಎಲ್ಲಿ ಜಾಗ

ಸುಡುಗಾಡಿನ ಕೊಂಬುಗಳಿಗೆ

ನಿನ್ನ ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ

ಎಲ್ಲಿ ಜಾಗ

ಕೊಂಬೆ ರಂಬೆ ತುಂಬಿದಂಥ ನನ್ನ ಈ ಕೊಂಬುಗಳು

ಜಗಜಗಲ ಹೆಮ್ಮೆರು

ಎಲೆಗೆ ಬದಲು ನಕ್ಕತ್ತು

ಹಸಿರಿಲ್ಲ ಕೀರ ಪಥ

ನಾನು ತಿನ್ನಬೇಕು

ಗಮಗುಟ್ಟಿವ ಗಿಡಗಳನ್ನ

ನನ್ನೊಂಜಲು ಹೋಸಾ ಹಸಿರು ಮಲ್ಲಿಗಳನ್ನ

ನಿನ್ನ ಕೈಯ್ಯ ಹೂ ಬಿಡಿಸಿದ ಬಟ್ಟಲೀಂದ
ಇನ್ನು ನಾನು ಕುಡಿಯಲಾರೆ
ಒಂದು ತಿಳಿಯ ಚೆಲುಮೆಯಿಂದ
ಬರೀ ತಿಳಿಯ ಚೆಲುಮೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನು ಕುಡಿಯಬಲ್ಲೇ.

* * *

ಅಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮಗೂ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ವಿಚಿತ್ರ ಜಿತ್ತಹಿಂಸೆಯ ಮಾತು

ಜಂಕೆ ಹಾಗೆ ನುಡಿಯುತಿರುವೆ
ಜಂಕೆ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿಯಿತೇನು
ನಿನಗೆ
ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಮಗನೆ
ಪಾರಿವಾಳ ಕರೆಯುವಾಗ ಪಾರಿವಾಳ ಕರೆಯುವುದು
ನನ್ನ ಮಗೂ
ಈ ವಿಶಾಲವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಉಳಿದವಳು
ಯಾಕೆ ನಾನು ಒಂಬ್ಬಂಟಿ ?
ನೆನಪಿದೆಯಾ. ನೆನಪಿದೆಯಾ
ಕಿರಿ ಹರೆಯುದ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ಹೇಗಿದ್ದಳು ನೆನಪಿದೆಯಾ
ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ
ನೊಂದ ಮಾತು
ವಿಚಿತ ಜಿತ್ತಹಿಂಸೆ ಮಾತು
ನನ್ನ ಕಳೆದು ಹೋದ ಮಗನೆ
ನೆನಪಿದೆಯಾ ನೆನಪಿದೆಯಾ
ನಿನ್ನ ಅಂಕಪಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು
ಹೇಗೆ ನೀನು ಓಡಿ ಬಂದೆ ಶಾಲೆಯಿಂದ
ಕೊಯ್ದು ತೆಗೆದ ಕಪ್ಪೆ ಜೊತೆಗೆ
ವಿಮಾನಶಾಸ್ತ್ರ ಗಂಥಗಳನು ಹೇಗೆ ನೀನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ
ನಾನು ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವಾಗ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ನರವಾದೆ
ಬರೀನೋ ನಿನ್ನ ಪೇಯಿಸಿ
ನಿನಗೆ ಎಪ್ಪೋ ಗೆಳೆಯರು

ಹೂಗುಳ್ಳದ ಗಡ್ಡ ಬಿಟ್ಟ ಆ ಜಿತ್ತಕಾರ
ನೆನಪಿದೆಯಾ ನೆನಪಿದೆಯಾ
ಶನಿವಾರದ ರಾತ್ರಿಗಳು
ಕುಡಿಯದಂತೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಗಳಿಗಳನ್ನು
ಎಂಥ ಖುಷಿಯ ನಿಮಿಷಗಳು

* * *

ಓ ತಾಯೆ, ನನ್ನ ತಾಯೆ
ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಡ ನನ್ನ ಗಳಿತಿಯನ್ನು ಹಳೆಯ ಗಳಿಯರನ್ನು
ಮೀನಿನಂತೆ ಜಾರುವರು ಒದ್ದೆ ನೀರಿನಾಳದೊಳಗೆ
ಕೆಂಪುದಾಡಿ ಜಿತ್ತಕಾರ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ ಬಲ್ಲರಾರು ?
ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ ಕೂಗಿಕೊಂಡು
ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯ್ದು ಯೋವನ
ಯಾರು ಬಲ್ಲರು, ತಾಯಿ ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ?
ತಂದೆ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಡ
ಅವನ ಹೂತ ಮೃಯ್ಯಂದ ಶೋಕ ವ್ಯಕ್ತ ಮೋಳಿತಿದೆ
ಕಮ್ಮು ಮುಣ್ಣಿನಾಳದಿಂದ ಶೋಕ ಹೂವು ಬಿಡುತ್ತಿದೆ
ತಂದೆ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಡ
ಹಳದಿ ಎಲುಬು ಬಾಕಿಕೊಂಡು ಗೋರಿ ಬಿಟ್ಟು ಎಧನೇನು?
ವಾಲಾಡುತ ನಡೆದನೇನು ಕೂಡಲುಗುರು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು
ಅಗೋ ವಿಲ್ಲಂ ಮಾಮ ಬಂದ ಹೊ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುವಾತ
ಆಗ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೋಳಗೆ ಎಪ್ಪು ಚಾಕು ತಿವಿದವು
ದೀಪದಿಂದ ಬಂದ ನೆರಳು ನಿನ್ನ ಬಿಗಿ ಕನ್ನೆಯೋಳಗೆ
ಗೀಟುಗಳನ್ನೆಳ್ಳಿದವು.
ನಿನ್ನ ಅಳಿಯ ನಾಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಚೌರ ಮಾಡಿದ
ಮೇಣಬತ್ತಿ ಮಿಕಮಿಕನೆ ತನ್ನ ಹೋಳೆವ ಒಳಗ ತೆಗೆದು
ಕಿಸಲೆಯಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು
ನೀಲಿ ಹ್ಯಾಟು ಕ್ಯಾಲಿ ಹಿಡಿದು
ದನಿಯೇರಿಸಿ ಶೋಕಗೀತೆ ಹಾಡುವವರು ನಿನ್ನ ಸುತ್ತ
ನನ್ನ ಒಂದು ಬೆರಳಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ಹಣಯ ಅಂಚನ್ನೆದ್ದು

ನಾನು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದೆ
ಕೂದಲಲ್ಲಿ ಜೀವವಿತ್ತು
ಆ ಜೀವ ಬೆಳೆಯತ್ತಿತ್ತು ದಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಮೊಳೆಯತ್ತಿತ್ತು
ಬೆಳೆಸಿನಿಂದ ಕಷ್ಟಾಯಿತು : ಮರುದಿವಸ ನಿನ್ನ ಕೋರಳು
ಹೂತು ಹೋಯ್ಯು ಮಲ್ಲಿನಂಥ ಕೂದಲಡಿ
ಆಗ ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು ನಿನ್ನ ಗಡ್ಡ ಕೂದಲು
ಕೋಣೆಯದ್ದ ಕೋಣೆಯಗಲ
ಪಡಸಾಲೆ ಜಗತ್ತಿನಗಲ ಬೆಳೆಯಬೇಕು
ಅದರ ಗೂಡಿನೆಳಿಗಳೊಳಗೆ ನಕ್ಕಿ
ಓ, ಬಂತು ಬಂತು ಹಸಿರು ಮಳೆ
ಒಂದು ಕೆಂಪು ಸುದುರೆ ತಂಡ ಹಣದ ಮುಂದೆ ಕೆನೆತಿತು
ದಿಗಿಲಿನಿಂದ, ಅದರಲ್ಲಂದು
ತನ್ನ ಮಿಂಚುಗೊರಸಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆ ಹೊಡೆಯಿತು
ಮತ್ತೊಂದು
ಗಲ್ಲಿಗಂಬ ಪರಿದವನ ಹೊರಚಾಚಿದ ನಾಲಗೆಯಿಂದ
ಉಚ್ಚೆ ಹೊಯ್ಯಿತ್ತಿತ್ತು
ಗಾಡಿಯವನು ಗುಡುಗುತ್ತಿದ್ದ
ದೆವ್ವ ಮಳೆ ಸುರಿಯತ್ತಿತ್ತು
ವಾದ್ಯದವರ ನಡುಗಿಸಿತ್ತು
ಸಂಗೀತ-ಕೊನೆಗೂ-ಶುರುವಾಯಿತು
ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆ ನಡುನಡುವೆ
ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲ ಉದಿದರು ತುಟಿ ನೀಲಿಗೆ ಉದುವಂತೆ
ಸುರುಳಿ ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ರಾಗ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಕ ಹಬ್ಬಿತ್ತಿತ್ತು
ಅವರ ತುಟಿ ಬಿರಿದು ಹೋಯ್ಯು ರಕ್ತ ಸುರಿಯತೊಡಗಿತು
ಕಣ್ಣಗುಡ್ಡೆ ಈಚೆ ಬಂತು
ಉದುತ್ತಿದ್ದರು, ಹೆಂಡ ಇಸ್ಟ್ರಿಯು ಮರದ ತುಂಡು ಹೆಚ್ಚಿಗಾಗಿ
ಉದುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಿಕ್ಕಳನು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನೋವುಗಳ
ಪದರ ಪದರದಡಿಗೆ ನೂಕುತ್ತ
ಕಂಚಿನ ಸುತ್ತಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಶಾನ್ಯದೊಳಗೆ
ಲೋಹ ಬಾಯಿಯೊಳಗಿನಿಂದ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದ ಸಂಗೀತ
ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ಮೂಡಿದರು : ಮುಪ್ಪಾದ ಪ್ರೇಯಸಿಯರು

ಮುದುಡುತಿರುವ ಹಂಗಸರು
ರಾಗದೊಳಗೆ ಜೀವತಳೆದ ತಾತ ಮುತ್ತಾತದಿರು
ಮಟ್ಟ ಮಟ್ಟ ಗುಡಿಸಲು, ತೊಟ್ಟಿಲು ಮೇಣಬತ್ತಿ
ಈರುಳ್ಳ ಹಾಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಗಡಿಯಾರಗಳು
ಕಷ್ಟರೂ ಗಂಟೆಗಳು, ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಶಬ್ದಗಳ
ರೆಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ
ಉಪಕರಣಗಳು, ರೈಲುಬಂಡಿ ಚಕ್ಕಾಗಳು. ನಮಿಸುವ
ಸೈನಕರು...
ನಿನ್ನ ಹಳೇ ಗೆಳೆಯರು ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು
ನೀನೇ ಸಂಗೀತ ಮೇಷ್ಪರಾದ್ದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತೊಳೆ
ಮುಗಿಸಬೇಡಿ
ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಮುಂದುವರಿಸಿ. ಮುಂದುವರಿಸಿ
ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕ್ಯೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಎದೆಯ
ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಕಾಲ ಒಂಟುಗಳು
ನಂಟರಿಗೆ ಕಾಯುತಿವೆ
ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಹಳೇ ಸ್ವೇಹಿತರು ಚಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ
ನೆಲಬಿಟ್ಟ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕೂರ ಹಲ್ಲಿನಂತೆ
ಕಂಚಿನ ವಾಲಗಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಹಣ

* * *

ತನ್ನ ಮಗನ ತಾಯಿ ದೂರದಿಂದ ಕೂಗಿ ಕರೆದಳು
ತಿರುಗಿ ಬಾ, ನನ್ನ ಮಗನೆ
ತಿರುಗು
ಬಂಡೆ ಕಲ್ಲು ಲೋಕದಿಂದ
ಕಲ್ಲಿನಂಥ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೃಗಾರಿಕೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ
ವಿದ್ಯುತ್ತಾನ ತಂತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಮಿಂಚನಲ್ಲಿ
ಕಬ್ಬಿಣಿದ ಒಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ
ಕಲ್ಲು ಕಾಡು ಜಿಂಕೆಯೆ
ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರುಗಳು ನಿನ್ನ ರಕ್ತ ಸೆಕ್ಕುತಿವೆ

ಪತ್ತಿದಿವಸ ಪತ್ತಿಗಳಿಗೆ ನೂರು ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ
ಆದರೂನು ನೀನು
ಯಾಕೆ ಸುಮೃದ್ಧಿರುವೆ
ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ನಾನು, ನಾನು ನಿನ್ನ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವೆ
ತಿರುಗಿ ಬಾ, ನನ್ನ ಮಗನೆ, ತಿರುಗಿ ಬಾ

* * *

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೊಸದಾಗುವ ಕಾಲದ ಹೆಬ್ಬಂಡೆ ಮೇಲೆ
ಈ ಮಹಾನ್ ವಿಶ್ವದ ಶಿಶಿರದಲ್ಲಿ
ಅವನು ನಿನ್ನ ನಿಗೂಢಗಳ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ
ಹುಡುಗ ನಿಂತ
ಅವನ ಕೊಂಬು ಮೋನೆಗಳು
ಚಿಕ್ಕೆ ಜೊತೆಗೆ ನಲಿಯುತ್ತಿವೆ
ಅವನ ಕಾಡುಮೃಗದ ಘ್ರನಿ ಕಳೆದು ಹೋದ ಹಾದಿ ತಡಕಿ
ಕರೆದ ತನ್ನ ಜೀವದಾಯಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
ತಾಯಿ, ನನ್ನ ತಾಯಿ, ನಾನು ತಿರುಗಿ ಹೋಗಲಾರೆ
ಅಜ್ಞ ಚಿನ್ನ ನನ್ನ ನೂರು ಗಾಯದಲ್ಲಿ ಕುದಿದಿದೆ
ಪತ್ತಿನಿತ್ಯ ನೂರು ಗುಂಡು ನನ್ನ ಕಾಲಿಗೆರಿಗೆ
ಪತ್ತಿದಿವಸ ಏರುತ್ತಿರುವ ನೂರುಪಟ್ಟು ಮಾಣಿವಾಗಿ
ಪತ್ತಿದಿವಸ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಬಾರಿ
ಪತ್ತಿದಿವಸ ಜನಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಬಾರಿ
ನನ್ನ ಕೊಂಬಿನ ಪತ್ತಿ ರೆಂಬೆ ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಕಂಬ
ನನ್ನ ಕೊಂಬು ಮೋನೆಗಳೊಳಗೆ ಹೃಡೆನ್ನೊ ತಂತಿ
ನನ್ನ ಈ ಕಣ್ಣ ರೇವು
ಕಡಲಾಚೆಯ ಹರದರಿಗೆ
ರಕ್ತನಾಳ ಕೊಳಪೆಗಳು
ಹಲ್ಲು ಉಕ್ಕನೊಡ್ಡುಗಳು ಉಕ್ಕಿತ್ತಿದೆ ಎದೆಯೊಳಗೆ
ಅಸುರ ಸಾಗರ
ಬೆನ್ನಿನೊಳಗೆ ಪತ್ತಿ ಮೂಳೆಯೂ
ಒಂದು ಮಹಾನ್ ನಗರ ಜನರ ಆಗರ

ನನ್ನ ಪಿತ್ತಕೋಶದೊಳಗೂ
ಹೊಗೆಯಾಡುವ ಒಂದು ಹಡಗು
ನನ್ನ ಮೃಯ್ಯ ಅಣಳಲ್ಲಿ ಸೌರಪೂರ್ವ
ನನ್ನ ಜೀವಕೋಶದಲ್ಲಿ ಕಾಶಾನೆ ಸಮೂಹ
ಮಹಾ ಸಮೂಹ ಚಂದ ಸೂರ್ಯ ವೃಷಣದಲ್ಲಿ
ನೇಣಿದ ತುಂಬ ಕ್ಷೀರ ಪಥ
ವ್ಯೋಮದ ಪತ್ತಿಯೊಂದು ಭಾಗ
ನನ್ನ ಅಂಗ
ನನ್ನ ಮಿದುಳ ಪತ್ತಿಕಂಪನ
ವಕ್ಕ ನಷ್ಟಕ್ಕಿರುವ
ಆದರೂ ತಿರುಗಿ ಬಾ
ನನ್ನ ಕಳೆದು ಹೋದ ಮಗೂ
ಹೂಗಳ್ಲಿನ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ನಿನ್ನ ಕಾಯುತ್ತಿರುವಳು

* * *

ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗುವೆ ನನ್ನ ತಾಯೆ
ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ
ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ
ತಂದ ಮನೆಯ ಜಾಗ ನೀಡು
ಹಾಲುಗಲ್ಲು ಕೈಗಳಿಂದ ತೊಳೆ ನೀನು ನನ್ನೊಡಲನ್ನು
ನನ್ನ ಒದ್ದೆ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಮುದ್ದಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಸು
ಆಮೇಲೆ
ನನ್ನ ಮಾಂಸ ಬಿರಿಯಿವಾಗ ಹಾಗೇ ಬಿದ್ದು ಕೊಳೆಯುವಾಗ
ಹೂವಿಗಿಂತ ಆಳದಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನ ರಕ್ತ ಹೀರುತ್ತಿರುವೆ
ನಿನ್ನ ಮೃಯ್ಯ ಹಣ್ಣಾಗುವೆ
ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಮಗನಾಗುವೆ
ನಿನಗೆ ಬರೀ ನೋವೆ ?
ಅದು ನಿನಗೆ ಮಾತ್ರ ತಾಯೆ.
ಓ, ನನ್ನ ತಾಯೆ

ಇದು ಯಾವ ಬೀದಿ

- ಶಿಂಹ್ ಮಂದೆಲ್‌ಸ್ಟ್ರಂ (ರಷ್ಯಾ)

ಇದು ಯಾವ ಬೀದಿ?
ಮಂದೆಲ್‌ಸ್ಟ್ರಂ ಬೀದಿ.
ಅದೆಂಥಾ ದರಿದ್ರ ಹೆಸರು ?
ಎತ್ತಕಡೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೂ
ವಕ್ರ ಅನಿಸುತ್ತೇ.

ಅವನೇನೂ ಶುದ್ಧನಲ್ಲ,
ಅಲಿ ಹಾವಿನ ಹಾಗೆ.
ಅದಕ್ಕಾಗೇ ಈ ಬೀದಿಗೆ
(ಕ್ಕ್ರಮಿಸಿ, ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ಚರಂಡಿಗೆ)
ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ:
ಮಂದೆಲ್‌ಸ್ಟ್ರಂ.

ಒಬ್ಬ ಹೆಡುಗ

- ಅಶ್ವಿರ್‌ಉಲ್‌-ಇಮಾನ್ (ಉದ್ದೂ)

ಮೂಡಣದ ನಾಡುಗಳ ಗುಡ್ಡಗಳ ತುದಿಯಲ್ಲಿ
ಮಾವಿನ ತೋಪಲೆಲ್ಲಮ್ಮೆ ಹೊಲಗಳ ಬದುವಲ್ಲಿ
ಕೊಳಗಳ ಜಲದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಗಲ್ಲಿಯಲಿ
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹರಕುಡುಗೆಯ ಹೆಡುಗರ ಕೇರಿಯಲಿ
ಮುಂಜಾವು ಸಂಜಯಲಿ ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲಲಿ
ಜಾತ್ಯೆಯಲಿ ನಾಟಕದ ಕಂಪೆನಿ ಡೇರೆಯಲಿ
ಒಬ್ಬೊಂಟಿ ಹಾದಿಗಳ ಜಿಟ್ಟಿಯ ಗುಂಪಲ್ಲಿ
ಮುರಿಹಕ್ಕೆ ನಿದ್ದಿಸುವ ಗುಟ್ಟಿನ ವಡೆಗಳಲಿ
ಸುಡುಮರಳಲಿ ಬರಿಗಾಲಲಿ ಕಚ್ಚುವ ಚೆಳಿಯಲ್ಲಿ
ಮನೆ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ದೂರದ ಮರದಲ್ಲಿ

ಎಳೆವಯಸಿನ ಜೆಲುವೆಯರ ಮಣಿಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ
ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಹಾಗೋಮ್ಮೆ ಧಳಿಸುವ ಕಣ್ಣೊಮ್ಮೆ
ಕೊಜಾಡುವ ಗಾಳಿಯಲಿ ತೇಲುವ ಮೋಡೊಲು
ಹಕ್ಕೆ ಜೊತೆ ತಾಗಾಡುತ ಮರಕೊಂಬಗಳಲ್ಲಿ
ಯಾವನೋ ಹೆಡುಗ ಅಲೆಮಾರಿ ಉಂಡಾಡಿ ಗುಂಡರಗೋವಿ
ಯಾವನೋ ಹೆಡುಗ ಜೆಲುಮೆಯಲಿ ಜಿಮ್ಮೆವ ನೀರಂತೆ
ಬರುವನು ಕಣ್ಣಿಂದ ಹಿಡಿಶಾಪ ಅನುವಂತೆ
ಪತಿಹೆಣ್ಣ ಪತಿಹೆಣ್ಣಾಪೂ ಜೊತೆ ಜೀವದ ಹಾಗೆ
ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಜೊತೆ ನಡೆಯುವ ನೆರಳಂತೆ
ಕದ್ದೋಡುವೆನೆಂಬಂತೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು
ಕೇಳುವ ನನ್ನನ್ನು
ಹೇಳು : ನೀನೆ ಏನು ಅಕ್ಕರುಲ್ ಇಮಾನ್ ?

ನಾನೋಟಿದೆ ಭಗವಂತನ ಕರುಣೆಯ ಸಿರಿಯನ್ನು
ಮಬಿಮಲ್ಲಿನ ರೇಷಿಮೆಯ ಹಾಸಿಗೆಯ ಹಾಗೆ
ನಾನೋಟಿದೆ ಅವ ಹರಡಿದ ಈ ಧರೆಯನ್ನು
ಆಕಾಶ ಖಾಣಣಿಯೂ ಅವನದೆ ಬಳ್ಳಿಸು :
ಅವನೊಬ್ಬನೆ ಸೂರ್ಯನ್ನು ಚಂದ್ರನ್ನು ತಾರೆಗಳನ್ನು
ಅಳವಡಿಸಿ ವ್ಯೋಮದಲೀ ಗೆರೆ ಹಾಕಲು ಬಲ್ಲ.
ಎರಡಾಗಿಸಿ ಬಂಡಗಳ, ಹೊಮ್ಮಿಸಿ ನದಿಯನ್ನು
ಜಲಪಾಲಕನಾಗಿಸಿದ ಮಣ್ಣೆಡಲಿನ ನನ್ನ,
ಕಡಲನು ಮುತ್ತಿಂದ ಗಣಿಗಳ ಹೊನ್ನಿಂದ
ಎಲರನು ಗಮಲಿಂದ ಅವನೇ ತುಂಬಿರುವ
ಆ ನಾಯಕ ಸರ್ವಾಶ್ರಕ ಜ್ಞಾನಾಶ್ರಕ ಏಕ
ಇರುಳನ್ನೂ ಹಗಲನ್ನೂ ಎರಡಾಗಿಸಬಲ್ಲ.
ನಾನರಿತರೆ ಇದನಾದರು ಅದು ಅವನದೆ ಧರ್ಮ
ಅಧಿಕಾರದ ಅವನಿತ್ತ ಕಡುಧೂರ್ತರ ಕೈಗೆ
ನನಗಿತ್ತನು ಅವನೇನೆ ಕಡುಬಡತನವನ್ನು
ಹಣಕಾಸಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ತಲೆಹರಟಿಗಳನ್ನು
ದಡ್ಡಿಗೆ ದುಡ್ಡಿಟ್ಟು, ನನಗೋ ಬರೀಭಿಕ್ಕೆ
ಯಾರೆದುರೋ ಜೋಳಿಗೆಯ ಒಡ್ಡಿದ ಒಡನೆ
ಕೇಳುವನು ಈ ಮಡುಗನೆ
ಹೇಳು: ನೀನೇ ಏನು ಅಖಿರುಲ್ ಇಮಾನ್ ?

ದುಡ್ಡಿದೆ ಪರರಲ್ಲಿ, ನನಗಿರುವುದು ಬುದ್ದಿ
ಆದರೂ ನಾನೊಬ್ಬನೆ ಹೊರುತ್ತಿರೆಂಬೇಕು
ಬಾಳಿನ ಕೊನೆವರೆಗೂ ಭಾರದ ಹೊರೆಯನ್ನು
ಭೂತಗಳು ಜದುರುತ್ತ ನಾಡಿಯೆ ನಿಲುವನಕ
ಹಗಲೆನ್ನದೆ ಇರುಳೆನ್ನದೆ ಹಾಡುವೆನು ನಾನು

ನಾ ಕಟ್ಟಿದ ಹಾಡೆಲ್ಲಕು ಪರ ಹೆಸರುಗಳಿಟ್ಟು
ಗಳಿಸುವೆನು ಕೊಳನ್ನು ಶಾಬ್ದಸ್ಥರ ಮುಂದೆ
ಎವೆಯಿಕ್ಕದ ನಿಡುರಾತಿಯ ಆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು
ಶೆಂಟಿಯ ಕಾಸೆಂಬಂತೆ ಚೆಲ್ಲಿದೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ
ನಾನೇನು ? ಈ ಯೋಚನೆ ಬಂದಂಧ ಹೊತ್ತು
ಹೇಳುವೆ ನೀ ಬೋಬ್ಬೆ ! ಸಿಡಿಸಿಡಿ ಈ ಹೊತ್ತು
ಬೆಳಗಿನ ಗಾಳಿಯ ಹಾಗೆ ಅಲೆದಾಡುತ ನಾನು
ರಾತಿಯ ಸೆರಗನ್ನು ಹಿಡಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತು
ಕೇಳೆವ ಈ ಮಡುಗ
ಹೇಳು ನೀನೇ ಏನು ಅಖಿರುಲ್ ಇಮಾನ್ ?

ಕೇಳುಲು ಆ ಮಡುಗ, ಹೇಳುವೆ ಸಿಡುಕಿಂದ
ಆ ದುಃಖಿ ಶೋಕದ ಧ್ವನಿ, ಸಿಡುಕಿನ ಆ ಪಾಣಿ
ನೀ ಕೇಳುವ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಿಂದೆಂದೋ ಸತ್ತ
ಭವೇಗಳ ಶವವಸ್ತುವ ಅವನಿಗೆ ನಾ ಕೊಟ್ಟಿ
ಅವನಾಸೆಯ ಗುಂಡಿಯಲಿ ಅವನನ್ನೇ ಹಾತು
ಬಂದಿರುವ ನಾನೇನೆ ಹೇಳುವ ಮಡುಗನಿಗೆ
ಮುಡಿದಿದೆ ಜಗವನ್ನೆ ದಹಿಸುವ ಕಿಡಿ ಈಗ
ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕು ಆ ಮಡುಗ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಉಸುರುವನು.
ಅದು ಸುಳ್ಳಿ ನೋಡಿಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರುವೆ ನಾನು.

ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ

- ಹೆನ್ರಿಕ್ ನಾಡೋಬ್ರಾಂಡ್ (ಡೆನೊಮಾಕ್ರೊ)

ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ನಾವು ತಲುಪುವುದು
ಯಾವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಹೋರಟಿದ್ದೇವೋ
ಅದು ಸಿಕ್ಕಬಾರದು ಅಪ್ಪು ತಡವಾಗಿ

ಯಾವ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗಿದರೂ ತಂಗುವುದು
ಹಿಂತಿರುಗಲು ಶುಂಭಾ ತಡವಾಗಿರುವ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ
ಬೆಳದಿಂಗಳ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯಲು ತೀರಾ ತಡವಾಗಿರುವ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ

ಲೆನಿನ್ ಗ್ರಾದ್

- ಒಂಬ್ರೋ ಮಂಡಲೋಸ್ತಂ (ರಷ್ಯಾ)

ನನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಇಲ್ಲವೆ ನನ್ನ ಹಳೇ ಕಂಬನಿಗಳು,
ನನ್ನ ಮಟ್ಟ ಧಮನಿಗಳು, ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಗ್ರಂಥಿಗಳ ಉತ್

ವಾಪಸಾಗಿದ್ದೀರು ತರೆದುಕೊ, ಕುಡಿದುಕೊ
ಲೆನಿನ್‌ಗ್ರಾದ್‌ನ ದೀಪಗಳ ಮೀನಿನೆಣ್ಣೆಯನ್ನು

ಕಣ್ಣು ತೆರೆ, ಗೊತ್ತೆನು ಈ ಡಿಸೆಂಬರ್ ದಿವಸ
ಕಮ್ಮು ಓಾರು ಶುಂಬಿದ್ದ ಮೊಟ್ಟೆಯೋಳೆ.
ಪೆಶ್ಲೋಗ್ರಾದ್ ನಾನಿನ್ನೂ ಸಾಯಲಾರೆ !
ನನ್ನ ತೆಲಿಫೋನು ಸಂಖ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಪೆಶ್ಲೋಗ್ರಾದ್ ಅಡ್ರೆಸ್‌ಸ್‌ಗಳೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇನ್ನೂ ಇವೆ
ಸತ್ತದನಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಿ ಕಾಣಬಲ್ಲೆ.

ಗಂಟೆಗಳು ನರನರವ ಕಿತ್ತು ಗೊಣಗುಟ್ಟುವಾಗ
ಮಹಡಿಗಳ ಹಿಂದುಗಡೆ ಬಾಳಬಲ್ಲೆ

ಮುಂಜಾನೆ ಚಿಲಕಗಳ ಕಟಕಟ ಮಾಡಿ
ಶ್ರೀತಿಯ ಅತಿಥಿ ಬರುವವರೆಗೂ ಕಾಯಬಲ್ಲೆ.

- ರಷ್ಯನ್ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಬಳಿಕ ಸೇಂಟ್ ಪೀಟರ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್ (ಪೆಶ್ಲೋಗ್ರಾದ್)
ಅನ್ನ ಲೆನಿನ್ ಗ್ರಾದ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ
ಅದೇ ನಗರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಸೇಂಟ್ ಪೀಟರ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್ ಎಂಬ
ಹೆಸರು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ

- ಹೆನ್ನಿಕ್ ನಾಡ್-ಬ್ರಾಂಡ್/ಡೆನ್‌ಮಾರ್ಕ್

ನಿನ್ನನ್ನ ಹಡೆದವರು
ಈಗ ಹಡೆದವರು
ಬೇರೆಯವರಿಗೆ
ಹಾಗೇ ನಿನ್ನ ಸೋದರರು ಸೋದರಿಯರು
ನೆರೆಯುವರು

ನಿನ್ನ ನೆರೆಯವರು
ಈಗ ನೆರೆಯವರು
ಬೇರೆಯವರಿಗೆ.

ಈಗ ಬೇರೆಯವರು
ಈಗ ಬಾಳುತ್ತಾರೆ
ಬೇರೆ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ
ಬೇರೆ ನಗರಗಳಿಗೆ ಮರುಳುತ್ತಾರೆ
ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ

ನಿನಗವರು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ
ಹಾಗೇ
ಅವರಿಗೂ ನೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ

ಮರಳಿ ಬಂದಾಗ

- ಅಶ್ವಿರ್-ಉಲ್-ಇಮಾನ್ (ಉದ್ದೂ)

ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಕುಣಿಯುತ್ತಿವೆ
ಹಾರುತ್ತಿವೆ ಹೂವಿಂದ ಹೂವಿಗೆ
ಒಂದರ ಕೆವಿಯೊಳಗೊಂದು ಏನೋ ಏಸುಗುಡುವಂತೆ
ನಗೆಹೂವುಗಳರಳುವಂತೆ

ಉರಿವ ಬಿಸಿಲು
ತಂಗಾಳಿಯನು ಸುಳಿಸುಳಿಯು
ಜೊತೆಗಾತಿಯ ಕ್ಯಾಯ ಹಾಗೆ
ನನ್ನ ತೋಳ ಮೇಲೆ
ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಚರಕ ಹಿಡಿದು ನೂಲುತ್ತಿರುವ ಹಂಗಸರು
ಹತ್ತಿ ಬಿಡಿಸೋ ಕೆಲವರು
ಕೆಲವರು ಹೊಲಿಯುವವರು
ಇಷ್ಟೇ ಬದುಕು ಎಂಬ ಹಾಗೆ
ನಡುನಡುವೆ ನಗೆ ಮಾತು
ಒಬ್ಬಳೆಂದಳು
ನನ್ನ ಬಳೆ ಸದ್ದಿಗೆ ‘ಅರೆ!’ ಎಂಬ ಅತ್ಯೇಮ್ಮು
ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ನಗುನಗುತ್ತ,
‘ನೆನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಹೇಗಿತ್ತು?’ –ಸುದ್ದಿ ತೆಗೆವಳು
ಮಾತಿಂದ ಮಾತಿಗೆ:

ಒಬ್ಬಳು
‘ರಾತ್ರಿ ತಲೆನೋವಮ್ಮು’
ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು:
ನನಗಾಗಲೆ ಜ್ಞಾರವಮ್ಮು

ನಾನೂ ಹೇಗುವೆ
ಈ ಗಾಜಿನ ಮನೆಯೋಳಗೆ
ತಮ್ಮ ನಗೆಯ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು
ಸಿಟ್ಟಿಸೆಡವು ತೋರುವರು-
‘ಹೋಗು ಅನ್ನೇ ಅವನಿಗೆ’

ಯಾವುದೋ ಮರದ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಿ ಹಾಡು.
ಹಾರುತ್ತ ಹಾಡುತ್ತ
ಇನ್ನೊಂದು ಮುಗಿಲಕಡೆಗೆ
ಮೇಲೆ ಚೆಂಡೆಸೆದ ಹಾಗೆ.
ಕೊಂಬ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದರ ಕುಪ್ಪಳಿಕೆ
ವಸಂತ ಕಂಡು ಕುಣಿವ ಹಾಗೆ

ನಾಚಿದ ಹುಡುಗಿ ಹಾಗೆ
ಮರದ ಹೊನ್ನ ಮೈಯ್ಯ ಬಳಕು
ಕೋಗಿಲೆಯ ಕುಹಾಕುಹೂ
ಮಾಗುತ್ತಿರುವ ನೇರಳೆ
ಅರಳುತ್ತಿರುವ ಮಾವುಗಳು
ಒಂದುತನದ ಏಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಥುರವಾಣಿ
ಬೇವು ಮರದ ಜೋಲಿಯಲ್ಲಿ
ಮಥುರಾಸದ ಬರವ ಕಂಡು
ಹುಡುಗಿಯರ ಕೂಗು, ಹಾಡು
ಇಡೀ ಹಳ್ಳಿ ಆ ಹಾಡಿಗೆ
ಮಾರ್ಜನಿಗಳ ಗೂಡು
ನಾನು ನಡೆವೆ
ಜೋಲಿಯಿಂದ ಜೋಲಿಗೆ
ಪತ್ತೆಯಲ್ಲ -ಒಂದೇ ಮುಖಿ
ಧೃಯ್ಯ ಮಾಡಿ ಕೇಳುವೆ:
‘ಹಬಿಬಾ ಯಾಕೆ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲ?’

ಗೊಳ್ಳೆನ್ನುವ ಹುಡುಗಿಯರು
‘ಅವರಿಗಿನ್ನೂ ಹಗಲುಗನನು’
ಅಂದಳೊಬ್ಬಳು
‘ಕನಸುಗಿನನು ಏನೂ ಇಲ್ಲ
ಕಾಗ ತಾನೆ ಬಂದ
ನಗರದ ಕಡೆಯಿಂದ’
ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಗಂಟೆ ದನಿ
ಮಾತಿನಿಂದ ಮಾತಿಗೆ
‘ಬಲು ಭಜರಿ ಮದುವೆ ಅದು’
ಅಂದಳು ಜಮೇಲಿ
‘ಬ್ಯಾಂಡು ಗೀಂಡು ಎಪ್ಪು ಜೋರು’
ಅನ್ನತಾಳೆ ದೀಪ
‘ಆ ಹುಡುಗಿ ಮೈಮೇಲೆ
ಎಪ್ಪು ಒಡವೆ ಅಂತೀಯ’

ಇಂಥ ಮಾತುಕತೆಯ ಮಧ್ಯ
ನಾನಿಟ್ಟೇ ಹೇಳುವುದು:
ಈ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಜೀವ ಕೊಡುವ
ಹಳ್ಳಿ ಇನ್ನೂ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆಯಾ ?
‘ಹೋದು’ ಮತ್ತೆ ಜಮೇಲಿ ಮಾತು
‘ಅದರ ಮೇಲೆ ಆಲದಮರ
ಇನ್ನೂ ಹಾಗೇ ಇದೆಯಾ?’
‘ಅಲ್ಲೇ ಇದೆ’
ಹಬಿಬಾಗಾಗಿ ಕಾಯುವಾಗ
ಹೊಳೆ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಖಿ ತೊಳಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ
ಆಲಮರದ ದಟ್ಟ ನೆರಳನೊಳಗೆ
ನಿದ್ದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಖತು ಬರುವುವು ಹೋಗುವುವು

ಬೆಳೆ ಕೊಯ್ಲಿಗೆ ಮಾಗುವುವು
ಇದಕ್ಕಾಗಿ
ಯಾರ ಕಣ್ಣ ನನೆಯುವುದು?
ಕರಗಿದುಕ್ಕಿನಿಂದ ಕೊಂಡಿಕೊಂಡಿ
ಹಿಡಿದು ಬೆಸೆಯದ್ದರೆ
ಬದುಕಿನ ಈ ಗಾಲಿ
ಹೊಡೆಯುವುದು ಜೋಲಿ.
ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು ನಲ್ಲಿ ತಂಚಾ ಯುವಕರು
ಅದರಲ್ಲೊಬ್ಬ
ನನ್ನ ಕಡೆ ಚಂಡನೆಸೆದ. ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಅವನ ಮುಖಿದ ಗುರುತು ಹಿಡಿದೆ
ಯಾರನ್ನೋ ಕೇಳಿದೆ.
“ಯಾರ ಮಗ ಅತ?”
“ಹಬಿಬಾಳ ಮಗ ಅಲ್ಲವ?”
ಕಟುಕ ರಂಜಾನಿ ಅಂದ
ಅವನ ಎಳೆಯ ಮುಖ ನೋಡಿ
ನಗದೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ
ನಾನು ನಕ್ಕೆ ಅವನ ಜೊತೆಗೆ
ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಕುಳಿಯುತ್ತಿವೆ
ಹಾರುತ್ತಿವೆ ಹೂವಿಂದ ಹೂವಿಗೆ
ಒಂದರ ಕಿವಿಯೊಳಗೊಂದು ಏನೋ ಏಸುಗುಡುವಂತೆ
ನಗೆ ಹೂಗಳರಳುವಂತೆ

ಎರಡು ಶೋಟಗಳು: ಒಂದು ಕತೆ

- ಆಕ್ಕೇವಿಯೊ ಪಾಜ್ (ಮೆಸ್ಕೆಂಳೇ)

ಒಂದು ಮನೆ ಒಂದು ಶೋಟ
ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ :
ಶಿರಗುತ್ತವೆ, ಬರುತ್ತವೆ, ಹೋಗುತ್ತವೆ
ಆ ರೂಪಗಳು
ತೆರೆಯುತ್ತವೆ ಗೊತ್ತಿನೊಳಗಡೆ
ಗೊತ್ತನ್ನು
ಹೊತ್ತಿನೊಳಗಡೆ
ಹೊತ್ತನ್ನು
ಅಪ್ಪಣಿಗೆ ಗ್ರಹಣ ಹಿಡಿದಾಗ
ತಮ್ಮತನ ಬಿಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ¹
ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು
ಆ ಒಂದು ಕ್ಷಣಿದ ಪಾಣರಸ
ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷಣಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ
ಕಾಲ ಸವೆಸುವುದು
ನಮ್ಮ ಕರ್ಮ:
ಶ್ವಾಸಿಷ್ಟೇ
ಸಾಯುತ್ತೇವೆ.
ಶೋಟ ಸ್ಥಳವಲ್ಲ:
ಕೆಮ್ಮಳಲ ಕಾಲು ಹಾದಿಯ ಹಿಡಿದು
ಹೊಗುತ್ತೇವೆ ಜಲಬಿಂದುವನ್ನು
ಕುಡಿಯುತ್ತೇವೆ ತಿಳಿಹಸುರನ್ನು ಅದರ ನಡುಬಿಂದುವಿಂದ
ಹತ್ತುತ್ತೇವೆ
ಗಂಟೆಗಳ ಸಿಂಬೆ ಸಿಂಬೆ ಮೆಟ್ಟಿಲಮೇಲೆ
ದಿನದ ತುತ್ತತುದಿಯನ್ನು
ಇಳಿಯುತ್ತೇವೆ ಅದರ ಉರಿವ ಕೆಂಡದ ಕಟ್ಟಡದವರೆಗೆ

ಆ ತೋಟ ಹರಿಯತ್ತದೆ ರಾತ್ರಿ ಮೂಲಕ:
ಧುಮುಗುಡುವ ನದಿ.

ಎಕ್ಕೊನೆ ಆ ತೋಟ ಅನಾಥವಾಗಿತ್ತು
ಗಾಯಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಸೋಗಿತ್ತು.
ಒಂದು ಒಡಲಿನ ಹಾಗೆ
ಹುಸಿದುಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು

ನಾನಾಗ ಹುಡುಗ.

ಆ ತೋಟ ನನ್ನ ತಾತನ ಹಾಗೆ.
ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳಿತ್ತಿದ್ದೆ ಅದರ ಎಲೆಯ ತೊಡೆಯನ್ನು
ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೃತ್ಯು ಕಾದಿದೆ ಎಂದು.
ತೋಟಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು:

ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು ತನ್ನ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ
ಮರಣದಂಡನೆಳಿಪಟ್ಟವನು ಕಾಯುವ ಹಾಗೆ ಕೊಡಲಿಯೇಟಿಗೆ.

ಅತ್ಯಿಮರ ಆಗ ದೇವತೆ,
ತಾಯ ಹಾಗೆ.

ಸಿದುಕು ಕ್ರಮಿಕೀಟಗಳ ಗುನುಗಾಟ, ನೆತ್ತರಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ ತಮಟಿಗಳ ಬಡಿತ,
ಸೂರ್ಯ ಅವನ ಸುತ್ತಿಗೆ,
ಲೆಕ್ಕವಿರದಪ್ಪು ಹಸಿರು ತೋಳಗಳ ಅಪ್ಪುಗೆ.

ಮರದ ಕಾಂಡದ ಅಡ್ಡಕೊಯ್ಯಿ:
ಅರ್ಧ ತೆರಕೊಂಡ ಲೋಕ

ಕಂಡದ್ದು ಸಾವು ಅನಿಸಿತ್ತು:
ಕಂಡಿದ್ದೆ

ಇರುವಿಕೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ
ಶೋನ್ಯ
ಸಾವಿರದ ರೂಪಿರದ ಸೌಂದರ್ಯ

ಅಯ್ಯಸ್ಮೋದ ನೆತ್ತಿಯಲಿ ಬಿಳಿಸೇನೆ ಗಾವುದ ಗಾವುದ
ಕಪ್ಪಾಗಿ,

ದಟ್ಟ ನೇರಿಳೆಯಾಗಿ
ಒಂದು ದೊಡ್ಡನೆ ಉಬ್ಬ
ಪಟ್ಟನೆ ಹರಿದು
ಧೋ ಧೋ ಮಳೆಯ ನಾಗಾರೋಟ ಸಮನೆಲದ ತುಂಬಾ,
ಲಾವಾದ ಮೇಲೆ ಮಳೆ.

ರಕ್ತಕಲೆ ಹೊತ್ತ ಶಿಲೆಗಳ ಮೇಲೆ
ಕುಣಿವ ಮಳೆ, ಬೆಳಕು, ಬೆಳಕು
ಕಾಲ ಮತ್ತದರ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ಕಿಯ ಸಾರ.
ಕನ್ನಡಿ ಹಾಗೆ ಮಾಸಗಳು.
ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಕಂಡು ಕಾಣಿದಾದವು
ಹೊತ್ತು ಹೋಗದ ದಿನ
ಹುತ್ತ ಮತ್ತದರ ಭೂಗತ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನ,
ವಿಧಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ

ಮುಳುಗೆದ್ದು ಆ ಕೂರ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ
ಸ್ವಷ್ಟವಾಯಿತು ನನ್ನ ಮತ್ತದ ಮೈಯ್ಯ
ಕಂಡೆ ಅದರಲ್ಲಿ

ನನ್ನ ನಾಶದ ತಳಮಳ
ಎಲ್ಲಿಕಾ;
ಆ ಕೀಟ ತನ್ನ ಚೊಪಾದ ಹಾಡಲ್ಲಿ
ಕೊಯ್ಯಿತ್ತಿದೆ ಒಣಹುಲ್ಲ.

ಲೋಹದ ಕಳ್ಳಿ,
ಪಾದರಸ ಹಲ್ಲಿ ಅದೋಬೆ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ,
ವ್ಯೋಮದೊಳಗಡೆ ಕೊರೆಯುವ ಹಕ್ಕಿ,
ದಾವರ, ಬೇಸರ, ಧೂಳು ಮೋಡಗಳು
ವಾಯುವಿನ ಮಬ್ಬಾದ ಕಾಣ್ಣಗಳು.
ಪ್ರೇನು ಮರ ಕಲಿಸಿದವು ನನಗೆ ನನ್ನ ಜತೆ ಮಾತಾಪುರದನ್ನು.

ಆ ತೋಟ ಕಲಿಸಿತು ನನಗೇ ನನಗೇ ‘ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ’
ಎಂಕೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು.

ಆಮೇಲೆ ತೋಟಗಳೇ ಇರಲ್ಲಿಲ್ಲ
ಒಂದು ದಿನ
ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ
ನನ್ನ ಮನೆಗಲ್ಲ
ಮೊದಲ ಮೊದಲಿಗೆ.
ಒಂದು ತಲುಪಿದೆ ಒಂದು ಸ್ವಷ್ಟಿಗೆ.
ಗಾಳಿ ತುಂಬಿದ ವ್ಯೋಮ
ನೀರು ಬೆಳಕುಗಳ ಉತ್ತರ ಲೀಲೆಗಳಿಗೆ

ತಿಳಿಯಾದ ಸೇರುಬಿಂದುಗಳು:

ಹಸಿರು ಚೆಲಿಮಿಲಿಯಿಂದ
ನೀಲಿ ಹಸಿಹಸಿಗೆ
ಕೆಂಡ ಬೂದಿಗೆ
ಗಾಯಗೊಂಡ ಗುಲಾಬಿಗೆ
ಹುದುಗಿಸಿ ಮಡಗಿರದ ಹೊನ್ನಿಗೆ
ಕೇಳಿಸಿತು ಕಡುಹಸಿರು ಪಿಸುಮಾತು
ಸಿಡಿದಂತೆ ಇರುಳ ನಡುಬಿಂದುವಿನಿಂದ; ಒಂದು ಬೇವಿನ ಮರ.
ಅದರ ತೋಳಿನ ಮೇಲೆ
ಆಕಾಶ

ಬಬ್ರರ ಆಭರಣಭೂಷಿತ.
ಕಾವು ಮುಷ್ಟಿ ಬಿಗಿಹಿಡಿದ ಕೈ ಹಾಗೆ.
ಕೇಳಿಸಿತು ಬೇರುಗಳ ಏದುಸಿರು
ವ್ಯೋಮ ವಿಕಾಸ
ವರ್ಷದ ವಿನಾಶ.

ಬಿಟ್ಟಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಆ ಮರ
ದೊಡ್ಡದಾಗಿತ್ತು ತಾಳೆಯ ಒಂದು ಸ್ವಾರಕದಂತೆ
ತೂಗಿ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು ತಕ್ಕಡಿಯಪ್ಪು ನಿಷ್ಪತ್ತಪಾತವಾಗಿ

ಒಂದು ಇಬ್ಬನಿಯನ್ನು
ಬೆಳಕಿನ ಕಣವನ್ನು
ಒಂದು ಕ್ಷಣವನ್ನು

ಎಷ್ಟೊಂದು ಚಂದ್ರ ಅದರ ಕೊಂಬಗಳಲ್ಲಿ
ಅಳಿಲುಮನೆ

ಕಮ್ಮೆ ಗುಬ್ಬಿಗಳ ಬಿಡದ ಮನೆ.
ತಾವಿತ್ತೇ ನಿಯತ್ತು, ಶಕ್ತಿಯೇ ಭಕ್ತಿ:
ಮಾರ್ಜಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಯಾರೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ
ಪ್ರತೀಯೊಬ್ಬನು ಮಾರ್ಜಣ
ಇನ್ನೊಂದು ಮಾರ್ಜಣದಲ್ಲಿ
ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ.

ಒಂದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು,
ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು:
ನಕ್ಕತ್ತ ಮುಂಜ, ನಾವು.
ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಆ ದೊಡ್ಡ ಬೇವಿನಮರಕ್ಕೆ
ತನ್ನ ಸಣ್ಣತನ ಏನೆಂದು.

ಅದರ ಪದತಲದಲ್ಲಿ
ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ನನಗೆ ನಾನು ಇದ್ದೇನೆಂದು.
ಗೊತ್ತಾಯ್ತು
ಸಾಯುವುದು ಜೀವವಿಕಾಸವೆಂದು;
ನಾನು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾನು ಬೆಳೆಯುವುದೆಂದು
ಕಲೆತೆ
ಮರಗಳ ಆ ಸೋದರಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು
ನನ್ನ ಜೊತೆಗಲ್ಲ

ನನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಿ, ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೆ ಬೀಳಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ
ಭೇಟಿಯಾದಳು ಒಬ್ಬಕೆ ಮಡುಗಿ

ಅವಳ ಕಣ್ಣಗಳು:

ಬೇಸಿಗೆಯ ಸೂರ್ಯನ, ಮಾಗಿ ಸೂರ್ಯನ ನಡುವೆ ಒಪ್ಪಂದ.
ದೊಂಬ, ಜೋಲಿಸ, ಒಂಟೆಯಾಳುಗಳ ಕುಲದವಳು
ನಾನೋ ಕಡಲದೀಪಗಾರರ ತಕ್ಷಿಗರ ಸಾಧುಗಳ ಕುಲದವನು.

ನಮ್ಮೆಡಲುಗಳು

ಮಾತಾಡಿ ಕೂಡಿ ಬೇವರಣ್ಣ
ಬೇವರಣ್ಣವು ನಾವು ನಮ್ಮು ಒಡಲೀಂದ.
ಆಗ ಮುಂಗಾರು.

ಕಡು ಹಸಿರು ಆಕಾಶ

ಯುದ್ಧಸನ್ನಿಧ್ವ ವಾಯು

ಅಡ್ಡ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ

ಅವಳಿಗೆ ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಹೆಸರು : ಆಲೈನ್ನಿತ್ತಾ

ಬಿರುಗಾಳಿಯಂಬಿಗಳು

ಹೆಸರಲ್ಲಿ :

ಹೆದರಿಕೆಯಿರದ ದೋಣಿ

ಮಳೆ ಬಂತು

ನೆಲಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು ಕಳಚಿ ಹಾಕಿತು :

ಹುತ್ತ ತೊರೆದು ಹೊರಟವು ಹಾವು

ನೀರಾದ ಚಂದ್ರ

ನೀರಾದ ಸೂರ್ಯ.

ಆಕಾಶ ಮುಡಿಬಿಜ್ಜೆ ನದಿ ಧುಮುಕಿದವು ಕೆಳಗೆ.

ನುಂಗಿ ನೊಣೆಯುತ್ತ ಹಳ್ಳಪಳ್ಳಿಗಳನ್ನು

ಕಲಬೆರಕೆ ಮಾಡಿ ಸಾವು ಬದುಕುಗಳನ್ನು

ಸೂರ್ಯನ ಜತೆಗೆ ಮಣ್ಣುಕಲಸಿಟ್ಟನ್ನು

ಮದನ ಶುತುವಿನ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರೇಗೆಂಬ ಪಿಡುಗನ್ನು

ಗಂಥಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಮಿಂಚುಗಾಲಗಳನ್ನು

ಜವಿಂಮಾಗಿ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಚಿಕ್ಕೆಗಳ ಮರ್ಮಾಂಗ

ಜೀವ ತಾಳುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನ ಬಿಸಿರಲ್ಲಿ
ಭರತಮಾತೆ,

ಭರತಕುಮಾರಿ,

ವೀರ್ಯ ಜೀವರಸ ನಂಜು ಮಂಜರಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆಂದವಳಿ
ಮೊರೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಮನೆ,

ಆಲೈನ್ನಿತ್ತಾ

ಹಾವಿನ ಹಾಗೆ ಹೊರಳಿ ನುಗ್ಗುವ ಗಾಳಿ ಹಲ್ಲಿಗಲುಗದ ಜ್ಯೋತಿ.
ಬಾಳೆಯೆಲೆಯಿರುಳಲ್ಲಿ

ಹಸಿರಿನ ಕೆಂಡ

ವೃಕ್ಷದೇವತೆ,

ಯುಕ್ತಿ

ಬೇಲಿನಡುವಿನ ನಗೆ

ಮೊದೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಭೇಯ ಗಂಟುಮೂಚೆ,

ಒಡಲಲ್ಲಿ

ಸಂಗೀತ,

ಸಂಗೀತವಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಾರಾಟ.

ಹಕ್ಕಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಹಣ್ಣು ;

ನಿನ್ನದರ ಸೂರ್ಯ

ಜಲಮೊಳಗಣ ಸೂರ್ಯ

ಮಣ್ಣಪಾತ್ರೆಯ ಸೂರ್ಯಜಲ

ನನ್ನದೆಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿಯ ಬೀಜ

ಬಹುವಣ ರತ್ನ

ಮೂಳೆಯೊಟದ ಜ್ಯೋತಿ ತೇನೆ.

ತನ್ನ ಅಂತ್ಯಕೆಯಾಗಿ ಭಾಂಗಾ ತ್ವಾ ಕೇಳಿದ : ಆಗಸದ ಬೆಳಕನ್ನು

ಗಾಳಿ ತಾಳಗಳನ್ನು

ಬೇವಿನ ಮರವನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿದವು : ಮದುವೆ ಮಾಡು ನಮಗೆ

ತೋಟ ಸ್ಥಳವಲ್ಲ :

ಅದು ಹಾದಿ,

ಉತ್ತರ ಭಾವ.

ಹಾಯುತಿರುವುದೇ ಸಾಕು.

ಗಮನ ನಿರ್ಗಮನ.

ಮಾಸದ ತರಂಗಗಳು.

ವರುಷದ ಮಹಡಿ.

ಮಾರ್ಚನಿಗಳು, ತಿಳಿಬೆಳಕು,

ಗಾಳಿಯ ಶೀಲ್ಪ

ಕರಗುವುವು ಕರೆದೊಡನೆಯೇ;

ಮಾತ್ರಾ ಗಣಗಳು,

ಸೌಭಾಗ್ಯ ದ್ವೀಪಗಳು!

ಹುಲ್ಲೆಳಗೆ ಇಣುಕಿದೆ

ಡೆಮೋಸ್ತೇನೀಸ್ ಬೆಕ್ಕು ಹೊಳೆವ ಕೆಂಡದ ಹಾಗೆ

ಸೆಮಿರಾಮಿಸ್ ಹೆಣ್ಣು ಬೆಕ್ಕು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದೆ ಭೂತಗಳನ್ನು,

ದಾಟುತ್ತಿದೆ

ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೆರಳು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗಳನ್ನು,

ಮೇಲೆ

ಕಟಕಿಯಾಡುವ ಕಾಗೆ ;

ಹುಂಡ ಮತ್ತುದರ ಹೆಂಟೆ

ಗಡ್ಡೆಪಾರಾದ ಅರಸುಕುವರರು;

ಹೊವೋ ಹಕ್ಕೆ

ಮುಜ್ಜು ಕೊಕ್ಕುಗಳೊಂದು ಹೊಸತರದ ಜಡಬಿಲ್ಲೆ.

ಶೋಮುಮಳೆ ಹಾಗೆ ಗಳಿಗಳು :

ಇರುಳ ಬಣ್ಣದ ಕಪಟ.

ನಿಂತ ನಿವಾರತ ಆಕಾಶದ ಮೇಲೆ

ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀವಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಹಾಯುತಿರುವುದೇ ಸಾಯದೇ ಉಳಿವುದು.

ಖಿತುಗಳು,

ಪ್ರತಿ ಶೀತಿರವೂ

ಹದವಾದ ಬೆಳಕು

ಗಾಳಿಯ ಶೀಲ್ಪ

ಮಾತ್ರಾ ಗಣಗಳು,

ಹುಲ್ಲೆಳಗೆ ಇಣುಕಿದೆ

ಡೆಮೋಸ್ತೇನೀಸ್ ಬೆಕ್ಕು ಹೊಳೆವ ಕೆಂಡದ ಹಾಗೆ

ಸೆಮಿರಾಮಿಸ್ ಹೆಣ್ಣು ಬೆಕ್ಕು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದೆ ಭೂತಗಳನ್ನು,

ದಾಟುತ್ತಿದೆ

ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೆರಳು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗಳನ್ನು,

ಮೇಲೆ

ಕಟಕಿಯಾಡುವ ಕಾಗೆ ;

ಹುಂಡ ಮತ್ತುದರ ಹೆಂಟೆ

ಗಡ್ಡೆಪಾರಾದ ಅರಸುಕುವರರು;

ಹೊವೋ ಹಕ್ಕೆ

ಮುಜ್ಜು ಕೊಕ್ಕುಗಳೊಂದು ಹೊಸತರದ ಜಡಬಿಲ್ಲೆ.

ಶೋಮುಮಳೆ ಹಾಗೆ ಗಳಿಗಳು :

ಇರುಳ ಬಣ್ಣದ ಕಪಟ.

ನಿಂತ ನಿವಾರತ ಆಕಾಶದ ಮೇಲೆ

ಗಾಳಿಪಟ

ಬರೆದು ಅಳಿಸಿದೆ ವರ್ತುಲಗಳನ್ನು.

ಕ್ಷಗ,

ವೌನ

ಅಲೆಯ ತುದಿ ಮೇಲೆ :

ಆಲ್ಬಿತ್ರಾಸ್ ಹಕ್ಕೆ,

ನೋರೆಯ ಗುಡ್ಡ.

ಹತಾತ್

ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಪಟಪಟ.

ದೂರವಿಲ್ಲ ನಾವು ದಬಾಂನಿನಿಂದ

(ಅಲ್ಲೇ ಪೆಸೋವಾ ಕಲೀತದ್ದು)

ಒಂದು ಟ್ಯಾಂಕರ್ ಹಿಂದೆ ಹೋಯಿತು

ಮೊಂಬೋಸಾ ಕಡೆಗೆ.

ಅದು ಹಣ್ಣು ಹೆಸರಿನ ರೇವು.

(ನನ್ನ ನೆತ್ತರಿನಲ್ಲಿ :

ಕಮೊಯೆನ್ಸ್ ವಾಸ್ತೋಡಗಾಮಾ, ಮುಂತಾದವರು...)

ಹಿಂದೆ ಬಿತ್ತು ತೋಟ

ಹಿಂದೆಯೂ ಮುಂದೆಯೋ ?

ನಮ್ಮೊಳಗೆ ನಾವು ಕೊಂಡೊಯ್ತು ತೋಟಗಳೇ ಇಲ್ಲ.

ಎನು ಕಾದಿದೆ ನಮಗಾಗಿ ಆ ತೀರದಲ್ಲಿ ?

ಉತ್ತರ ಭಾವನೇ ಹಾಗೆ :

ಆ ತೀರ ಇಗೋ ಇಲ್ಲೇ,

ತೀರವೇ ಇರದ ಗಾಳಿಯೋಗಿನ ಬೆಳಕು,

ಪಜ್ಞಾಪಾರಮಿತ,

ಬೇರೆ ತೀರದ ನಮ್ಮೆ ಒಡತಿಯೇ

ನೀನೇನೆ

ಕಥೆಯ ಒಳಗಿನ ಹುಡುಗಿ,

ತೋಟದೊಳಗಿನ ಶಿಷ್ಯ,

ಮರೆತೆ, ನಾಗಾಜುನ ಧರ್ಮಕೀರ್ತಿ ಇಬ್ಬರೂ
ನಿನ್ನ ಮೊಲೆಗಳಲ್ಲಿ

ನಿನ್ನ ಕೂಗಿನಲ್ಲಿ,
ಮೃಥುನದಲ್ಲಿ
ಎರಡು ಒಂದರಲ್ಲಿ

ಒಂದು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ,
ಎಲ್ಲ ಇಲ್ಲದರಲ್ಲಿ,
ಬಯಲ ಶಾಸ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ

ಬರಿಯ ಪೂರ್ವತೆಯಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನ ನಿತಂಬಗಳ ತುಂಬು ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ !

ಕಡಲಹಕ್ಕಿಗಳು ಮೇಲೆ
ಬೆಳಕಿನುಂಗುರದ ಹಾಗೆ
ಎರಗುವುವು ನೆರಳು ಏನಿಗೆ

ಈ ಜಿತೆ ಚೆದುರುವುದು ಸುಂಟರಗಳಿಗೆ
ಹದಿನೇಳು ಮಾತ್ರಗಳ ಸುರುಳಿ ಜಿತೆ
ರಚಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಡಲಿನ ಮೇಲೆ

ಬಾಪೋನ ಕೈಯ್ಯಿಂದ ಅಲ್ಲ :
ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ, ಸೂರ್ಯ, ಹಕ್ಕಿಗಳಿಂದ
ಇವೆಂತು, ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕುಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತು
ಮೌರಿಚೇನಿಯಾ ಅಕ್ಷಾಂಶದಲ್ಲಿ

ಅಲೆಸಿಡಿತೆ :

ಉಪ್ಪನಚಿಟ್ಟೆ
ಸರಿಸಮಾನವಾದವುಗಳ ಪರಿವರ್ತನೆ.

ಇದೇ ಹೊತ್ತುಲ್ಲಿ

ದೆಹಲಿ ಮತ್ತದರ ಕೆಂಪು ಕಲ್ಲುಗಳು,
ಗಲೀಜು ನದಿ,
ಬಿಳಿಯ ಗೋಪುರ,
ಖಿದ್ದು ಖಿದ್ದು ಶತಮಾನಗಳು

ರೂಪ ಬದಲಿಸುತ್ತಿವೆ :

ಹಸುರ ಆಗರಗಳು

ಬಹುತೇಕ ಮನದೊಳಗಣ ಹರಣಗಳು.

ತಲೆ ತಿರುಗು

ತಲೆ ತಿರುಗು, ಕನ್ನಡಿಯ ಮೇಲೆ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ.

ತೋಟ ಮುಳುಗುತ್ತದೆ.

ಹಸರುಂಟು, ತಿರುಳಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಚಿಹ್ನೆಗಳು

ಕಾಣುತ್ತಿದೆ

ಸ್ವಷ್ಟಿ.

ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಹಸರುಗಳು :

ಮಿಕ್ಕ ಕೋಕ್ - ಮೆಕ್ಕೋದ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ

ಆಯುಸ್ಮಾ - ಒಂದು ಪರ್ವತ

ಭಾಂಗ್ ತ್ವಾ - ಜೀವೀ ದಾಶನಿಕ

ಪೆಸೋವಾ - ಆಧುನಿಕ ಮೋಬೈಲ್‌ ಕವಿ

ನಾಗಾಜುನ, ಧರ್ಮಕೀರ್ತಿ - ಮಹಾಯಾನ ಬೌದ್ಧ ದಾಶನಿಕರು

ಬಾಪೋ - ಜಪಾನಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಾಯ್ಯಾಕವಿ

ಕ್ಷಾ ರಾತ್ರಿ

- ಹೆನ್ನಿಕ್ ನಾಡ್‌ಬ್ರಾಂಡ್/ಡೆನ್‌ಮಾರ್ಕ್

ಕ್ಷಾ ರಾತ್ರಿ ಬಹಳ ಬಹಳ ಬಳಲಿದ್ದೇನೆ
ಸೆರೆಮನೆ, ನದಿಯ ತಳ
ಮಂಜುಟ್ಟಿ ಬೆಟ್ಟದ ಬುಡ-
ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಮಲಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ :
ಗುಲಾಮರ ಹಡಗಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟ ಹಾಕುತ್ತಲೇ
ಆ ಹಡಗಿನ ಜೊತೆಗೇ ಮುಳಗಿಮೋಗುತ್ತೇನೆ
ಆಷ್ಟಿಕಾದ ತೀರಗಳ ಬಳಿ
ಹೂವುಗಳ ಪರಿಮಳದಲ್ಲಿ...

ಕ್ಷಾ ರಾತ್ರಿ ಬಹಳ. ಬಹಳ ಬಳಲಿದ್ದೇನೆ:
ನಾನು ಮರೆತಂತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನನ್ನದಾಗದೆ ಹೋದ
ನನ್ನದಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನಾನಲ್ಲಿದಂತೆ ಮಾಡಿಟ್ಟ
ನನ್ನ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಗುಡಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ
ನನ್ನ ಗೋರಿಯಿಂದ

ಕ್ಷಾ ರಾತ್ರಿ ರಕ್ತನಾಳಗಳನ್ನು ಬಸಿದು ಹಾಕಲೂ ಸಿದ್ದ
ಎಲ್ಲಾ ಕಪ್ಪಿಕ್ಕುವವರೆಗೆ.

ನನ್ನ ಎಲುಬುಗೂಡಿನ ಭಾರ !
ಎಪ್ಪು ಎತ್ತರ ಆ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಕಣಿವೆಗಳು
ನಾನು ಸ್ವಪ್ನಗಳಾಸಿ ಹಾಯುವಾಗ.

ಒರವು

- ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಶಾಕೂರ್ (ಬಂಗಾಳಿ)

ದಿನದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಇಳಿಇಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು
ಮರಳಿ ಬೆಳಗು ಮೂಡೋ ತನಕ ಯಾರೂ ಬರರು ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು
ಪರದೆಗಳನ್ನಿಳಿಸಿ ಕೆಳಗೆ
ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಾ ಕತ್ತಲೇನೆ;
“ಬರುತಲಿರುವ ರಾತ್ರಿ ರಾಜ್” ನಮ್ಮುಲ್ಯಾರೋ ಅಂದರು
“ಬೆಳಗೆವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಬರರು” - ನಾವು ನಕ್ಕು ಅಂದೆವು

ಹೊರಗೆ ಕದದ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಬಡಿದ ಹಾಗೆ ಸದ್ಗು ಕೇಳಿ
ಅಂದುಕೊಂಡೆವು - “ಇಂಥಾ ಸದ್ಗು ಮಾಡಿದೆ ಬೀಸೋ ಗಾಳಿ”
ಮನೆದೀಪಗಳೆಲ್ಲಾ ಆರಿ
ಸುಖ ನಿದೆಗೆ ದಾರಿ
ನಮ್ಮುಲ್ಲೊಬ್ಬರಂದರು - “ಅವನ ಭಟರೇ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ !”
ನಕ್ಕು ನಾವು ಅಂದೆವು - “ಅಲ್ಲ, ಬಿಡಿರಿ, ಬರಿಯ ಗಾಳಿ.”

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸದ್ಗು ಕೇಳಿ ಬಂತು
ನಿದ್ದೆಯೊಳಗೆ ನಮಗನಿಸಿತು - “ದೂರದಿಂದ ಬಂದ ಸಿಡಿಲು”
ಕೆಳಗೆ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು ನೆಲ
ಎದ್ದು ಬೀಟ್ಟಿತೇನೋ ಎಲಾ!
ನಮ್ಮುಲ್ಲೊಬ್ಬರಂದರು - “ಅದೋ! ಅವನ ರಥದ್ದೇ ಗಾಲಿ.”
ನಕ್ಕು ನಾವು ಅಂದೆವು - “ಅಲ್ಲ. ಸಿಡಿಲು ದೂರದಲ್ಲಿ.”
ಕತ್ತಲಿನ್ನೂ ಇರುವಾಗಲೆ ಡಮರುನಾದ ಬಂತೋ ಬಳಿಗೆ;
ಕೊಗಿ ಯಾರೋ ಅಂದರು - “ಏಳಿ, ಏಳಿ. ಬಂತು ಬೆಳಗೆ”
ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ;
ಎದೆಯ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ;
ಯಾರ ಕೊಗೋ ಕಿವಿ ತುಂಬಾ - “ನೋಡಿ! ಅವನ ರಾಜ ದ್ವಾರ.”

ಬೆಳ್ಳಿಬಿದ್ದ ಅಂದೆವು- “ಜನ್ಮ ತಡ ಮಾಡೆವು.”
 ಎಲ್ಲಿ ದೀಪ, ಪುಷ್ಟಿಕಾರ, ಈ ಹಬ್ಬದ ಗುರುತುಗಳು?
 ಎಲ್ಲಿ ಗಾದಿ? ದೊರೆ ಬರವಿನ ಸಿದ್ದತೆಗಳು?
 ದಬಾಸರು ವೇಷ ಮರೆತುದಕ್ಕೆ
 ನಮಗಿಲ್ಲವೆ ನಾಚಿಕೆ?
 “ವ್ಯಧರ್ ವ್ಯಧರ್ ಈ ಪ್ರಲಾಪ”- ಕೆವಿಯಲ್ಲಾರೋ ಶಾಗಿದರು
 ಬರಿಯ ಕೋಣ ಖಾಲಿ ಕ್ಯೆಲೇ ಕಾಣಿಕೆಯ ನೀಡುವುದು
 ಕದವ ತೆಗೆದು ಶಂಖ ಉದಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿರಿ
 ರಾತ್ರಿ ರಾಜ ಬಂದ ರಾತ್ರಿ ತೂಫಾನಿನ ಜೋಡಿ;
 ಸಿಡಿಲಿಗೆ ಆಕಾಶ ಹುಡಿ
 ಮೋಡಕೆ ಮುಂಚು ಉರಿ;
 ತನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಹರಿದ ಹೊದಿಕೆ. ಓಣಿ ತುಂಬಾ ಹಾಸಿರಿ.
 ಇರುಳ ಅಳಳಲ ರಾಜ ನಮ್ಮ ನೆಲಕೆ ಬಂದಿರುವನೋ
 ತೂಫಾನಿನ ಜೋಡಿ.

ಬಾಗಿಲಿನ ಹೊರಗೆ ಕಂಡ ಕಂದಿಲುಗಳು

- ಜಿ.ಮಾ. ಹಾಫ್ನೋ (ಇಂಗ್ಲಿಂಡ್)

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹಾಯುವುದು ಕಂದಿಲು ಇರುಳಿಸುದ್ದಕ್ಕೆ,
 ನನ್ನ ಕುತ್ತೊಹಲೆ ಕಣ್ಣಿಂದ ‘ಯಾರಲ್ಲಿ ಹಾಯುವರು?’
 ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ ‘ಯಾರದು? ಎಲ್ಲಿಂದ? ಎತ್ತ ಕಜೆಗೆ?’
 ಈ ವಿಶಾಲ ಅಂಧಕಾರದುದ್ದಕ್ಕೂ ಬೆಳಕು ನಡಿಗೆಯವರು?

ಹಾಯುತ್ತಾರೆ ನನ್ನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ; ಅಪರೂಪದ ಜನ
 ಒಡಲಿಂದ, ಮನದ ಗುಣ ಅಥವ ಇನ್ನೇತರಿಂದಲೇ;
 ಹೆಮ್ಮೆಗಟ್ಟಿದ ನಮ್ಮ ಜವುಗುಗಳಿಯ ಮೇಲೆ ಸುರಿಯುವರು
 ಕಿರಣಗಳನ್ನು; ತಮ್ಮನ್ನ ಸಾರ್ವೋ ದೂರವೋ, ಒಯ್ಯಿವರೆಗೆ

ಸಾರ್ವೋ ದೂರವೋ ಬೇಗ ನುಂಗುವುದು ಅವರನ್ನು ; ಕಣ್ಣಿಲ್ಲಿ
 ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿ ನೋಡಿದರೂ ಮೋದಲಿಗೆ, ಕಟ್ಟಿಕಜೆಯವರೆಗೂ
 ನೋಡಲಾಗದು. ಕಣ್ಣಿಂದ ಮಾಯ, ಮನದಿಂದಲೂ ಮಾಯ.

ತೀಕ್ಷ್ಣನಿಗೋ ಹಾಗಲ್ಲ ; ಅವರಲ್ಲೇ ಮನಸು, ಕಾದುತಿದ್ದವುದರಲ್ಲ
 ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಬಯಸಿ, ಕಾಡಿ, ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಪುದರಲ್ಲೇ; ಆತ
 ಅವರ ಒತ್ತೆಯ ಹಣ, ರಕ್ಷಕ, ಮೋದಲ, ಹಳೆಯ, ಕೊನೆಯ ಗಳೆಯ

ಮಾಚ್ರೆ ಮಧ್ಯದ ದಿನ

- ಕಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೋಟೀನ್ ಕೆವೆಫಿ

ಹುಷಾರು, ಓ ನನ್ನ ಜೀವವೇ, ಹುಷಾರು ಈ ಇಭೋಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ.

ನಿಜ, ಹೆಬ್ಬಿಯಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೂ
ಸಾಧಿಸಿಕೊ ಅವನೆಲ್ಲಾ ಮಿತಮುರುಷಿನಿಂದ, ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ.
ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜೋಪಾನವಾಗಿರಬೇಕು, ಎಚ್ಚರಿರಬೇಕು
ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮೇಲೇರಿದಾಗೆಲ್ಲಾ.

ಎತ್ತರದ ತುತ್ತತುದಿ ತಲುಪಿದಾಗ ನೀನು, ಕಡೆಗೂ ಸೀಜರನೇ ಆಗಿ-

ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧನ ಪಾತ್ರ ನೀ ವಹಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ-

ಹುಷಾರು, ಜೀದಿಗಳ ಹಾದು ಹೋಗುವಾಗ,

ಕಲ್ಲುಕುಕ್ಕುವಂತಿರುತ್ತೀರಿ ನೀನು, ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರ.

ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಆಟೆಮಿಡೋರಸ್

ಗುಂಟಿಂದ ಹೊರ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಕಡೆ, ಕ್ಯಾಲಿ ಪತ್ರ ಹಿಡಿದು,

ಹೇಳಿದರೆ ಆತುರಾತುರವಾಗಿ : “ಇದನ್ನೋದು. ಕೂಡಲೇ,

ನಿನ್ನ ಬಗೆಗಿನ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲಿದೆ” ಎಂದು

ಖಂಡಿತಾ ನಿಂತುಕೋ : ಖಂಡಿತಾ ಮುಂದೂಡು

ಮಾತುಕತೆ ವ್ಯವಹಾರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ. ಖಂಡಿತಾ ಉಗಿದಟ್ಟು

ಬಗ್ಗಿ ಬಗ್ಗಿ ವಂದಿಸುವವರನ್ನು

(ಅವನೆಲ್ಲಾ ಆಮೇಲೆ ನೋಡಿಕೊ); ಸೆನೆಟ್ಟು ಕೂಡ

ಕಾಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿ, ಏನಂತೆ- ಪತ್ತೆ ಮಾಡು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ

ಆಟೆಮಿಡೋರಸ್ ನಿನಗಿಂತ ಯಾವ ಸುದ್ದಿ ತಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು.

ಮುಕ್ತಿ ಯಜ್ಞ ; ಅಗ್ನಿ ಚರಿತೆ

೪೭

ಮರು~~ರೂ~~ಪಗಳು

ಮರುರೂಪಗಳು

೧೨೫

‘ಲಲ್ಲವಾಽ’ನಿಂದ

– ಲಲ್ಲೇಶ್ವರಿ (ಕಾಶ್ಮೀರಿ)

ಕಷ್ಟವ ನುಂಗುವುದು ಬೀಸು ಕಲ್ಲಿನ ಕೆಳಗೆ
ಹಿಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ | ಹಾಡ್ಡಗಲೆ
ನಟ್ಟಿರುಳು ಕವಿಯುವಂತೆ ||

ಅಳಲಿನ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳಕೆಲ್ಲ ಉರಿದಾಗ
ಹೊಳೆವೆ ನೀನು ಸೂರ್ಯನಂತೆ | ಅಮೇಲೆ
ತೊಳೆದ ಮುತ್ತಿನ ಹಾಗೆ ಇರುವೆ ||

Blank Page

ಎಂಥಾದ್ದು ಇದು

– ಬಟೋರ್‌ಲ್ಯೂ ಬ್ರೆಕ್‌ (ಜಮನಿ)

ಎಂಥಾದ್ದು ಇದು ಎಂಥಾದ್ದು ಇದು
ಎಂಥಾದ್ದು ನೀವು ಕಟ್ಟಿದ ನಾಡು ||ಪಲ್ಲವಿ||
ಮರುಕ ಮಾನವತೆ ಕರುಣವನ್ನಾವವು
ಎಲ್ಲಾವು ಸೇರಿವೆ ಸುದುಗಾಡು ||ಅನುಪಲ್ಲವಿ||

ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿ ಮೊರೆವ ಮಣಿವಂತನು
ಹಡೆಹಡೆದು ಸೋತ ಬಾಣಂತಿ |
ಕರುಳು ಚುರ್ಮೆಂದು ಕೈಯ ಹಿಡಿಯೋನು
ದಿಗಿಲು ಹತ್ತಿಸುವ ಏನಂತಿ ||

ಬಾಯಾರಿದವನೆಗೆ ನೀರನೆರೆಯುವ ಕೈಯ
ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಕತ್ತರಿಸಬೇಕಣ್ಣ |
ಕೊರಗಾಟ ಮರುಗಾಟ ಏನಾರ ಕೇಳಿದರೆ
ನಿನ್ನ ಕಿವಿಯರಡೂ ಹಾಳಣ್ಣ ||

ಕೈಯನ್ನು ನೀಡಿ ಬೇಡುವನ ಕಂಡರೆ
ಹರದಾರಿ ಪರಾರಿಯಾಗಣ್ಣ |
ಇನ್ನೊಬ್ಬಗೆಂದು ತನ್ನ ಮರೆತೋನು
ತಿನ್ನವನು ಜೇಡೆ ಮಣಿನ್ನ ||

ಕುಡಿನೀರನೇನಾರ ಬಡವಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ
ಶೋಡೆದಾನು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನ |
ಎಂಥಾದ್ದು ಇದು ಎಂಥಾದ್ದು ಇದು
ಎಂಥಾದ್ದು ನೀವು ಕಟ್ಟಿದ ನಾಡು ||

ಬೇನೆ

– ಸಿಂಗೇರ್ ವಾಲ್ಮೇಯ್ (ಪೆರು)

ದುರಾದುಪ್ಪಃ;
ಬೇನೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ
ಪ್ರತಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತು ನಿಮಿಷ, ಪ್ರತಿ ಹಜ್ಜೆಗೆ
ಬೇನೆಯ ಗುಣ ಬೇನೆಯ ಎರಡುಪಟ್ಟು;
ಅದರ ಶರತ್ತು ಸರ್ವಭಕ್ತಕ ಬಲಿದಾನ, ಎರಡು ಪಟ್ಟು
ಹುಲ್ಲಿನಷ್ಟೇ ನಿಧಾನ, ಬೇನೆಯ ಎರಡು ಪಟ್ಟು
ಬದುಕಿನ ಫಲ, ನಮ್ಮಮ್ಮೆ ಬಗ್ಗಿಸಲು ತಗ್ಗಿಸಲು ಎರಡುಪಟ್ಟು

ಓ ಮಾನವ ಕುಲವೇ,
ಎಂದೂ ಇರಲ್ಲಿ ಈಸೋಂದು ಬೇನೆ
ಗೂಡನಲ್ಲಿ ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಿ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ
ಲೋಟದಲ್ಲಿ
ಕಸಾಯಿಖಾನೆಯಲ್ಲಿ, ಅಂಕಗಳಿತದಲ್ಲಿ
ಎಂದೂ ಇಷ್ಟು ನವಿರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಬೇನೆ
ಎಂದೂ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಅಷ್ಟು ದೂರದಿಂದ ನುಗ್ಗಿರಲಿಲ್ಲ
ಇಷ್ಟು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿ
ಎಂದೂ ಕಾವು ಹೀಗೆ ಸಾವಿನ, ಜಳಿಯ ವೇಷ ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ.
ಆರೋಗ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೆ, ಎಂದೂ
ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವೆಂದರೆ ಸಾವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಹೀಗೆ
ಎಂದೂ ಅರ್ಥ ತಲೆಶೊಲೆ ಇಷ್ಟೆಂದು ಹಣೆಯನ್ನ
ಹಣೆಯಿಂದ ಕಳವು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ.
ಕುಟುಂಬ ಮೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇನೆ
ಮೇಜೊಳಗೆ ಹೃದಯಗಳೊಳಗೆ ಬೇನೆ
ಮೇಜೊಳಗೆ ಹಕ್ಕಿ ಮರಿಯೊಳಗೆ ಬೇನೆ

ಓ ಸೋದರರೆ
 ಅಸಹಾಯಕತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಮಿಷಿನ್ನುಗಳಿಗಿಂತ ಜಲ್ಲಿ
 ಹತ್ತು ಮಿಷಿನ್ನುಗಳಿಗಿಂತ ಜಲ್ಲಿ
 ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ ನಮ್ಮ ಗಡ್ಡಗಳ ಜೊತೆ
 ನಮಗೇ ಗೊತ್ತಿರದ ಹಾಗೆ ಪಾಪ ಬೆಳೆಯುವ ಹಾಗೆ
 ಬೇನೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಮಣ್ಣ
 ಬೇನೆಗೆ ಅದರದೇ ಬಂಡೆ, ಅದರದೇ ಮೋಡ
 ನರಳಾಟದಿಂದ ನಿಂತ ನೆಲೆ ತಲೆಕೆಳಗು
 ರಂಗುಗಳು ತೋರುತ್ತವೆ.
 ನೀರಿನ ತಮಾಷೆ ಬೀದಿ ಬದಿಗೆ ಲಂಬವಾಗಿ
 ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.
 ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೊತ್ತಿಗೊಂಭತ್ತು ಬಾರಿ ಭಾರಿ ಮಿಂಚು ಬಾರಿಸುತ್ತದೆ.
 ಹೊತ್ತು ಕಾಳುಗಳ ಒಂಭತ್ತು ಹೆಂಗಸರು ಗೋಳಿದುವ ದನಿ
 ಕೇಳುತ್ತದೆ.

ಒಂಭತ್ತು ಹೆಂಗಸರು ಅಳುವಾಗ
 ಹಸಿವು ಹತ್ತು
 ಗುಡುಗುಗಳು ಒಂಭತ್ತು
 ಚಾಟಿಗಳು ಒಂಭತ್ತು
 ಮೈನಸ್ಸು ಕಾಗು

ಹಾಯ್ನು – ಶ್ರೀಪದಿಗಳು

(ಜಪಾನ್)

ಸಪ್ಪಳಿಲ್ಲದ ಕೊಳ ಕಪ್ಪೆ ಮೇಲಕೆ ಚಿಮ್ಮ
 ಸಪ್ಪಳಾಯ್ತು ಕಲಕಲ | ಅಲ್ಲೋಲ
 ಕಲ್ಲೋಲವಾಯಿತೋ ಕಾಲಾ||

ಅಣ್ಣಿಯ್ ನೀ ನೋಡೋ ಅಕ್ಕಿಯ್ ನೀ ನೋಡೆ
 ಬಣ್ಣಿ ಬಣ್ಣಿದ ಹೊವುಗಳು | ಅರಳ್ಯಾವೆ
 ಕಣ್ಣೀರಿನ ಲೋಕದೋಳಗೆ ||

ಗೊತ್ತಿದೆ ತಪ್ಪು ಇದು ವಿಂಡಿತ ಸರಿಯಲ್ಲ
 ಪಟಾಗಿ ತಿಂದು ಮಲಗುವುದು | ಹೊಲದೋಳಗೆ
 ಎತ್ತಿನ್ನಿಂಗವ ಗೇಯುವಾಗ ||

ಮಾನವರ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏನುಂಟು ಏನಿಲ್ಲ¹
 ಧ್ಯಾನಿ ಬುದ್ಧರೂ ಇಲ್ಲಂಟು | ಅವರ ಜೊತೆ
 ನಾಲುಗೆಟ್ಟ ನೋಣ ಉಂಟು ||

– ಬಾಷೋ

ಅಕ್ಕ ಗುಬ್ಬವ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸುವೆ
 ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಾ ಹಾದಿ ಬಿಟ್ಟು | ಕುದುರೆಪ್ಪ
 ಟಕ್ಕಾಟಕ್ಕಿಂತ ಬುರುವಾಗ

– ಇಸ್ನಾ

ಮಾಮೂಲಿ ಕಾಗೆ ಇದು ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣೀನಲ್ಲಿ
 ಆಮೇಲೆ ಕಂಡೆ ಮಂಜಲ್ಲಿ | ಆ ಕಾಗೆ
 ಮಾಮೂಲಿಯಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ||

– ಕಿಕಾಕು

ದುಕ್ಕಾದುಮಾನವೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಜಗದಿಂದ
 ಹಕ್ಕಿಯಂತ್ವಾರಬೇಕು | ಹಾರಲಿಕೆ
 ರೆಕ್ಕೆಗಳೇ ನನಗೆ ಇಲ್ಲ ||

– ಅನಾಮಿಕ

ಸೇಬು

- ಗುನ್ನಾರ್ ಎಕಲಾಫ್ (ಪ್ರೀಡನ್)

ಯಾರೋ ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಕನಸುಗಳಲ್ಲಿ :

‘ಹಬೀಬ್, ನಿನಗೆ ಈ ಸೇಬು ಬೇಕೆ ?

ಅಥವಾ ಇದರ ಒಂದು ಹೋಳು ಸಾಕೆ?’

ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮೂರ್ತಿ ಕದಡಿದೆ

ಈ ಬಿಡಿಸಲಾಗದ ಪ್ರಶ್ನೆ

ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ

ನನಗೆ ಇಡೀ ಸೇಬು ಬೇಕಾಗಿತ್ತೇ ?

ಅಥವಾ

ಅದರ ಬರಿ ಹೋಳು ಸಾಕಾಗಿತ್ತೇ ?

ಇಲ್ಲ, ನನಗೆ ಎರಡೂ ಬೇಕು :

ಇಡೀ ಸೇಬು, ಅದರ ಹೋಳು

ಜೊತೆಗೆ, ಆ ಆಯ್ದುಗಳ ನಡುವೆ

ಯಾವ ವಿರೋಧವೂ ಇಲ್ಲದಿರಬೇಕು

ಅಂತಿಯಾರ್ : ಒಂದು ನಂಜಿನ ಮರ

- ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಮಷ್ಟಿನ್ (ರಷ್ಯಾ)

ಬಿಸಿಲ ತಾಪ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟ ಸುದುವ ಮರಳ ನಡುವೆ
ದಿಗಿಲಿನಿಂತ ಸೆಚಪುಮೋರೆ ಪಹರೆಯಾತ : ಅಂತಿಯಾರ್
ಬರಡು ಮೌನದೊಡನೆ ಮದುವೆಯಾದ ಗಂಡಿನಂತೆ
ಮೇರೆಯಿರದ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಅದರ ಒಂಟಿ ಬಾಳು

ಬಾಯಾರಿದ ಮೋರಡಿ ಅದನು ಈದು ಹಾಡಿದಂತೆ :
ಭಾನು ಸರಿದು ಬಾನಿನಿಂದ ಕೆಂಡ ಕೆಂಡ ಧಾರೆ
ಅದರ ಬೇರು ಅದರ ಮೃಯಿ ಸಂದುಗೊಂದಿನೋಳಗೆ
ಅರೆಚಣಿದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಬಲ್ಲ ಬರಿಯ ನಂಜು. ನಂಜೆ

ಬೆಳಗು ಜಾವ ಬೀರುವಂತೆ ಬಿಸಿಲ ಕಾವಿನಲ್ಲಿ
ಕರಗಿ ಹರಿವುದರ ನಂಜು ತೊಗಟೆಯ ಮೃ ತುಂಬಾ
ಗಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿ ಅದೇ ನಂಜು. ಇರುಳು ಇಳಿದ ಮೇಲೆ
ಹನಿಹರಳಿನ ಒಡವೆ ಹಾಗೆ ಮೂರ್ತಿ ಮರದ ತುಂಬಾ.

ಪಕ್ಕಿಪ್ರಾಣಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಬಳಿ ಸುಳಿಯಲು ದಿಗಿಲು :
ದಿಗಿಲು ಅಂದರೇನು ತಿಳಿಯದಂಥ ಕಪ್ಪು ಗಾಳಿ
ನುಗ್ಗಿ ಅದರ ಬಳಿಗೆ, ಹೆದರಿ ದೂರ ದೌಡು ಆಗ
ಗಾಳಿಯೋಳಗೆ ಪ್ರತಿಕಣವೂ ಗಾಳಿಯಲ್ಲ ನಂಜು

ಮುಳಿಯ ಮೋಡ ಎದೆಯ ನೀರ ಹನಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ
ತೊಪ್ಪೆಯಾಗಿ, ಪ್ರತಿಕೊಂಬೆಯ ಒಂದೊಂದು ಎಲೆಯೂ
ತೊಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಜೆನುಗೂ ನೀರಿನ ಪ್ರತಿ ಹನಿಯೂ
ನಂಜನಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿ ನೀರೇ ಅಲ್ಲ. ನಂಜು

ಹುಡುಕಿ ತಾರ್ಮಾ ಅಶಿಯಾರ – ನರನ ಹುಕುಮು ನರಗೆ
ಕೆಲ್ಲು ಸನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿ ದೂರ ಅದರೂನು
ಹೊರಟು ನಿಂತ ಅಳು ಮಗನು ಅಲೋಚಿಸಿದಂತೆ
ಇರುಳು ಹೊರಟು, ಬೆಳಗು ತಂದ ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ನಂಜು.

ಒಂದು ಕೊಂಬೆ ಈಸುಗೊಂದು – ಈ ವರಡನ್ನೂ
ಮಡಗಿ ದೊರೆಯ ಅಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಯ ಮುಗಿದು ನಿಂತ
ಅವನ ಬಿಳೀ ಹುಬ್ಬನಿಂದ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕು ಆಗ
ಕೊರೆಯುವಂಥ ಸೀಸದಂತೆ ಬೆವರು ಹನಿಯ ಸೋನೆ

ಒಡನೆ ಒಡಲು ಕೆಡೆದು ಬಿದ್ದು ಉರುಳಿ ಚಾಪೆ ಮೇಲೆ
ಸತ್ತು ಸುಳ್ಳಿದಂತೆ ಆಯ್ದು ಅವನ ಸಪ್ಪೆ ಮೋರೆ
ಸವರ್ಕೆಕ್ಕ ಪ್ರಭೂ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಮೂಲದಲ್ಲಿ
ಸತ್ತು ಬಿದ್ದ ಜೀತದಾಳು ವಿನಯವಂತನಂತೆ

ದೊರೆಯ ಉಳಿದ ಆಳುಕಾಳು ಅದೇ ನಂಜಿನಿಂದ
ಸವರಿಯವರು ದೊರೆಯ ಹೆದೆಯ ಎಲ್ಲ ಬಾಣಗಳಿಗೆ
ನೆರೆಯ ಹೊರೆಯ ಜನಪೆಲ್ಲಕು ದೊರೆಯು ಅಂದಿನಿಂದ
ಕಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಗಡಿಯ ಹೊರಗೆ ಬರಿ ಸಾವು – ಬೇನೆ.

ಕಃಸ್ವರ್ ರ್ವಾಣಿ

- ವಿಲಿಯಂ ಬಟ್ಟರ್ ಯೇತ್ನ್ (ಖಲೆಂಡ್)

ಕಂಡಿದ್ದೀನಿ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು
ಗೆರ ಕೊರೆದಂಥಾ ಮುಖಿದವರನ್ನು
ಕೌಂಟರ್ ಮೇಜು ಬೂದಿ ಬಣ್ಣಿದ
ಹಳೇ ಕಟ್ಟಡ ಬಿಟ್ಟವರನ್ನು
ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನಡೆದಿದ್ದೀನಿ
ಕುಶಲೋಪರಿ ಕೇಳಿದ್ದೀನಿ
ಒಂದರಗಳಿಗೆ ತಡೆದಿದ್ದೀನಿ
ಕುಶಲೋಪರಿ ಕೇಳಿದ್ದೀನಿ
ಅದಕೂ ಮೋದಲೇ ನೆನಪಾಗುವುದು
ಕ್ಷಾಬಿನೋಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಸುತ್ತು
ಗೆಳೆಯರ ಶಿಂಝಿಗೆ ಹೇಳಿದಂಥ
ತುಂಟು ಕರೆಗಳು ಹಾಸ್ಯ ಜಟಾಕಿ
ಗೊತ್ತು ಗೊತ್ತು ನಾನು, ಅವರು
ನಕಲಿ ಶ್ಯಾಮರ ಜೊತೆ ಬಾಳುವರು
ಎಲ್ಲಾ ಮಾತ್ರ ಅದಲು ಒದಲು
ಹುಟ್ಟಿದೆ ಎಂಥದೂ ಭೀಕರ ಜೆಲುವು

ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳೇ ಮೋಲಾಯ್ತುಲ್ಲ
ಪರೋಪಕಾರದ ಮುಗ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ
ಇಡೀ ಇರುಳು ವಾದಗಳಲ್ಲಿ
ಕೀ ಎಂದಿತು ಕೊನೆಗವಳ ದನಿ
ಆದರು ಎಂಥ ದನಿಯಂತೀರ
ಅವಳಿಗೆ ಹರೆಯ ಸೋಗಸಿದ್ದಾಗ
ಶಿಕಾರಿಗೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾಗ
ಈ ಅಸಾಮಿ ಸೂಕ್ತಿಕ್ಕಿದ್ದ
ಈತ ಅವನಿಗೆ ಬಲಗೈ ಬಂಟ

ಅವನ ಹಾದಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದ
ಕೊನೆಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಸಿಗುವಂತಿತ್ತು
ಅಷ್ಟ ಸೂಕ್ತ ಅವನ ಸ್ವಭಾವ,
ಎಂಥಾ ದೃಯು ಮಾಧುಯು
ಇಗ್ಲೋ. ಈ ನೀಚೆ-ಅನಿಸಿತ್ತು
ಕುಡುಕ ಕೊಬ್ಬಿದ ಕೆಡುಕ
ನನ್ನವರೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿಗೀತ
ಬಲವಾಗೇನೆ ಬರೆ ಎಳೆದಿದ್ದ
ಆದರೂ ಹಾಡಲ್ಲವನಿಗೂ ಜಾಗ
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಅವನೂ ಕೂಡ
ಈ ಮಾಮೂಲಿ ಪ್ರಹಸನದಲ್ಲಿ
ಅವನೂ ಕೂಡ ವೇಷ ಬದಲಿಸಿದ
ಅವನಿಗೂ ಹೊಸ ತಿರುವು ಬಂತು
ಶೇಕಡಾ ನೂರು ಹೊಸ ಅವಶಾರ
ಹುಟ್ಟಿದೆ ಎಂಥಾದೂ ಭೀಕರ ಜೆಲುವು

ಏಕೋನಿಷ್ಟೆಯ ಈ ಮನಸುಗಳು
ಶಿಶಿರ ಚೈತ್ರ ಏನೇ ಬರಲೆ
ಕಲ್ಲಿನ ಹಾಗೆ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧ
ಜೀವದ ಹೊಳೆಗೆ ಇವೇ ಅಡ್ಡ
ಹಾದಿ ಮೇಲೆ ಪುಟಿಯುವ ಕುದುರೆ
ರಾವುತ, ಚಿಮ್ಮುತ ಹಕ್ಕಿಗಳು
ಮೋಡಿದಿಂದ ಮೋಡಕೆ ಜದುರಿ ಕ್ಷಣಿಕಣಾದಲ್ಲೂ ಬದಲಾಗುವುವು
ರುಂರಿ ಮೇಲೆ ಮೋಡದ ನೆರಳು
ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷವೂ ಬದಲಾಗುವುದು
ಶಿರಮಟದಿಂದ ನೀರೆಗರಿತ್ತು
ಉದ್ದಕಾಲಿನ ಹೆಂಟೆಗಳು
ಇಳಿದು ಬಂದವು ಜೊಗುನೆಲಕ್ಕೆ
ಸೀಮೆಯ ಮಂಜ ಕೊರಳೆತ್ತುತ್ತೆ

ಕೂಗಿದೆ ಸೀಮೆ ಹೆಂಟೆಗಳನ್ನು
ನಿಮಿ, ನಿಮಿಷಕ್ಕೂ ಅವು ಬದುಕುವುವು
ನಡುವಿನ ಕಲ್ಲೆ ಬದಲಾಗದ್ದು

ದೀರ್ಘಕಾಲ ಮಾಡಿದ ತ್ಯಾಗ
ಕಲ್ಲಾಗಿಸುವುದು ಹೃದಯಗಳನು
ಎಂದಿಗೆ ಇಂಥದು ಕೊನೆಯಾಗುವುದು
ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ದೇವರೆ ಬಲ್ಲ
ಮೈಮಾರಿವಂಥ ಆಟಗಳಾಡಿ
ನಿದ್ದೆ ಬಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳಿಗಲ್ಲ
ಅಮೃನ ಹಾಗೆ ಒಂದೊಂದಾಗಿ
ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹೆಸರು ಕೂಗು-
ವುದೊಂದೇ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ದಂಢೆ
ಕತ್ತಲಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಿನ್ನೇನು
ಕತ್ತಲಲ್ಲ ಮೃತ್ಯು ಮೃತ್ಯು
ಕೊನೆಗೀ ಸಾವು ಸಾರ್ಥಕವೇನು
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮುಂದೆ ಸರಿಹೋದೀತು
ಹಿಂದೆ ಆಗಿದ್ದಾಗಿಹೋಯಿತು
ನಾವೂ ಅರಿವೆವು ಆ ಕನಸನ್ನು
ಕನಸು ಕಂಡರು ಸಾವು ಉಂಡರು
ಮಿತಿಮೀರಿದ ಪ್ರೀತಿ ಅವರನು
ಸಾಯುವ ತನಕ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು
ಬರೆಯುತ್ತಿನಿ ಈ ಪದ್ಯದಲಿ
ಮ್ಯಾಕ್ಸೆಡೊನಾ ಮ್ಯಾಕ್ಸೆ ಬ್ರೈಡ್
ಕಾನಲಿ ಪಾಸ್ರ್

ಈಗಿನ ಹಾಗೆ ಮುಂದೆ ಕೂಡ
ಹಸಿರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡುತ್ತೋ
ಬದಲಾಗಿದ್ದಾರೆಲ್ಲ ಮಾತ್ರಿ
ಹುಟ್ಟಿದೆ ಎಂಥಾ ಭೀಕರ ಜೆಲುವು

ವೀಮಾರ್ ಸಂವಿಧಾನದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ವಾಕ್ಯ

- ಬಟೋರ್‌ಲೆಟ್‌ಕ್ರೋ (ಜರ್ಮನಿ)

ಜನತೆಯಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತದೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಕ್ತಿ
ಆದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ?
ಹೇಳು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ?
ಬರಲೇಬೇಕು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ
ಮೋಲೀಸ್ ಪೇಡ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಸ್ವೇಷನ್ ಬಾಗಿಲಿಂದ
ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ?

ಅಗೋ, ಅದೆಷ್ಟು ಜನ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ
ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?
ಹೇಳು, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?
ಸಾಗಲೇಬೇಕು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ
ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಕಮಾನಿನ ಕೆಳಗೆ ಬಾಗಿಲಿಂದ
ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ?

ಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಕ್ತಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದೆ ಬಲಕ್ಕೆ
ಎನೋ ಆಡುತ್ತಿದೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ
ವಿನಿರಬಹುದು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ?
ಎನೋ ಇದೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ
ಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಕ್ತಿ ಕೂಗುತ್ತಿದೆ. ಚುಚ್ಚುವ ಹಾಗೆ
ಕಿರುಚುತ್ತಿದೆ : ಹೊರಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ !
ಆದರೆ ಹೊರಡುವುದು ಯಾಕೆ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ?
ಕಿರುಚುತ್ತಿದೆ : ಹೊರಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ.

ಎನೋ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದೆ ಗುಂಪಿನೊಳಗೆ
ಎನೋ ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದೆ
ಅದು ಯಾಕೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ?
ಎಷ್ಟು ಕೊಬ್ಬಿ ಅದನ್ನು ‘ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ’
ಪ್ರಭುತ್ವ ಗುಂಡಿಕ್ಕುತ್ತದೆ-ಅದೂ ಕಾನೂನು ಬಧಿ
ಎನೋ ದೊಪ್ಪನೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ
ಎನೋ ದೊಪ್ಪನೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ ?
ಯಾತರಿಂದ ಹಾಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ?

ಪ್ರಭುತ್ವ ಶಕ್ತಿಯ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಎನೋ ಚೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದೆ
ಎನೋ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದೆ ಹೇಳಿನೊಳಗೆ.
ಎನೋ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದೆ ಹೇಳಿನೊಳಗೆ.?
ಎನೋ ಬಿದ್ದಿದೆ ಸುಮೃದ್ಧಿ ಸತ್ತ ಹಾಗೆ
ಅದು ಜನತೆ. ಹೌದು. ಅದು ಅದೇ
ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ಅದೇ
ಹೌದು ನಿಜವಾಗೂ ಅದೇ.

ಯಾರು ಬರುವರು?

– ಬಟ್ಟೋದ್‌ಲ್ಯಾಫ್ ಬ್ರೇಕ್ (ಜಮನಿ)

ನಿಮ್ಮ ಸರೆಯ ಬಿಡಿಸಲು ಯಾರು ಬರುವರು?
 ನಿಮ್ಮ ನೋವ ಅರಿವ ಗುಲಾಮ ಗೆಳೆಯರು
 ನಿಮ್ಮ ಬೆವರು ನಿಮ್ಮ ಬೇನೆ ಅರಿಯಬಲ್ಲರು
 ಅವರು ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಕೆಣ್ಣ ನೋಡಬಲ್ಲರು
 ಅವರೆ ಸರೆಯ ಬಿಡಿಸುವವರು ಕೇಳಿ ಗೆಳೆಯರೆ
 ಎಲ್ಲರೊಂದಾಗಿರಿ
 ಇಲ್ಲ ಸಾಯಿರಿ.

ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಇಲ್ಲ ಬಳಲಿರಿ
 ಒಬ್ಬಂಟಿಗರಾಗಿ ಏನು ಹರಿಯಬಲ್ಲಿರಿ?
 ಬೇಡಿ ಬೇಡವೇನು ಬಂದೂಕ ಹಿಡಿಯಿರಿ
 ಎಲ್ಲರೊಂದಾಗಿರಿ
 ಇಲ್ಲ ಸಾಯಿರಿ.

ಬಲಿಗಳೇ ನಿಮ್ಮ ಸೇಡ ತೀರಿಸುವವರು
 ಈ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಇನ್ನು ಯಾರು ಉಳಿವರು?
 ಬಾಲ ಮುದುರಿಕೊಂಡ ಜನ ಏನು ತರಿವರು?
 ಬಂಡಪುಕೋರ ಪಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಿಲಾಗಿರಿ
 ನೋವು ತಂದ ಒಂದುತನದಲ್ಲಿ ಗೆಳೆಯರು
 ಅವರೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಳುವರು
 ಬಲಿಗಳೇ ನಿಮ್ಮ ಸೇಡ ತೀರಿಸುವವರು
 ಎಲ್ಲರೊಂದಾಗಿರಿ
 ಇಲ್ಲ ಸಾಯಿರಿ.

ಒಬ್ಬಂಟಿಗರಾಗಿ ಏನು ಹರಿಯಬಲ್ಲಿರಿ?
 ಬೇಡಿ ಬೇಡವೇನು? ಬಂದೂಕ ಹಿಡಿಯಿರಿ
 ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಸೇರಿರಿ ಇಲ್ಲ ಬಳಲಿರಿ
 ಎಲ್ಲರೊಂದಾಗಿರಿ
 ಇಲ್ಲ ಸಾಯಿರಿ.

ಯಾರಿಗೆ ಇದೆ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಹಸಿದ ಜನಗಳೆ
 ಹೊರೆ ಹೊರಲಾರೆವೆಂದು ಅರಿತ ಎಲ್ಲರೂ
 ಹೊರೆ ಹೊರುವರು ಪಡೆಯ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಳುವರು

ಈ ನೋವು ಈ ಗೋಳು ಎಂದು ಮುಗಿವುದು?
 ಅಲ್ಲ ನಾಳೆ ಇಂದೆ, ಇಂದೆ ಮುಗಿವುದು.

ಕೊನೆಯ ಆಸೆ

- ಬಟೋರ್‌ಲ್ಫ್ ಬ್ರೆಚ್ (ಜರ್ಮನಿ)

ಅಲ್ವೋನಾದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣವಾದಾಗ ಹಿಡಿದರು ನಾಲ್ಕು ಜನ ನವ್ಯವರನ್ನು ಅವರನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಂದೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು ಎಪ್ಪತ್ತೆಂದು ಜನರನ್ನು ಅವರು ಕಂಡಿದ್ದು : ಆ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕವನಾದರೂ ಬೆಳೆದು ನಿಂತವನನ್ನು (ರೂಢಿಗತ ನೀತಿಯ ಪಕಾರ) ಕೊನೆಯ ಆಸೆ ಎನು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಒಣಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಂದ - ತಾನು ಮೈಮುರಿಯಬೇಕು ಕ್ಯೆ ಬಿಷ್ಟೆ ಎಂದು ಬಿಷ್ಟಿದಾಗ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಭಾಚಿ ಕ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎರಡೂ ಮುಷ್ಣಿಗಳಿಂದ ಗುದ್ದಿದ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾಜಿ ದಂಡನಾಯಕನ ದವಡೆಗೆ, ಕೂಡಲೇ ಅವನನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಅವನ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದರು.

ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

- ಬಟೋರ್‌ಲ್ಫ್ ಬ್ರೆಚ್ (ಜರ್ಮನಿ)

ಮರ ಹೇಳುತ್ತದೆ ತಾನು ಯಾಕೆ ಹಣ್ಣು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆವಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಯಾಕೆ ತನ್ನ ಸಾಲುಗಳು ಕೆಟ್ಟವು ಎಂದು ದಳವಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಯಾಕೆ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಸೋತೆವು ಎಂದು

ಹರುಕು ಕ್ಯಾನಾಸ್ಸು ಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರಗಳ ಹುಡುಕಾಟಗಳ ದಾವಿಲೆಗಳ ಬಳುವಳಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ - ನೆನಮಗೇಡಿಗಳ ಕ್ಯೆಗೆ ಯಾರೂ ಗಮನಿಸದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇವು ಕಡಿಮೆ ಏನಲ್ಲ.

ಉಷ್ಟೆ ಹೊಯ್ಯಲು ಬಳಸಬೇಕೇನು ಬಿರುಕು ಹೂದಾನಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಹಸನವಾಗಿಸಬೇಕೇನು ನಗೆಪಾಟಿಲೆನ ದುರಂತವನ್ನು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ದೂಡಬೇಕೇನು ಅಂದಗೆಟ್ಟಿ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಇರಲಿ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವ ಮನೆಯ ತೊರೆದವರ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಇರಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಯೋಚನೆ ಕ್ಯೆ ಬಿಟ್ಟವರ ಬಗ್ಗೆ

ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆವು ಕ್ಯೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ದಂಗೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದೆವು ಕ್ಯೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ದಂಗೆಕೊರರಿಂದ ಚಿತ್ರ ರಚಿಸಿದೆವು ಕ್ಯೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ರಂಗುಗಳಿಂದ

ಉಂಟ ತಯಾರಿಸಿದೆವು ಇದ್ದ ಬಿದ್ದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ದಾನ ಕೊಟ್ಟೆವು ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದೆವು ಇದ್ದಬಿದ್ದವರ ಜೊತೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಿದೆವು ಇದ್ದ ಬದ್ದ ದ್ವಾರ್ಪಾಗಳಿಂದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಧೈರ್ಯಗಳಿಂದ

ಕ್ಷಮೆಯಿಲ್ಲ ಮೈಗಳ್ಯಿರಿಗೆ, ನಿಜ
ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡುವಹದಿತ್ತು
ವಿಷಾದವಿದೆ ಅದರದ ಬಗ್ಗೆ
(ಎನಾಗುತ್ತದೆ ಬರೀ ವಿಷಾದದಿಂದ)

ಗೊಣಗಾಡುವವನ ಒಗೆಗೆ ಕನಸು (ಆಲಾಗಡ್ಡೆ ಬೀಳುಗಾಲದಲ್ಲಿ)

- ಒಟ್ಟೋಟ್ಟೆ ಬ್ರೆಕ್ ಜಮ್‌ನಿ

ಒಂದು ಕನಸು ಬಿತ್ತು
ಒಂದು ನಾಟಕ ಶಾಲೆಯ ಮುಂದೆ
ಹಿಟ್ಟಿರೋ - ಸುಣ್ಣ ಬಣ್ಣದವನು - ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಭಾಷಣ
ಬಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗೆ

ತಟ್ಟನೆ ಬೃಹದಾಕಾರದ ಆಲಾಗಡ್ಡೆ
ಗುಡ್ಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಿಂತು
ಬಾಯಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರ ಮುಂದೆ
ತಾನೂ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿಯಿತು
ಗಟ್ಟಿದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿತು:
ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡೋದಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ
ಗೊತ್ತು, ನಾನು ಬರೀ ಆಲಾಗಡ್ಡೆ
ಮಾಮೂಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ : ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದ ವಸ್ತು
ಇತ್ತಿಹಾಸ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಿಲಾಗದವನು
ದೊಡ್ಡವರ ಮೇಲೆ ಪಬ್ಬಾವ ಇಲ್ಲದವನು
ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ - ಗೌರವ ವೈಭವಗಳ ಬಗ್ಗೆ
ಕೊಚ್ಚೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಿಂದೆಲ್ಲೋ ಬುಚ್ಚೊಳ್ಳುವವನು
ಆದರೂ ಈ ಕಣ್ಣೀರು ಕೆಳಿವೆಯಲ್ಲಿ
ಜನ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ನಾನೂ ಕೈಲಾದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ
ಈಗ ತೀಮಾರ್ಫನಿಸಿ: ಯಾರು ಬೇಕು ನಿಮಗೆ?
ನಾನೋ? ಅವನೋ? ಅವನಿದ್ದರೆ ನಾನಿಲ್ಲ, ನಾನಿದ್ದರೆ ಅವನಿಲ್ಲ
ನಾನೇ ಬೇಕು ಅಂದರೆ, ಉಗಿದಟ್ಟಿ ಅವನನ್ನು
ಹಾಳು ಮಾಡಬೇಡಿ ನಿಮ್ಮ ಬಾಳನ್ನು ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ

ಅವನಂತೂ ನನ್ನ ಕಲ್ತು ಹಿಡಿದು ದೂರ ತಜ್ಞವವನು
ತಿರುಗಿ ಬಿಧ್ಯರೆ ಸಾಯುತ್ತಿರ ಅಂತ ಅವನಂದರೂ
ನೆನಟಿಟ್ಟಕೊಳ್ಳಿ ಸಾಯುತ್ತಿರ ನಾನಿಲ್ಲದಿಧ್ಯರೂ
ನೀವು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು

ಇಂತೆಂದಿತು ಆಲಾಗಡ್ಡೆ ಆಮೇಲೆ ನಿಧನಿಧಾನವಾಗಿ
ಹಿಟ್ಟರೋ ನಾಟಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ
ಲೋಡ್ ಸ್ವೀಕರ್ ಮೂಲಕ ಜನರೆಲ್ಲ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ
ಕಲೀಸಬೇಕು ಇವರಿಗೆ ಕಹಿಪಾಠ ಅಂತಲೋ ಏನೋ
ಆ ಆಲಾಗಡ್ಡೆ ಕುಗ್ಗತ್ತಾ ಹೋಯಿತು
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ
ಹಿಟ್ಟರನ ಒಂದೊಂದು ಮಾತಿಗೂ
ಮಟ್ಟಿದಾಗುತ್ತಾ ಸೊರಗುತ್ತಾ ಸಣ್ಣಿದಾಗುತ್ತಾ:

ಎಪ್ಪು ಎಪ್ಪು ಭಿನ್ನ

- ಗಜಾನನ ಮಾಥವ ಮುತ್ತಿಬೋಽ (ಹಿಂದಿ)

ನಿಮ್ಮಂಥ ಜನರಿಂದ ನಾನು ತುಂಬ ತುಂಬ ದೂರ
ನಿಮ್ಮ ಪೇರಣ ನನ್ನ ಪೇರಣ ಎಪ್ಪು ಎಪ್ಪು ಭಿನ್ನ
ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಯಾವುದು ವಿಷವೋ
ಅದು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗನ್ನ

ಒಂಟಿತನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಇದೆ ಇದೇ ಅಲೆದಾಟ
ವಕಾಂಗಿತನದಲ್ಲಿ ಸಾಹಚರ್ಯದ ಸ್ವೇಹಮೋಣ ಹಸ್ತ
ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಯಾವುದು ವರ್ಜಿತ
ನನ್ನ ವ್ಯಾಪುಲದ ಆಶ್ಚರ್ಯೋಳಗಡೆ ಅದು ಬಿಂಬಿತ ಪುರಸ್ಕತ
ಆದ್ವರಿಂದಲೇ ಯಾವಾಗಲೂ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಆಫಾತ
ಕಂಡವರ ಮುಂದೆ ಹಾಗೇ ಒಂಟಿತನದಲ್ಲಿ
(ನನ್ನ ರಕ್ತಗತ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಮಟಗಳು ಹಾರುತಿವೆ ನನ್ನ
ನಿಮ್ಮಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆದಿರುವ ಈ ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ)

ಅಸಫಲತೆಯ ಧೂಳಕೊಳಗಳು ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡಿವೆ

ಓದಿರುವೆ ನಾನು ಬದುಕಿನ ನೇರ ಮಟ್ಟ ಪಥದ ಮೇಲೆ
ಆದರೂ ನನ್ನ ಸಾರ್ಥಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಖಿನ್ನನಾಗಿರುವೆ
ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುವೆ
ಎಲ್ಲಾ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಬೇಕು
ಜಗವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಘು ಮಾಡಲು ಜಾಡಮಾಲಿ ಬೇಕು

ಕೂಗುತಿರುವರು ಯಾರೋ ದಿನವೋ ನನ್ನ ಎದೆಯ ಒಳಗೆ
ಹಿನವಲ್ಲ ಯಾವ ಕೆಲಸವೋ
ಎಲ್ಲ ಮನುಜರೂ ನಿಜಕೂ ಸ್ವಚ್ಛರು
ಆದರೂ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾರೆ
ನನ್ನನ್ನ ಆ ದೆಶೆಗೆ

ರೆಫ್ಫಿಜರೇಟರು ವೈಟ್‌ಮಿನ್ಸ್‌ಗಳು ರೇಡಿಯೋಗಾಮು - ಎಲ್ಲದರಾಚೆ

ಗತಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಜಗತ್ತಿನೂಳಗೆ

ಹಸಿದ ನನ್ನ ಬಾಲಕ ಮನಿಯೂ ಶಾಸ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ

ಹೊಣಿಗೆ ತಗ್ನಲಿ ಕರುಳನು ತುಂಬಿದೆ ನ್ಯಾನತೆ

ಎದೆಯ ಕೋಶಗಳ ಒಳಗಡೆಯೆಲ್ಲ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ನಾಚಿಕೆ

ಸುತ್ತಲೂ ಶಾಸ್ಯತೆ ಕಟ್ಟಿರುವಂಥಾ ಹೀಡೆ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ

ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಅಪಾಸ್ತಪ, ಅಯತಾಧರ ಭ್ರಮೆಯ ನೂರು ಪಟ್ಟು

ಒಂದೇ ಸತ್ಯ

ದು:ಖಿವೆ ನಿತ್ಯ

ಸಮಾಜಬಾಹಿರ ನೀಚನ ಹಾಗೆ

ಮಲಗಿದ್ದೇನೆ

ಶವರ್ದೇಟ್ ಡಾಜ್ ಕಾರಿನ ಕೆಳಗೆ

ಎಣ್ಣೆ ಕಲೆಗಳ ಸಮವಸ್ತುವ ತಳೆದು

ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಗಳು

ಪಾಲೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮಜಪಿಚ್ಚು ಶಿವರಗಳು

- ಪಾಬ್ಲೋ ನೆರೊಡ (ಬಿಲಿ)

ಕಲ್ಲಿನೊಳಗಡೆ ಕಲ್ಲು . ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾನವ?

ಗಾಳಿಯೋಳಗಡೆ ಗಾಳಿ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾನವ?

ಕಾಲದೊಳಗಡೆ ಕಾಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದ ಮನವ?

ನೀನೂ ಕೂಡ

ಅನಿಶ್ಚತತೆಯ ಸಿಡಿದ ಚೊರೇನು?

ಟೊಳ್ಳು ಹದ್ದಿನ ಒಂದು ತುಳುಕೇನು-

ಆ ಹದ್ದು

ಇಂದು ಹಾದಿಗಳುದ್ದ

ನೆನ್ನ ದಾರಿಗಳುದ್ದ

ಮಾಗಿಗಳು ಒಟ್ಟಿದ್ದ ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ

ಬಡಿಯುವುದು ಜೀವಗಳನ್ನು ಗೋರಿಯಲ್ಲಿ

ಅಯ್ಯೋ

ಅಯ್ಯೋ ಕ್ಯೆಯೇ ಕಾಲೇ

ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ, ಬಾಳೇ

ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಪಕಳೆ ಬಿಡಿಸಿದ ಬೆಳಕು,

ಹಬ್ಬಗಳ ಬಾಮರದ ಮೇಲೆ ಮಾಮೂಲಿ ಮಳೆ-

ಅವು ಕೊಟ್ಟವೆ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಖಾಲಿ ಬಾಯಿಗೆ

ಆ ಕರಾಳ ತಿನಿಸನ್ನು?

ಕ್ಷಮವೇ, ಮನುಕುಲದ ಹವಳವೇ,

ಹಸಿವು ಮರಕಡಿವವರ ಅಡಿ ಬಿದ್ದ ಗಿಡದ ಮೂಲವೇ,

ಕಾಮವೇ, ನಿನ್ನ ಜೊಪಾದ ಹಲ್ಲು ಹಾಯ್ದವೇ
ಆ ಎತ್ತರದ ಜಾರು ದಾರಿಯ ಗೋಪರದ ತುದಿಗೆ?

ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು:
ರಾಜಪಥಗಳ ಉಪ್ಪೆ,
ಶೋರಿಸು ನನಗೆ ಸನಕೆಯನ್ನು
ಜಾಗಬಿಡಿ ಕಟ್ಟಡಗಳೇ
ಕಲ್ಲು ಹೂವಿನ ದಳವ ಸಣ್ಣ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಕೆದಕುವುದಕ್ಕೇ;
ಗಾಳಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿ
ಬಯಲೊಳಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೇ;
ಮನುಕುಲವ ಮುಟ್ಟಿ ಕರುಳುಗಳ ಕೆದಕಲಿಕ್ಕೇ.

ಎತ್ತರೆಯಾ ಮಚೆಪಿಚ್ಚು
ಕಲ್ಲಮೇಗಡೆ ಕಲ್ಲು, ಹರಕು ಚಿಂದಿ ಬುನಾದಿ ಮೇಲೆ:
ಕಲ್ಲಿದ್ದಲ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು, ತಳದಲ್ಲಿ ಕಂಬನಿಗಳು:
ಬೆಂಕ ಮಜ್ಜದ ಚಿನ್ನ, ಆ ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ
ನೆತ್ತರಿನ ಧಡೂತಿ ಸರಬರಾಜುದಾರ

ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡು ನನಗೆ
ಇಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲೊ ಹಾತಿದ್ದ ಗುಲಾಮನನ್ನು;
ಕಸಿದು ಕೊಡು ನೆಲದಿಂದ ಗರೀಬರ ರೊಟ್ಟಿ ಜೊರನ್ನು;
ಶೋರಿಸು ಗುಲಾಮನ ಮೃಯ್ಯ ಕೌದಿಯನ್ನು
ಅವನ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು.
ಅವನು ಜೀವಂತ ಮಲಗಿದ್ದ ಭಂಗಿಯನ್ನು...
ಹೇಗೆ ಗೊರಕ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು
ಆಯಾಸ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರೆದ ಕಮ್ಮಮಚ್ಚಯ ಹಾಗೆ ಬಾಯ್ದರೆದು
ಹಾಗೋಡೆ ! ಹಾ ಗೋಡೆ !

ನಿನ್ನ ಒಂದೊಂದು ಕಲ್ಲು ಅವನ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿಕ್ಕಿದರೆ
ಚಂದ್ರನ ಕೆಳಗ ಬಿದ್ದ ಹಾಗವನು ಆ ಕಲ್ಲಿನಡಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ
ಆ ವಲ್ಲ ನಿದ್ದೆ ಜೊತೆಗೆ.

ಸನಾತನ ಅಮೆರಿಕಾ...
ಕಡಲ ಮುಸುಕಿನ ವಥುವೆ
ನಿನ್ನ ಬೆರಳೂ ಕೂಡ
ಕಾಡುಗಳ ಅಂಚಿಂದ ದೃವೋನ್ನತಿಯವರೆಗೆ
ಬೆಳಕು ಭಯ ಭಕ್ತಿಗಳ ಶೋಭನದ ಬಾವುಟದ ಕೆಳಗೆ
ತಮಚೆ ಕಃಟಿಗಳ ಸಿಡಿಲ ಜೊತೆ ಬೆರೆಯುತ್ತ
ನಿನ್ನ ಬೆರಳೂ ಕೂಡ
ಮನದಲ್ಲಿ ರೋಜಾ.

ಚೆಳಿಯ ಬೈತಲೆ ತಳೆದು
ಹೊಸ ಘಸಲ ರಕ್ತ ಕಲೆ ಹತ್ತಿದ್ದ ಮೊಲೆ
ವಸ್ತು ಶಾಸ್ಯಗಳ ಬೆಳ್ಳನೆಯ ಹಣಿಗೆಯಾಗುತ್ತ
ಅವರ ಜೊತೆಗೇ ನೀನೂ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ
ದಫನಾದ ಅಮೆರಿಕಾ
ನೀನು ಕೂಡ ಆ ಜರರಾಗ್ನಿ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ
ಬಜ್ಜಿಕೊಂಡಿದೆಯಾ ಹದ್ದು ಹಸಿವನ್ನು?

ಎದ್ದೇಳಿ, ಮರುಹುಟ್ಟಿ

ಎದ್ದೇಳಿ, ಮರುಹುಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಸೋದರರೆ,
ನಿಮ್ಮಿಳಲು ಬಿಳಿಲು ಇಳಿದಿದ್ದ ನೆಲದ ಆಳಗಳಿಂದ
ಕೈ ಚಾಚಿ ನನ್ನ ಕಡೆ.

ನೀವು ಬರಲಾರಿರಿ ಕಲ್ಲು ಸ್ಥಾವರದಿಂದ
ನೀವು ಬರಲಾರಿರಿ ನೆಳದಾಳಕಾಲಗಳಿಂದ
ಹೊರಡಲಾರದು ನಿಮ್ಮಿ ಶತ ಒರಟು ದನಿ ಇನ್ನು
ಮೇಲೆಬಾರವು ನಿಮ್ಮಿ ಕಣ್ಣಗಳು ಕುಳಿಗಳಿಂದ:

ನೋಡಿರಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೆಲದಾಳ ಪಾತಾಳದಿಂದ:
ಬೇಸಾಯಗಾರನೆ, ನೇಕಾರನೆ, ಮಿತಭಾಷಿ ಕುರುಬನೆ,
ಬೃಹದಾಕಾರ ಅಗ್ನಿಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಗುಡಿಸುವವನೆ,
ಧಗಾಕೋರ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಗಾರೆಯವನೆ,
ಆಂಡಿಸ್‌ನ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ನೀರು ತರುವವನೆ,
ಬೆರಳು ಜಜ್ಞಿಸಿಕೊಂಡ ಅಕ್ಷಸಾಲಿಗನೆ,
ಬೀಜಗಳ ಮಧ್ಯ ಎದೆಗುಂದಿರುವ ರೈತನೆ
ಜೇಡಿಮಣಿನ ನಡುವೆ ಮಣ್ಣಾದ ಕುಂಬಾರನೆ,
ಬೆರಸಿ ಹೊಸಜೀವ ಬಟ್ಟಲೆನಲ್ಲಿ
ಉರಿವ ನಿಮ್ಮಿ ಶೋಕಗಳನ್ನು;
ಶೋರಿಸಿ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮಿ ನೆತ್ತರನ್ನು, ಹಣ ಸುಕ್ಕಗಳನ್ನು;
ಹೇಳಿರಿ:

ಇಗೋ ಇಲ್ಲೇ ತಿಂದದ್ದು ಚಾಟಿಯೇಟುಗಳನ್ನು
ಕಲ್ಲೊಂದು ಮಿನುಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು;
ಹಾಳು ನೆಲ ಕಾಳು ಕಲ್ಲುಗಳ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆ
ತಕ್ಕ ಸಮಯಕ್ಕ ತರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು;
ಶೋರಿಸಿ ನೀವು ಎಡವಿದ್ದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ಮರಗಳನ್ನು
ಉಜ್ಜಿ, ಉಜ್ಜಿ ಹಳೆಯ ಬೆಂಚುಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು.

ಹೊತ್ತಿಸಿರಿ ಮೂರ್ವಸೂಲದ ದೀಪಗಳನ್ನು
ಬೆಳಕುಬಿಡಿ ನಿಮ್ಮಿ ಗಾಯಗಳ ಮೇಲೆ
ಶತಕಶತಕ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಚಾವಟಿಗಳಮೇಲೆ,
ನಿಮ್ಮಿ ನೆತ್ತರು ತೊಟಕೆರೊಟಕೆಂದಿದ್ದ ಕೊಡಲಿಗಳ ಮೇಲೆ
ಬಂದಿರುವೆ ನಾನು ಬಾಯಾಗಲೆಂದು ನಿಮ್ಮಿ ಸತ್ತ ಬಾಯಿಗೆ
ನೆಲದುದ್ದ ನೆಲದಗಲ ಚಲ್ಲಾಬಿಲ್ಲಿ ಚಲ್ಲಿರುವ
ಸತ್ತ ತುಟಿಗಳನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ
ಮಾತಾಡಿ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಈ ನೀಳ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ
ಲಂಗರಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾನು;
ತಿಳಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ನನಗೆ,
ಸರಪಳಿ ಸರಪಳಿ ಕೊಂಡಿಕೊಂಡಿಯಾಗಿ
ಹಂತಹಂತವಾಗಿ;
ಸಾಂತ ಹಿಡಿಯಿರಿ ನೀವು ಅನಿಸಿಟ್ಟಿ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು
ಚುಚ್ಚಿ ನನ್ನದೆಯೊಳಕ್ಕೆ, ಕೈಗಳೊಳಕ್ಕೆ
ಹಳದಿ ಕಿರಣಗಳ ನದಿ ಹಾಗೆ
ಹೂತಿದ್ದ ವ್ಯಾಪ್ತಗಳ ನದಿ ಹಾಗೆ
ಅಳಲು ಬಿಡಿ ನನ್ನನ್ನು
ಗಂಟೆ, ದಿನ, ವರ್ಷ, ಕುರುಡುಯುಗ, ಶತಮಾನಪರ್ಯಂತ
ಮೌನ ನೀಡಿ ನನಗೆ, ಜಲದ ನೀಡಿ, ನನಗೆ ಆಸ ನೀಡಿ,
ಕೊಡಿ, ಕೊಡಿ ಸೆಂಸಾಟವನ್ನು ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು, ಆಗ್ನಿಪರ್ವತವನ್ನು,
ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಮೈಯಿಗಳು ನನಗೆ ಸೂಜಿಗಲ್ಲಿನ ಹಾಗೆ,
ಬನ್ನಿ ನನ್ನ ರಕ್ತ ನಾಳಗಳೊಳಗೆ, ಬಾಯೋಳಗೆ,
ಮಾತಾಡಿ ನನ್ನ ಮಾತಲ್ಲಿ, ನೆತ್ತರಲ್ಲಿ.

ತುಂಬಾ ನಾಚಿಕೆ ನನಗೆ

- ಗಜಾನನ ಮಾಧವ ಮುಕ್ತಿಭೋಧ್ (ಹಿಂದಿ)

ತುಂಬ ನಾಚಿಕೆ ನನಗೆ:

ನಾನೂನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಹರಿಸಲಿಲ್ಲ ರಕ್ತ,

ಗಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ, ಹೊಲ ಕಣಜಗಳಲ್ಲಿ,

ಅಗೆರೆತ್ತಿದಂಥ ವಜದ ಹಾಗೆ

ಎಷ್ಟ್ಯಾಂದು ರಕ್ತ ಎಷ್ಟ್ಯಾಂದು ರಕ್ತ

ಸ್ಟ್ರೋ ಸ್ಟ್ರೋ ಪಕಳೆಯಲ್ಲಿ,

ಯಾವ ಮೂಲೆಯಲೋ ಏನೋ

ಪ್ರಾಣ ತೆತ್ತೆವರ ಅಜಾಳತ ರಕ್ತ...

ಯಾರು ಜೀವಿಸಿದರು ಈ ಬಂಡೆಗಳ ಹೊರತು

ನಿಮಗಾಗಿ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ

ಯಾವುದೋ ಹಳ್ಳಿ;

ಹಳೆಯ ಅವಶೇಷಗಳ ಮೋರೆವ ಆಲಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ

ಧೋಳು ಕಣವನ್ನು ಹಣೆಗೆ ಧರಿಸಿದೆನು

ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಾಗಿ.

ಆ ಸಂಚೆ

ಕಂಡೆ

ಆ ಮರದ ಉದ್ದಗಲ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ನಿಮ್ಮ ರಕ್ತವನು.

ಎಷ್ಟ್ಯಾಂದು ರಕ್ತ

ಎಷ್ಟ್ಯಾಂದು ರಕ್ತ

ನಾಜೂಕು ಪಕಳೆಪಕಳೆ ತುಂಬಾ

ಮುದಿ ಹಳದಿ ಎಲೆಗಳು

ರಕ್ತಗೆಂಪಾಗಿ ತಿರುಗಿದವು

ಹೊಲ ಕಣಜಗಳ ನೆಲ

ಆಗ ಬಾಯಾರಿದವು-

ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನನ್ನೊಳಗೆ ಧರಿಸಿ

ಹೆಸ್ಟ್ರಿಡಿದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೂಗಿದೆನು ಜೋರಾಗಿ

ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ

ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ...

ಆಸುಪಾಸಿನ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ,

ನಿಮ್ಮ ಧ್ವನಿ,

ತೀಳಿಸಲು ನನಗೆ

ಮನವ ಮುಕ್ತಿ ಯತ್ನಗಳ ಬೆಂಕಿಚರಿತೆಯನ್ನು

ಅದ ಕೇಳಿದಾಗಿಂದ

ತುಂಬಾ ನಾಚಿಕೆ ನನಗೆ:

ನಾನೂನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಹರಿಸಲಿಲ್ಲ ರಕ್ತ.

ಒಖಿಂ

ಮರುರೂಪಗಳು

ಒಖಿಂ

ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿ

- ವಿಶೋಷಣ್ವಾ ಹೋಲುಬ್ರೋ (ಜೆಕ್ಕೊಸ್ಟ್ರೋವಾಕಿಯಾ)

ಹೋಗು, ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿ

ಆಚೆ

ಮರವೋ ವನವೋ ನಂದನವೋ

ಇಲ್ಲಾ ಒಂದು ಮಾಯಾನಗರಿಯೋ

ವನೋ ಕಾದಿರಬಹುದು

ಹೋಗು, ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿ

ಅಲೆಮಾರಿ ಬೀದಿನಾಯೋ

ಮೋರೆಯೋ ಕಣ್ಣೋ

ಅಥವಾ ಚಿತ್ವೋ

ಚಿತ್ರದ ಚಿತ್ರೋ

ವನಾದರೂ ಒಂದು

ಕಾಣಬಹುದು

ಹೋಗು, ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿ

ಮಂಜು ಮುಸುಕಿದ್ದರೆ

ಮುಸುಕು ಜಾರುತ್ತದೆ

ಹೋಗು ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿ

ಅಲ್ಲಿ ಬರೀ ಕತ್ತಲು

ಗೊಯ್ಯಾಗುಡುತ್ತಿದ್ದರೂ

ಇಲ್ಲಾ ಬರೀ ಗಾಳಿ

ಸೊಯ್ಯಾಗುಡುತ್ತಿದ್ದರೂ

ಬರೀ ಬರಿದೇ

ಅಲ್ಲಿದ್ದರೂ

ಮರುರೂಪಗಳು

ಅದೂ ಬರಿದಾಗಿದ್ದರೂ
ಹೋಗು, ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿ

ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕೀತು:
ಒಂದು ಗುಟುಕು ತುತ್ತು
ಒಂದು ದಾರಿ, ಬೆಳಕು
ವನಾದರೂ ಇರಲಿ ಹೋಗು
ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿ.

ಘ್ಯಾಕ್ಷರಿಯಲ್ಲಿ

- ಪಾಸೆನ್ಸ್‌ ಮೊವಾ

ಘ್ಯಾಕ್ಷರಿಯಲ್ಲಿ ಕವಿತೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ
ಕೆಂಡಗಳ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ನಿಂತು ಕೇಳಿದ:

ನಾನು ಅನುಭವಿಸುವುದೆಲ್ಲಾ
ನಿನ್ನ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ
ಅದರ ಅಕ್ಷರಗಳು ಉರಿಯತೋಡಗುತ್ತವೆ
ಆ ಕಾಗದದ ಚೂರು ಸುಟ್ಟ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಬಂಡೆಯೋಳಿಗಿನ ಗಂಧ

ಒಖಲ

ಮರುರೂಪಗಳು

ಮರುರೂಪಗಳು

ಒಖಿ

ಅರಳಿ ನಿಂತ ಚಂದದ ಹೊವೆ

- ಇಳಂಗೊ ಅಡಿಗಳ್ (ತಮಿಳು)

ಅರಳಿ ನಿಂತ ಚಂದದ ಹೊವೆ
ಯಾವ ಗಳಿಗೆ ನಲ್ಲಿಗಿರುವೆ?
ನಿದ್ದೆಗೆಟ್ಟಿ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಯಾಗಿ
ಅವನ ಬರವಿಗೆ ಕಾದಿರುವೆ

ಮಧುರ ಮಧುವಿನ ಸೋಗಸುಗಾತಿಯೆ
ಯಾವ ಕನಸ ಕಾಣತಲಿರುವೆ?
ತಿಂಗಳಿನ ತಿಳಿಯ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಹಾದು
ಬಳ್ಳಿಮಾಡಕವ ಬರುವುದನೆ?

ಹಕ್ಕಿ ಗೂಡುಗಳ ಸೇರಿಕೊಂಡವು
ಮುಳುಗಿದ ಆ ತೊಳಗುವ ಕದಿರ
ಕಡೆಸಲ ಕಲೆತೆಡೆ ಕಾದಿರುವೆ ನಾ
ಕಂಗಳು ಸುರಿಸಿವೆ ಕಣ್ಣೀರ

ಚಂದಿರನ ಬೆಳಕು ಚಲ್ಲವರಿದಿದೆ
ಕಡಲಿನೊಳಗೆ ನಾಡಿನ ಮೇಲೆ
ಸಂಗಮಕೆ ಸಂಚೆ ಸೋಗಸಾದ ಸಮಯ
ಇದನು ನಲ್ಲ ತಾ ಮರೆತಿಹನೆ?

ತೆಂಗನಿಂಗುಗಳ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ
ನನ್ನನೇಸು ಸಲ ರಮಿಸಿದನು
ಬಾಲಲೀಲೆಗಳ ಮರೆತು ಹೋದೆನು
ಜೊತೆಗಾತಿಯರ ಜೊತೆಯನ್ನು

ನನ್ನ ಶೊರೆದವನು ಹೊರಟುಹೋದರೂ
ನೆಲಿಸಿರುವನು ನನ್ನದೆಯಲ್ಲೇ
ಅವನ ಬಿಂಬ ಎಂದೂ ವಾಸದು
ನಾವು ಅಗಲುವುದು ಸಾವಲ್ಲೇ.

Blank Page

ಇನ್ನೂ ಹಾಡು

- ಅಪ್ಪೆಯಾರ್ (ತಮಿಳು)

ಬೆಟ್ಟದ ಮಗಳೆ ಬೆಟ್ಟದ ಮಗಳೆ
ಕೆದರಿದೆ ನಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಕೂಡಲು
ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳನೆ ಶಂಖದ ಹಾರ
ಬೆಟ್ಟದ ಮಗಳೆ ಆ ಹಾಡನ್ನೇ
ಇನ್ನೂ ಹಾಡು, ಹಾಡು - ಆತನ
ಚೆಲುವಿನ ಹರಹಿನ ಬೆಟ್ಟದ ಹಾಡು.

ಬರಡು ಬೀಜ

- ಡೇನಿಯಲ್ ವೇಞ್ಣಿಬೋಟ್‌ (ಅಮೆರಿಕಾ)

ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಚೆಲುವೆ ನಿದ್ದೆ ಹೋದಳು, ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ¹
ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗೇ ಇಡ್ಡಾಗ
ನೆಲ ಅವಳನ್ನು ಮೂಸಿ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿತು,
ಆಕಾಶ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕೂತಿತು,
ಅವಳ ಅಲ್ಲಾಡಲಿಲ್ಲ²
ಎಲೆಗಳು ಅವಳು ಮೇಲೆ ಉದುರುತ್ತೊಡಗಿದವು;
ಎಲೆಯಿಂದ ಅವಳು ಮುಜ್ಜಿಹೋದಳು.
ಅವಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುವ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದವರೆಲ್ಲ
ತೆಪ್ಪಾದರು, ಅವಳನ್ನು ಮರೆತುಹೋದರು
ಅಮೇಲೆ ಬಿರುಗಳಿಂದ ಬಂದು.
ಎಲೆ ಹಾರಿಹೋದವು, ಹೊಸ ಎಲೆಗಳಿಂದ ತೂರಿ
ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣ ಅವಳ ಮೈಮೇಲೆ ಚಿತ್ತಬಿಡಿಸಿತು
ಹಾರಿಹೋದ ಎಲೆಗಳ ಗುರುತೂ ಹಾಗೇ ಇತ್ತು.
ಇನ್ನಷ್ಟು ಜನ ಅವಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದರು:
‘ವಿನು ಮಾಡುವುದು?’
ಒಬ್ಬ ಹೇಳಿದ : ಅಬ್ಜ್, ಎಂತಾ ನಿದ್ದೆ !
ಇನ್ನೂಬ್ಬಿ ಅವಳ ಸುತ್ತ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ
ಅಂದ : ಅವಳು ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ ಕೊಂಬೆಗಳ ಹಾಗೆ
‘ಅಲ್ಲ, ದಿಮ್ಮಿಯ ಹಾಗೆ’ ಅಂದ ಇನ್ನೂಬ್ಬಿ
ದಿಮ್ಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂತವನು
ಮೌನ ಮುರಿಯುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬಿ :
‘ಅವಳು ಎಲೆಯ ಹಾಗೆ, ನೆಲದಾಳದಲ್ಲಿ ಹಾತುಬಿಡೋಣ’
‘ಅಂದರೆ? ಬಿತ್ತೋಣವೇನು?’ ಇನ್ನೂಬ್ಬಿ,
‘ಹೋದು, ಹೋದು’ - ಮೊದಲನೆಯವನು.

‘ಅವಳು ಏನಾಗಿ ಮೊಳೆಯುತ್ತಾಳೆ’
 ‘ಬಹುಶಃ ಮರವಾಗಿ’
 ‘ಆದರೆ ನೆಲದಡಿ ಅವಳಿಗೆ ಕಣ್ಣ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ’
 ‘ಈಗ ಕಾಣುತ್ತೇನು?’
 ‘ಅವಳು ಉಸಿರಾಡುತ್ತಾಳೇನು?’
 ಈಗ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಾಳೇನು?’
 ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ಗುಂಡಿ ತೋಡಿ,
 ಆ ನಿದ್ರಾವತಿಯನ್ನು ಹೂತರು ನೆಲದಾಳದಲ್ಲಿ
 ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲೀಕ್ಕಬಾರದು ಎಂದು
 ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ್ನು ನೆಟ್ಟರು
 ಅದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ.

ಎಷ್ಟೋ, ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ
 ಒಬ್ಬ ಗಂಡಸೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡದ್ದು
 ಆಗ ಅವನನ್ನು ಹೂಳಲು
 ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ
 ನೆಲದವರು ಅವನ ಕಣ್ಣ ಮೂಗುಗಳನ್ನು
 ಕಚ್ಚಿತ್ತನ್ನುತ್ತೊಡಗಿದ್ದರು-ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ
 ಇಂಥವೇ ಇನ್ನಷ್ಟು ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದ ಮೇಲೆ
 ಆ ದೀರ್ಘ ನಿದ್ದೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು.
 ನಿಜ, ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಈಗಲೂ ಅದಕ್ಕೆ
 ದೀರ್ಘನಿದ್ದೆ ಅನ್ನತಾರೆ
 ಆದರೂ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟ ಹೆಸರು :
 ಬರಡು ಬೀಜ.

ಕಷ್ಟಾರ್ಥ

- ರಮಾಕಾಂತ ರಘು (ಒರಿಯಾ)

ಹುಸಿದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಮನೆಯ ನೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ
 ಕತ್ತಲಿನ ಖಾಲಿ ಕೊರೆವ ಗಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ
 ನಮ್ಮ ಮಿಲನ. ತಡವಿದಾಗ ನಾನು ನಿನ್ನ ದಟ್ಟಕೂದಲನ್ನು
 ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿತು ಮಂಜುಗಡ್ಡ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಕೈಯಿ
 ಹರಡಿಕೊಂಡಿತು ನಿನ್ನ ಕೂದಲು
 ಮಂಜುಮುಸುಕ ವಿಶಾಲ ಕ್ರಾರ ಸೀಮೆಯ ಹಾಗೆ

ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡೆ ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ
 ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ನಿನ್ನ ಕೂದಲನ್ನು
 ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿತು ಕಾಳಿಟ್ಟ ಕೆವಿದಿರುವ ಕಾಡಿನಂತೆ
 ನಾನಾಗ ಗಡೀಪಾರಾದ ನಡಮುರಿದ ಮುದುಕ
 ಅಗ್ನಿವರ್ತುಲದಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ
 ಕುಗ್ಗಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಬಡಪಾಯಿ
 ನನ್ನ ವಿಧಿ
 ಇದ್ದಿಲಿನ ರಾಶಿ

ಕೇಳಿ ಬಂತು ನಿನ್ನ ಶಭ್ದಗಳಲ್ಲಿ
 ಆಕಾಶದ್ವಾ ಹಾರಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಾಂಬರುಗಳ ಗುಡುಗಾಟ
 ನಿನ್ನ ದನಿಯಲ್ಲಿ
 ಬಳಸಾರುತ್ತಿರುವ ಟ್ಯಾಂಕುಗಳು
 ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಫೌಜುಗಳು
 ನೀನೂ ಒಂದು ಅನಿವಾಯ ಭಾಗ
 ಹಳೆಯ ಗಾಯಗಳು ಮಾಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು
 ಹೊಸ ಗಾಯಗಳಿಂದ ನರಳನಬೇಕೆಂದು

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಚರಿತ್ರೆ
ತರುತ್ತಿರುವ ಭೀಕರತೆಯಲ್ಲಿ

ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿವೆ ಎಲ್ಲ ಬಾಗಿಲುಗಳು
ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿವೆ ಮನೆಗಳು
ಎಲ್ಲಿ ಕೂಗಾಟ ನಗೆಗಳು
ಮುಂಜಾವು ಮುಸ್ಸಂಜೆಗಳು
ಗದ್ದೆಗಳು ತೋಟಗಳು ಹರಿವ ಹೊಳೆಗಳು
ಎನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ
ಇಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದ ಮಂಕು ವಿಶಾಲತೆಯಲ್ಲಿ
ತಡವುತ್ತಿದ್ದೇನೆ
ಮದ್ದ ಗುಂಡುಗಳ ಗಬ್ಬಿವಾಸನೆಯಲ್ಲಿ
ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ದಂದುಗಗಳ ಬೆಳ್ಳನೆಯ ನೆತ್ತರಿನಿಂದ
ಒದ್ದೆಯಾಗಿರುವ ಮಾಯದ ತಲೆಯ
ಕೂದಲನ್ನು ಬಜ್ಜಿಕೊಂಡಿವೆ ಅಲ್ಲಿ
ಎಷ್ಟೇ ಕನಸುಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ
ಸಿಡೆದ್ದ ಅಗ್ನಿಪರ್ವತದ ಲಾಖಾರಸದಂತೆ
ನುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ನಿನ್ನ ಕೂದಲು
ಕಳ್ಳುಮುಚ್ಚಿಪುದರಲ್ಲಿ
ಸತ್ತವರ ಹಳ್ಳಿನಗರಗಳನ್ನು ಒರಸಿಹಾಕುತ್ತ
ತಿರಸ್ಥಾರ ದ್ವೇಷ ಗಬ್ಬಿವಾಸನೆಯನ್ನು ಒದ್ದೋಡಿಸುತ್ತ
ಕರುಕಾದ ನನ್ನ ಒಡಲೊಳಗೆ ಹಾಯುತ್ತ
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಯಕ್ಕಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ
ಅದ್ದಾದಿದ್ದಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಟ್ಯಾಂಕುಪಡೆಗಳ ದಾಟುತ್ತ
ಮೊದೆ ಮಾತ್ರ ಹಬ್ಬಿರುವ
ಎಲೆ ಹೂವು ಅಪರಾಪವಾಗಿರುವ
ಮರುಭೂಮಿಯೊಳಗಿಂದ ಹರಿಯುತ್ತ

ಹೊಳೆಯತೊಡಗುತ್ತದೆ ಹತಾತ್ತನೆ ಗಗನ
ಹಾರಿಬರುತ್ತವೆ ಹಿಂದಿನಿರುಗಳಿನ ಲೆಕ್ಕವಿರದಪ್ಪ ಹಕ್ಕಿಗಳು
ಚಿಲೆಪಿಲಿ ಎನ್ನುತ್ತೆ
ಆಡಬಲ್ಲರು ಇನ್ನು ಮಕ್ಕಳು
ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ
ತೆರೆದುಕೊಂಡಿವೆ ಕದಕಿಟಕಿ ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ
ನಾನೀಗ ಬರೀ ಗಾಳಿ
ತಡವಲಾರೆ ನಿನ್ನ ದಟ್ಟ ಕೂದಲನ್ನೀಗ
ತಡವುತ್ತೇನೆ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರುಗಳನ್ನು
ಕಡಲನೊರೆ ಭತ್ತತನೆಗಳನ್ನು

ಬಾ ಬಾರೋ ಗೆಣೆಕಾರ

- ಹೀಬಾ ಖಾತ್ಮಾನ್ (ಕಾಶ್ಮೀರಿ)

ನನ್ನ ಎದೆಯ ಕದ್ದುಕೊಂಡೋಡಿ ಹೋದವನೆ
ಬಾ ಬಾರೋ ನನ್ನ ನಲ್ಲಿ | ಹೂಗೆಣ ಮದನ |
|| ಬಾ ಬಾರೋ ಗೆಣೆಕಾರ ||

ಬಾ ಬಾರೋ ಗೆಣೆಕಾರ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡಿಸೋಣ |
ಸತ್ತರೆ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂದಿಲ್ಲ ಜೀವನ |
ನಿನ್ನ ಆನಂದವೇ ಜೀವ ಜೀವಾಳ ನನ್ನ |
|| ಬಾ ಬಾರೋ ಗೆಣೆಕಾರ ||

ಬಾ ಬಾರೋ ಗೆಣೆಕಾರ ಸೇವಂತಿ ಬಿಡಿಸೋಣ |
ವಿಧಿಯ ಗೋಜಲುಗಳ ಯಾರು ಬಿಡಿಸುವವರಣ್ಣ |
ಕಂಡು ನಲಿವರು ಮಂದಿ ನನ್ನೀ ನೋವನ್ನು |
|| ಬಾ ಬಾರೋ ಗೆಣೆಕಾರ ||

ಬಾ ಬಾರೋ ಗೆಣೆಕಾರ ತುಳಸಿಯ ಬಿಡಿಸೋಣ |
ಕಡಿದ್ದಾಕಿ ಕೊಡಲೀಲಿ ನನ್ನ ಎದೆಯನು ಜಾಣ |
ಇದ್ದೀಯ ಸತ್ಯೇಯ ಅಂತ ಕೇಳನು ನನ್ನ |
|| ಬಾ ಬಾರೋ ಗೆಣೆಕಾರ ||

ಬಾ ಬಾರೋ ಗೆಣೆಕಾರ ಗಿಡಗಂಟೆ ಬಿಡಿಸೋಣ |
ಕರುಳಾವಿಲ್ಲದ ಮಂದಿ ಹಂಗಿಸುವರೋ ನನ್ನ |
ನನ್ನ ವಿಧಿ ಅವರಿಗೂ ಮುಕ್ಕಿಸಲಿ ಮಣ್ಣ |
|| ಬಾ ಬಾರೋ ಗೆಣೆಕಾರ ||

ಬಾ ಬಾರೋ ಗೆಣೆಕಾರ ಅಡವಿಯ ಸೇರೋಣ |
ಅವನ ಕಿವಿಯಲಿ ಯಾರು ತುಂಬಿದರು ನಂಜನ್ನು |
ನಂಬಿ ಕೂತವರುಂಟೆ ಎಳೆನಿಂಬೆ ಕಾಯಿ ಇವನೆ ||

|| ಬಾ ಬಾರೋ ಗೆಣೆಕಾರ ||

ಬಾ ಬಾರೋ ಗೆಣೆಕಾರ ಜಲವನರಸಿ ಹೋಗೋಣ |
ಕ್ಷಿ ಜಗಕ್ಕೀಕ್ಕಣ ನಿದ್ದೆಯ ಬಂಧನ |
ಬಯಬಯಸಿ ಬಂದೆನು ಮಾತಾಡಿಸೋ ನನ್ನ |
|| ಬಾ ಬಾರೋ ಗೆಣೆಕಾರ ||

ಈ ನದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ

- ರಮಾಕಾಂತ ರಘು (ಒರಿಯಾ)

ಎಲ್ಲೋ ಇದೆ ಇಲ್ಲಿಂದು ಕವಿತೆ
ಈ ನದಿಯ ದಂಡೆ ಮೇಲೇ
ಹರಿಯುತ್ತದೆ ಎಲ್ಲೋ ಹಗಲನೆತ್ತರು
ಈ ಕರೀವೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ
ಹಡಗುಚೊರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಲೆ ಹಾಕುವುದು
ಇಲ್ಲೇನೇ ನಿನ್ನನ್ನು
ನನ್ನ ಅಪ್ಪಗೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕಲೆಹಾಕುವುದು
ಇಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಹಿಂತಿರುಗುವಿಕೆ
ನೆನಪಿನ ಹಲವು ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ
ಹೊತ್ತಿಸಿದೆ ಬೆಳಕು.

ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲೇ
ಹಾದಿಬದಿ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು
ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು
ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತು
ಕಾಯುತ್ತ ನಿನ್ನ ವಾಪಸಾತಿಗೆ
ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ನಿನ್ನ ದನಿ
ಅನೂಹ್ಯ ಶಿಂಗಳ ಜಲಪಾಠದಲ್ಲಿ
ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ ನನ್ನೆಲ್ಲ ಚೊರುಗಳು
ನನ್ನನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದೆ ನಿನ್ನ ಉಸಿರು

ಇಲ್ಲ ಏನೂ ನಿನ್ನಾಚೆ
ಆಕಾಶವೂ ಕೂಡ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
ಸೋಮ ಸೂರ್ಯ ಕೂಡ
ಹೊಳೆಯುವುದು ನಿನ್ನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದ ಮೇಲಿನಾಕಾಶದಲ್ಲಿ

ಪಡೆಯಲಾರೆ ನಿಜ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು
ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನೆಂದು ಏನನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲೇ ನಾನು ?
ಬಹುಶಃ ಇಲ್ಲ ನಾನೂ ಕೂಡ
ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸಮೃತಿಯ ವಿನಹ

ಇರುವೆಯಾ ನೀನು ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ
ಈ ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ
ಈ ಕರೀವೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ?
ಯಾಕೆ ಓ ಎನ್ನಲಾರೆ ?
ಯಾಕೆ ಚಿಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾರಬಿಡಲಾರೆ
ನಿನ್ನದೆಯ ಸುತ್ತ ?
ಕುರುಡುಪ್ರೀತಿಯ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಜೀನ ನಾನು
ಅದರ ಯಾವನ ನಾನು
ಮೂರ್ತಿಯಾಗದ ಅದರ ಆಶೆಗಳು
ಹಸಿವು ನಾನು
ಬಾ.

ಬಾರದಿದ್ದರೆ ನೀನು
ಹಾದಿಬದಿ ಉರುಳಿದ್ದ ಹೂವಗಳು
ಕೊಳೆಯುತ್ತವೆ. ಮುಟ್ಟಗೊಡು ನಿನ್ನನ್ನು
ಹುಚ್ಚು ಮಳೆಯಾಗುವುವು ಮೋಡಗಳು
ಬಾ
ಮಳೆ ಸುರಿವ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ
ಬಾ
ತಿಸುಗುಟ್ಟಿ ಹೇಳಿಗೊಡು
ಗಂಧವ್ ನುಡಿಯನ್ನು
ನನ್ನ ಶೋಕ ಶತಮಾನಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು

ಬಲುಮೆಚ್ಚು ನಿನ್ನ ಕಂಗಳು

- ವಿಲಿಯಂ ಹೇಕೋಪಿಯರ್ (ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್)

ಬಲುಮೆಚ್ಚು ನಿನ್ನ ಕಂಗಳು : ಕರುಣಾಳುಗಳು ಅವು
ನಿನ್ನ ಹೃದಯ ನನ್ನ ಹಿಡಿದು ಹಿಂಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಬಲ್ಲವು
ಕಮ್ಮು ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿ ಶೋಕ ಆಚರಿಸುವುವು
ಕಡುಭೀತಿಯಿಂದ ನೋವ ನೇವರಿಸಲೆಂದು

ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಮುಂಜನೆ ಸೂರ್ಯ
ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪನು ಮೂಡುಕನ್ನೆಯ ಬೂದಿ ಕೆನ್ನೆಗೆ
ಅಥವಾ ಸಂಜೆ ಕೈಹಿಡಿದು ಕರೆತರುವ ಚಿಕ್ಕೆಯ
ಅಂದ ಒಪ್ಪದು ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಿಮು ಪ್ರಶಾಂತತೆಗೆ

ಒಮ್ಮುವ ಹಾಗೆ ನಿನಗೆ ಶೋಕಗ್ರಸ್ತ ಕಣ್ಣಗಳು
ಶೋಭೆ ತರಲಿ ಈ ಶೋಕ ನಿನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ
ನನ್ನ ಬಗೆಗಿನ ಶೋಕದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ
ನಿನಗಂಡ. ದಯೆಯೇ ಮೆರುಗು ಮೈಮಾಟಕ್ಕೆ

ಆಳೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಚೆಲುವೆಲ್ಲವೂ ಇನ್ನು ಕಮ್ಮು
ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಹೊಲಸು ತಪ್ಪು.

ಪ್ರತಿಸಲ ನಾನು ಬಂದಾಗ ನಿನ್ನ ಬಳಿ

- ರಮಾಕಾಂತ ರಘು (ಒರಿಯಾ)

ಪ್ರತಿಸಲ ನಾನು ಬಂದಾಗ ನಿನ್ನ ಬಳಿ
ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಸುತ್ತ ಹೆಮ್ಮೆಗಟ್ಟುವ ಈ ವೌನದಿಂದ ?
ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ ಶಬ್ದಗಳು
ಚಿಕ್ಕ ಬಂದಾಗಿ ಹೋದಾಗ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ?
ಹೇಗೆ ಅರ್ಥ ನೀಡುತ್ತವೆ ಈ ಎಲ್ಲ ರೂಪಗಳು
ರೂಪಗಳೆಲ್ಲ ಬಂದಾಗಿ ಹೋದಾಗ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ. ಆಗ
ಕುಸುಮವಿರುತ್ತದೆ ಗಂಧವಿಲ್ಲದೆ, ಬಣ್ಣ ಬದಲಿಸಿ
ಬೇರೆಯುತ್ತದೆ ಬೇರೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ

ಪ್ರತಿಸಲ ನಾನು ಬಂದಾಗ ನಿನ್ನ ಬಳಿ
ಹಗುರವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ ತಂಗಾಳಿ ಹಾಗೆ
ಒಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲದ ಒಡಲು
ನನ್ನ ಮೇಲೊಂದು ಮುಸುಕಿನ ಹಾಗೆ ಅದ ತೊಟ್ಟು
ದಾಟಿಹೋಗುತ್ತ ಇಡೀ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು
ಮರೆಯುತ್ತ ಗದ್ದಲದ ಒಬ್ಬಂಟಿ ದಿನಗಳನ್ನು
ಜೀವಕ್ಕೆ ಕೆಸರಿನ ಹಾಗೆ ಕಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುವ ಫಟನೆಗಳನ್ನು
ಹೆರರಿಗೋಸ್ಕರ ದುಡಿದ ಏಲ್ಲ ದುಡಿಮೆಗಳನ್ನು
ಸೋಮಸೂರ್ಯ ನಕ್ಕತ್ರಗಳ ಹುಟ್ಟಸಾವುಗಳನ್ನು
ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಕರೆಯುವ ಮಾರುದನಿಯ ಹೊರತು
ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಏನೂ ನನಗೆ

ಪ್ರತಿಸಲ ನಾನು ಬಂದಾಗ ನಿನ್ನ ಬಳಿ
ಬಳಲಿಕೆಯ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ.
ನಾನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲ. ನೀನೂ ಕೂಡ

ಇಲ್ಲಿಂದ ಎಂದೂ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ
ನೀನೂ ಶೂನ್ಯ
ಕೋಟಿ ಬಣ್ಣಿದ ಕಂಡೂ ಕಾಣಿದ ರೂಪ
ರೂಪಾತೀತ ಶೂನ್ಯ
ಅಳಕೊಡಗಿದಾಗ ನಾನು ತುಸುಹೊತ್ತು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣೀರು
ತೊಳೆದು ಹಾಕುತ್ತದೆ ಎಲ್ಲ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು, ಆಮೇಲೆ ನಾನು
ಕಣ್ಣೀರುಕೊಳಗಳ ಅನಂತದಲ್ಲಿ
ನಿಶ್ಚಯಾದ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ
ಹೇಗೆ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ?

ಬಣ್ಣಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ನಡುರಾತ್ಮಿ ಬಿರುಮಳೆಯ ನೆನಪನ್ನು
ಜನ್ಮಜನ್ಮದ ಸರಣಿ ಅಳಿಸಲಾಗದ ಒಂದು ಬಯಕೆಯನ್ನು
ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸಾಯುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಬಯಕೆಯೋಂದೇ
ಬಯಕೆಯಾಗಿರುವಂಥ
ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಣ್ಣಿಸಲು
ಎಲ್ಲಿವೆ ಶಬ್ದಗಳು ? ಹೇಗೆ ಕಟ್ಟಲಿ ವಾಕ್ಯ ?

ಹೋಲಿಸಲೆ ನಿನ್ನನ್ನು

- ವಿಲಿಯಂ ಪೇಕ್ಸೋಪಿಯರ್ (ಇಂಗ್ಲಿಂಡ್)

ಹೋಲಿಸಲೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬೇಸಿಗೆ ಹಗಲಿಗೆ ?
ನಿನ್ನ ಚೆಲುವೇ ಹೆಚ್ಚು ಇನ್ನೂ ಹಿತಕಾರಿ
ಪಡ್ಡೆ ಗಾಳಿ ಜಗ್ಗತ್ತೆ ಮುದ್ದು ಮೇ ಮಾಗ್ಗಾಗಳ
ಬೇಸಿಗೆಯ ಗೇಣಿಯೋ ಬೇಗ ಬೇಗ ಪರಾರಿ

ಹೋತ್ತಿ ಉರಿಯುತ್ತಾನೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಆ ಸೂರ್ಯ
ಮಂಕಾಗಿ ಹೋಗುವನು ಬೇರೆ ಒಂದೊಂದು ಸಲ
ಹತಾತ್ಮಾಗೋ ಪ್ರಕೃತಿ ಚಪಲತೆ ವಿಧಿಯೋ
ಅಂದಗಳಂದಗೆದುತ್ತವೆ ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಲ

ಮಾಸಿ ಹೋಗದು ನಿನ್ನ ಬೇಸಿಗೆಯ ವೆಲುವೆಂದೂ
ಕುಂದಲಾರವು ಎಂದೂ ನಿನ್ನಂದಚಂದಗಳು
ಸುವು ನೆರಳಿನ ಆಚೆ ನಿನ್ನಂದೆಂದೂ
ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಲು ಬಧ್ಯ ನನ್ನೇ ಸಾಲುಗಳು

ಉಸಿರು ಆಡುವ ತನಕ ಕಣ್ಣಕಾಣುವ ತನಕ
ಬಾಳುವೀ ಕವಿತೆಯೇ ಜೀವಪ್ರದಾಯಕ.

ಅರಳುವಳು ಇವಳು

- ಪ್ರೇದೆರಿಕೊ ಗಾಂಯಾ ಲೋಕ್ (ಸ್ನೇಹ್)

ಅರಳುವಳು ಇವಳು ನಸುಕಲ್ಲಿ
ಕೆಂಪು ನೆತ್ತೆರಿನ ಹಾಗೆ
ಸುಷ್ಟು ಹೋಗುವಿರಿ ಇಬ್ಬನಿಗಳೆ ಅವಳ
ಸೋಕದಿರಿ ನೀವು ಹಾಗೆ
ನಡುಹಗಲು ಮೃದುಂಬಿ ಗಟ್ಟಿರುಗುವಳಿವಳು
ಕೆಂಪು ಹವಳದ ಹಾಗೆ
ಇವಳ ಸೋಡಲು ಸೂರ್ಯ ಕಿಟಕಿಯಿಂದಿಲುಕುವನು
ಕಳ್ಳನೊಬ್ಬನ ಹಾಗೆ
ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಾಡುಗಳು ಶುರುವಾಗಿ ಕೊಂಬೆಯಲೆ
ಹಗಲು ಮಾಸಲು ಕಡಲ ಮೇಲೆ
ಸಪ್ಪೆರುಗುವಳಿವಳು ತನ್ನ ಕೆನ್ನೆಗಳಿಗೆ
ಉಪ್ಪು ತಗಲಿದ ಹಾಗೆ

ಇರುಳ ಲೋಹದ ಕಹಳೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮೆಲುಮೋಳಗು
ಚಿಕ್ಕಗಳು ಮುಂಬರುವ ಹಾಗೆ
ಹಿಮ್ಮಟ್ಟಿಪ್ಪುವ ಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳು ಆವಾಗ
ಸೋತಂಧ ಸೈನಿಕರ ಹಾಗೆ
ಇರುಳ ರಾಜ್ಯದ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿವಳು
ಇಳಿಯುವಳು ಮಳೆಯ ಹಾಗೆ

ಭಾವಚಿತ್ರ

- ರಮಾಕಾಂತ ರಘು (ಒರಿಯಾ)

ಕಾಣತೊಡಗಿತು ಗೋಡೆ ಮೇಲೊಂದು ಬೆಳಕಿನ ವಲಯ
ಕಚ್ಚು ಕಂಬದ ಹಾಗೆ ನಾನು ಹೊಕ್ಕಾಗ ಕೋಣಯೊಳಗೆ
ತುಂಬಿಹೋಗಿತ್ತು. ಆ ಕೋಣ ಅವಶೇಷಗಳಿಂದ
ಚೂರುವಾಕ್ಕಾಗಳಿಂದ ನೆನಷಿಂದ
ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾಂಸವೇ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ಮುಖ
ವಿಳತೊಡಗಿತು ಆ ವಲಯದಲ್ಲಿ
ಎಷ್ಟು ಸನಿಹವೇ ಅಷ್ಟೇ ದೂರವಿದ್ದಂತಿತ್ತು.
ಇಸುಗುಟ್ಟತೊಡಗಿದೆ ನೀನು
ಅಥವಾಗದ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿವೆ ಇತ್ತು

ಕೂಡಲೆ ಕಿಟಕಿಯೊಳಗಾಸಿ
ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೊವುಗಳ ದಾಳಿ
ನಿನಾರ್ಮವಾದ ಈ ನಗರದ ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಕು ಬಾಲ್ಯಗಳು
ಕಳೆದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋದ ಕೆಳೆತನಗಳು
ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತಿವೆ ಮತ್ತೆ ಬರಲಿರುವ ಯಾರದೊ ಹೆಚ್ಚೆಗುರುತು
ಒದ್ದೆ ಮರಳಿನ ಮೇಲೆ
ಯಾವುದೋ ಕ್ಷಾಣದಲ್ಲಿ ಯೋಗಿಯೊಬ್ಬನು
ಯಾವುದೋ ಕಾಡ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಂದದ್ದು
ಕೇಳತೊಡಗಿದೆ ಮತ್ತೆ

ಬೆಂಕಿಯಾಗಿದೆ ಕೋಣ
ಸಾಯತೊಡಗನ್ತೇನೆ ಕರಗಿ
ಉರುಳುವುವ ವರ್ಷಗಳು
ಹಾದಿ ತುದಿ ಕಂಡು

ಇಳಿಯತ್ತೇನೆ ನಾನು ಗೂಬೆಗಳ ಕೂಗಿಂದ
ಮುಖ್ಯತ್ತೇನೆ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು
ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಲಿ ಎಂದು

ನನ್ನ ನೆನ್ನೆಗಳ ಹಾಗೆ ನೀನು. ನಿನ್ನ ದನಿ
ಒಳದನಿಯ ಹಾಗೆ
ಕೊಯ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರು ನನ್ನಿಂದ
ಪಾಪ ಮಣ್ಣಗಳನ್ನು
ಹೊಳೆ ಹಾಗೆ ಹರಿದು ಬಂದೆ ನಾನು ನೆನ್ನೆಡೆಗೆ
ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮುಖ
ಈಗ ತಾನೆ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡದ್ದು ಈಗಿಲ್ಲ
ಆದರೂ ಕಂಡೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು

ಪವಾಡಗಳ ಸರಣಿ ಬಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು
ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿನದು
ನಾನು ಮಟ್ಟಿದ ಯುಗಕೆ ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದು
ಈ ಭೂಮಿಗೂ ಮೊದಲು
ಬೆಟ್ಟ ನದಿ ವ್ಯಕ್ತ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು
ನಾಮರಾಪದ ಮೊದಲು
ನಾನೋಬ್ಬನೇ ಇದ್ದೆ
ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ

ಆಗ ದಿಗಿಲಾಯಿತು
ಕಾಗತೊಡಗಿದೆ ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈ ಕಾಲು ?
ಎಲ್ಲಿ ಮನೆ ? ನಾನಲ್ಲಿ
ಬಾಳಿ ಮುಟ್ಟಿನವರೆಗೆ ಸಾಯಬೇಕು
ನನ್ನ ದನಿ ಬೇಕು ನನಗೆ
ನನ್ನ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಗಿ ಕರೆಯುವದಕ್ಕೆ
ಎಲೆಯುದುರಿಸುವ ಶುತ್ತುವನ್ನು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ

ಒರಗಿ ಗೋಡೆಗೆ ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ
ಕಾಣತೊಡಗಿದವು ಕೈಯಿ
ಆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು
ಅಥವಾ ನಿನ್ನ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು
ಮತ್ತೆ ಮುಗುಳುನಕೆ ನೀನು
ಬದಿಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಳು ಒಬ್ಬ ಬಳಲಿದ ಹೆಣ್ಣು
ಪ್ರೇಮ ದ್ವೇಷದ ನಡುವೆ
ದೀರ್ಘ ಹಾದಿಯ ಸವೆಸಿ ಬಂದಿದ್ದಳು.

ಆಯುಷ್ಯ

- ರಮಾಕಾಂತ ರಘು (ಒರಿಯಾ)

ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು
ಕೊಟ್ಟಬಿಟ್ಟೇ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು
ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟಬಿಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಹಜವಾದದ್ದು
ಇನ್ನೇನು ಇರಬಹುದಾಗಿತ್ತು
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಗೆ
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಹಾಗೆ. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಭೀಕರತೆ ಅಥವಾ ವಿಕಾರ

ಆಕಾಶ ಯಾವಾಗಲೂ ನೀಲಿಯಾಗಿತ್ತು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
ಹಗಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು.
ತಿಳಿಯಾದ ಬಿಳಿಯಾದ ಮೋಡವಿತ್ತು
ಕಾಡು ಯಾವಾಗಲೂ ನಗೆಯಿಂದ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು
ಗಡೀ ಪಾರಾದವರು ನಡೆತರುವಾಗ ಮತ್ತೆ ಮನೆಕಡೆಗೆ
ಎದೆ ತುಂಬಿ ನಕ್ಕ ಹಾಗಿತ್ತು
ಯಾವಾಗಲೂ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರದಂತೆ
ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಮ್ಮಿ ಜೀವರಸ
ಉಸಿರು ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು

ಗೊತ್ತಾಗೇ ಇಲ್ಲ ನನಗೆ
ಎನಿದೆ ನಿನ್ನೊಳಗೆ
ಬೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಧ್ಯೇಯವೇ?
ಬಂದೂಕು ನಳಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಳೆವ ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕೇ?
ಕೊಲೆಗಡುಕರ ಕಣ್ಣಿಂಬಿನಲ್ಲಿ
ಮಿನುಗುವಂತಿದ್ದ ಕಂಬನಿಯ ಹನಿಯೇ?

ಜಗದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆತ್ತರಿನ ನದಿ ಉಕ್ಕೆ ಹರಿದಾಗ
ಜಗದ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕೈದುಗಳು
ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಎಲುಬು ಹಂದರ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಾಗ
ನಿಂತಿದ್ದೆಯೇನು ನೀನು ಕಾಲದ ಹಾಗೆ
ಜಗದ ಬಾಗಿಲಿನಾಚೆ?

ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಆದರೂ ಕಂಡೆ
ನೋಟ ಹಬ್ಬಿವ ತನಕ ಹಾವು ಬರೀ ಹೊವುಗಳು
ಪದ್ಮರಾಗವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಣಪ್ಪಿ ಕಲ್ಲುಗಳು
ಕೊಳತೆ ಹೆಣಗಳು ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತು
ತೋಡೆದು ಹಾಕಿದವು ಧೂಳನ್ನು ತಮ್ಮ ದೇಹಗಳಿಂದ
ಬೂದಿಯಾದವು ಸುಟ್ಟು ಸುಳ್ಳಿಗಳು
ಮಣ್ಣಿಗೂಡಿದವು ಕೂರ ಕೈಯಿಗಳು
ಉಳಿದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ದುಃಖಿಗಳು. ದುಃಖಿಗಳು. ಆಗ ಅನಿಸಿತು
ಕೇವಲ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಕಲ್ಪಗಳು.

ಅಪಶೇಕನಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ
ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಉಸಿರಿನ ಹಾಗೆ
ಕೂಗಲಿಲ್ಲ ಗೂಬೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೆಂದರೆ ಆಗ
ಉಳಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ನಾಯಿ ತೋಳಿ
ಬದಲಾಗಿ
ಹಳೆಯ ಕನಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಮೈಲಾಳಿ
ಮರುಭೂಮಿ ಹಸುರಾಯಿತು
ಮಾಯವಾದರು ಜಗದ ಅನಾಧರುಗಳಿಲ್ಲ

ಮಾಯವಾದರು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಕಾವಲುಗಾರರು
ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಸರೆಮನಸೆಗಳ ಜೊತೆ

ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಒಂದಾದರೂ ನರೆಕೂದಲು ನನಗೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ
ಅಥಾವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಗಾಯ ನಿನ್ನ ಮೋಹಕ ಮೈಯಲ್ಲಿ
ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು ನಾನು ಸಾವಿಂದ
ಶತಮಾನ ಪರ್ಯಾಯಂ ನನಗಾಗಿ ಕಾದ ನಿನ್ನ ಕೆಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ
ನಾನು ಮುಟ್ಟಿದೆ ನಿನ್ನ

ಆ ಕ್ಷಣಾವೇ
ನನ್ನೊಡಲ ಮಾಂಸದ ತುಂಬ ರಕ್ತನಾಳಗಳಲ್ಲಿ
ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡವು ಉನ್ನತ್ತ ಪುರಾತನ ಯಾನಗಳು
ಒಂದು ದೋಷಿಯ ಹಾಗೆ
ತೇಲಿ ಹೋದೆ ನಾನು
ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹದ ಸೀಮಾತೀತ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ.

ದಂತಕತೆ

- ರಮಾಕಾಂತ ರಘು(ಒರಿಯಾ)

ನಾನಂದೆ ಅವನಿಗೆ "ಬಾ ಒಳಗೆ
ಯಾಕೆ ನಿಂತಿದ್ದೀರು ಹೊರಗೆ
ಪರಕೀಯನ ಹಾಗೆ. ಬಾ ಒಳಗೆ ಬೇಗ
ಹೇಳಿಬಿಡು ಹೇಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು
ಬೇಗ, ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ
ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ
ನಮ್ಮ ಮನಗಳನ್ನು ಮನೆಗಳನ್ನು ಭಿದ್ದ ಭಿದ್ದ ಮಾಡುವಂತಹ
ಆ ಶಾಗು. ಮಾತಾಡು? ನಿನ್ನೇ ಮೌನ
ತಾಳಲಾರೆ ನಾನು. ನಿಂತಿದ್ದೀರು ಪರಕೀಯನಂತೆ."

ನಿಂತಿದ್ದ ಅಲುಗಾಡದೆ. ಮಾತಾಡದೆ
ನೆಟ್ಟಿದ್ದ ಮುಚ್ಚಿಲಾಗದ ಮೋಡ ಕೆಲ್ಲಿಗಳನ್ನು
ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಭಯವಾಗಿರಬೇಕು
ಬಳಿಬರುವುದಕ್ಕೆ. ಅನಿಸಿರಬೇಕು
ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ನನಗೆ ಅವನಿಗೆ
ಕಣ್ಣೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು
ಅವನು ಬರೀ ಶೊನ್ಯ ಖಾಲಿ ಎನ್ನುವುದು

ತುಸು ಹೊತ್ತು ನೋಡಿದೆ ಕೆಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು
ಕಳೆದುಹೋದ ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
ಕಳೆದುಹೋದ ವರ್ಷಗಳ ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ.
ತೋರಿಸಿದೆ ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಅದು ಮಾತಿ ನರೆಕದ್ದನ್ನು
ಅಲುಗಿಸಿದೆ ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಅವನು ತಿಳಿಯಲಿ ಎಂದು

ಹೇಗೆ ಸಂಧಿವಾತದ ಬೇನೆ ನನ್ನನ್ನು
ಹೆಳವಳಾಗಿಸಿದೆ ಎಂದು. ಕೈಯಾಡಿಸಿದೆ
ನನ್ನ ಎದೆಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿ ಎಂದು
ಹೇಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದು ತಾಳಲಾಗದ ನೋವು
ಉಸಿರನ್ನು ಒಳದಟ್ಟಿ, ಮೃಯೆಲ್ಲ ಬೆವರು ಹನಿ
ಒಡೆಸುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಕೇಳಬೇಕೆನಿಸಿತ್ತು
ಹೇಗೆ ಬರೀ ಬವಣೆ ನನ್ನ ಪ್ರತೀ ದಿನದ ಬದುಕಲ್ಲಿ
ತುಂಬಹೋಗಿದೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಅವನು
ಸುಮ್ಮನೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ನೋಡುತ್ತ ನನ್ನನ್ನು
ಮುಚ್ಚಲಾಗದ ಮೋಡ ಕೊಳ್ಳಣಿಂದ

ತಾಳ್ಕೆ ಮೀರಿತು, ನನಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು
ಅಂದೆ; ನೋಡು ನಿನಗನ್ನಿಸುಬಹುದು
ಈ ಮುಪ್ಪಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯದ ನನ್ನ ದೇಶ ದೇಶಾಂತರದ ಅಲೆತ
ಹಿಂದೆ ನಾ ಮಾಡಿದ್ದ ತಪ್ಪಣಿಂದ ಎಂದು.
ಹಾದು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ನಿಜ.
ದಿನಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಮಂದಿ ಯಾವುದೊ ರೋಗಗಳಿಂದ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುವ,
ರಳಿಹದ್ದುಗಳಿರಿದ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಸೂರ್ಯ ಬಚಿರುವ
ದೇಶದೇಶಗಳನ್ನು, ಮರುಭೂಮಿ ಕಾಡುಗಳನ್ನು
ಅಲ್ಲಿ ಹೀರಿ ಹಾಕುತ್ತವೆ ಮರಳ ಕಣ ತೋಗಲಲ್ಲಿ
ಒಣಗಿ ಹೋಗಿವೆ ಎಲ್ಲಿ ನದಿ
ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಲ್ಲಿ ಬದುಕುಗಳು ತಮ್ಮ ಕಥೆಯನ್ನು
ಗಾಳಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳದಿಂಗಳಿರುಳಿನಿಂದ

“ಆದರೂ ತಮ್ಮ ಮಾಡಿಲೀಲ್ಲ ನಾನು
ನನ್ನ ತಪ್ಪು ಇದು : ಯಾಕೊ ಬತ್ತಿಹೋಯಿತು ದನಿ
ತಕ್ಕ ಶಬ್ದಗಳು ಬರಲಿಲ್ಲ ಬಾಯಿಗೆ

ಕಮ್ಮ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಣಿಂಳಗೆ
ಕಾಣಿಲಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಯಾವ ವಸ್ತು ಕೂಡ
ನಡುಗತೊಡಗಿದೆ ನಾನು ಜನಜಂಗುಳಿಯ ಮುಂದೆ
ಸರಿಯಾಗಿಯೆ ಇತ್ತು ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದು
ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶ ಏನಾಗಿತ್ತು ?
ಮಣಿಲಲ್ಲಿ ಮಣಿಗಬೇಕಿತ್ತು ಈ ಕೈಯಿ ಒಂದು ದಿನ
ಉಸಿರು ತಟ್ಟನೆ ನಿಲ್ಲಲೇಬೇಕಿತ್ತು ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ
ಆದ್ದರಿಂದ ತೀರ್ಮಾನನಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ
ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಉಸಿರನ್ನು
ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಮಸ್ತಿಂದ.

ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆ ನನ್ನ ಕೈಯಿಕಣಿಲ್ಲಿ ಉಸಿರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದೆ ಜಾಗ ಒಂದು ದಿವಸ. ಅಂದಿನಿಂದ
ದೂರ ದೂರ ಹೊರನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ
ಹೊತ್ತು ನಡೆದಿದ್ದೇನೆ ತಡೆಯಲಾಗದ ಒಡಲ ಭಾರವನ್ನು.”

ನಾನು ಅಂದದ್ದರ ಕೊನೆಗೆ
ಅನ್ನಬೇಕು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರ ಕೊನೆಗೆ
ಮಾಯವಾದ ಅವನು. ಬೆಳಕಾಯಿತು.
ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಬಳಿಕ. ಚಹ ಕುಡಿದು
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆ ನನ್ನ ಗಂಟನ್ನು
ನನ್ನ ರೋಗಗಳನ್ನು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಯನ್ನು
ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸೂರ್ಯ ತೋರಿದ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದು
ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ
ಎಪ್ಪು ಸನಿಹವೇ ಅಪ್ಪೆ ದೂರಪೂ ಇರುವ ನಾಡಿಗೆ.

ಮಾನ ಮೋಲಾದಾಗ...

- ವಿಲಿಯಂ ಹೆಕ್ಸೊಪಿಯರ್ (ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್)

ಮಾನ ಮೋಲಾದಾಗ ಖಾಲಿಯಾಗುವ ಜೀವ,
ಕಾಮಕೃತ್ಯ, ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವವರೆಗೆ ಈ ಕಾಮ
ಅಪ್ಪಟ ಸುಳ್ಳ, ಕೊಲೆಗಡುಕ, ರಕ್ತಪಿಶಾಚಿ, ಹೊಲಸುಭಾಯಿ,
ಹದ್ದಿಲ್ಲದವ, ಬಬರ, ಕ್ಲೂರ, ರೂಕ್ಷ, ವಂಚಕ

ಸುಖಪಟ್ಟಕೊಡಲೇ ಧೂ ! ಹೊಲಸೆನ್ನಿಸುವ
ಬುದ್ಧಿಯಾಚಿಯ ಬೇಟ; ದಾಹ ತೀರಿದ ಮೇಲೆ
ಬುದ್ಧಿಯಾಚಿಯ ದ್ವೇಷ. ಗಾಳ ನುಂಗಿದ ಮೇಲೆ
ಬೇಟಕಾರನೇ “ಸಾಕು ಈ ಹುಣ್ಣ” ಅನುವವರೆಗೆ

ಹುಡುಕುವಾಗಲೂ ಹುಣ್ಣ, ಸಿಕ್ಕ ಮೇಲೂ ಹುಣ್ಣ;
ಒಮ್ಮೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಬೇಕು ಇನ್ನೂ, ಮೇರೆದಮ್ಮವವರೆಗೆ;
ಸಿಕ್ಕಾಗ ಆನಂದ, ಆಮೇಲೆ ವೇದನೆ
ಉಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖ, ಆಮೇಲೆ ಬರಿ ಕನಸು

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ
ನರಕಕ್ಕ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಸ್ವರ್ಗ ತೋರೆಯುವ ಬಲ

ಕೊಡಲೆ ತ್ಯಜಿಸು

- ರಮಾಕಾಂತ ರಘ (ಒರಿಯಾ)

ಕೊಡಲೆ ತ್ಯಜಿಸು ಅವನನ್ನು
ನಿನ್ನ ಜೀವಿತವೆಂಬ ಸೆರೆಮನೆಯ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ
ಕಟ್ಟಿದಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅವನನ್ನು . ಅವನು
ಹಸಿರು ಕಾಡಿನ ಉಸಿರು
ಕಾಣಾಲಾಗದ ನೋಡಲಾಗದ ಮುಟ್ಟಿನೋಡಲಾಗದ ಉಸಿರು
ಒಂದು ಸಲ ಮುಟ್ಟಿ
ನಿನ್ನ ಬಟ್ಟಿ ಬರೆ, ದಟ್ಟ ಕೊಡಲು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
ಹುಚ್ಚಿಬಿಸುವ ಉಸಿರು

ಕೋಗಲೇ ನೀವೆ ಕೊಂಡು ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ಹೇಗೆ ಆ ನೀಲಿ ಮೃಯನ್ನು
ಹೂತು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ಜರತಾರಿ ಮಿರುಗಲ್ಲಿ.
ಕಂಗ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ನೀವೆಲ್ಲ
ಬೂದಿ ಮಾಡಲು ಅವನ ಚೆಲುಮೋಗವನ್ನು
ಸುಡಪಗಾಡಿನಲ್ಲಿ

ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಿ. ಅವನು ನನಗೇ ಇರಲಿ

ಅವನ ಕೊರಳಿನ ಮೇಘನಾದವು ನಿಮಗೆ
ಕೇಳುವುದು ಮುರಳಿಗಾನದ ಹಾಗೆ. ಅವನಾಜ್ಞೆಯಂತೆ
ಹೇಗೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ ನಾನು
ಜನ್ನ ಜನ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುಮೃತ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ:
ಹೋಗಿ, ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ,

ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ ಇಲ್ಲ,

ಕಾಲಲ್ಲಿ ಸೋರುತ್ತಿದ್ದರೂ ರಕ್ತ ಕುಣಿಯಬೇಕೆನ್ನುವಜು.
ಅವನಿನ್ನೂ ಆಗ ಸುಮೃದ್ಧರೆ
ತೋರಿಸಿ ನನ್ನಿಂದ ಆಯುಷ್ಯ, ಇಗೂ ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು.

ಹೇಳಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅವನು ನಿಮಗೆ, ಆದರೂ ತಿಳಿದಿರಲೆ.
ನಾನೇ ಅವನ ವಥು. ಹೋಗಿ.
ಕೂಡಲೆ ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ, ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾನೆ ಹೊರಗೆ.
ಎಂದೂ ಕೇಳದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಉತ್ತರದ ಹಾಗೆ.

ಹುಡುಕಿ, ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಕೂಡಿರಬೇಕು.
ಅವನು, ಜರತಾರಿ ತಳೆದ ಆ ಮುದಿರಾಜ
ಉತ್ತರಿಸಬಹುದು ಆಗಲಾದರೂ ಅವನು ನಿಮಗೆ
ಅಫ್ರವಾಗುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ.

ಯುದ್ಧ

- ವಿಲಿಯಂ ಪೇಕ್ಸೋಪಿಯರ್ (ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್)

ಎಲ್ಲ ಮುಗಿಸುವ ಯುದ್ಧ ಕಣ್ಣ ಮನಗಳ ಮಧ್ಯ;
ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಅವು ನಿನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ?
ಮನಸಿಗಂದಿತು ಕಣ್ಣ - “ನಿನಗಲ್ಲ ಆ ರೂಪ.”
“ನನ್ನ ಹಕ್ಕು!” - ಅಂತು ನನ್ನ ಹೃದಯ, ಪಾಪ.

ಅಂದಿತು ಹೃದಯ - “ಹೊಕ್ಕಿರುವೆ ನೀ ಒಳಗೆ
ಯಾವ ರನ್ನದ ಕಣ್ಣ ಹೊಗದಂಥ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ.”
ಶಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಕಣ್ಣ ಕಷ್ಟೀದಾರ :
“ತಮ್ಮಿ ನೋಡು, ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ ನಿನ್ನ ರೂಪದ ರೂಪ.”

ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ತೀರುದಾರರು ಯಾರು ?
ಮನೋನಿವಾಸಿಗಳು. ಜಿಂತೆ ಯೋಚನೆಗಳು.
ಅವರ ತೀರ್ಜಿನ ರೀತ್ಯಾ ತೀರುಂಬಾನವಾಗಿದೆ :
“ಕಣ್ಣಿಗೊಂದು ಭಾಗ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು.”

ಇದು ತೀರು - “ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಪಾಲು ನಿನ್ನ ಹೊರಗಿನ ರೂಪ,
ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಪಾಲು ನಿನ್ನ ಒಳಗಿನ ರೂಪ.”

ಸಂಧಿಸಿದಾಗ ಹೃದಯ ಭವನಕ್ಕೆ

ಕರೆಯಲು ಬಿಡಲೀಲ್ಲ

– ಜಫರ್ ಇಕ್ಕಾಲ್ (ಉದ್ದರ್ಶ)

ಸಂಧಿಸಿದಾಗ ಹೃದಯ ಭವನಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲು ಬಿಡಲೀಲ್ಲ
ಹೊರಟು ನಿಂತಾಗ ತಿರುಗಿ ಅವನನ್ನು ಶಾಗಲು ಬಿಡಲೀಲ್ಲ.

ಇಂದೂ ಹೀಗೇ ತೇಲುತಲೇ ಇವೆ ಕಾಲದ ದೋಷಿಗಳು
ಆದರೂ ಹೃದಯ ಆ ಕ್ಷಣಿವನ್ನು ಬದುಕಲು ಬಿಡಲೀಲ್ಲ.

ಬಾಜಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ನನ್ನ ಜೀವನವೇ; ಮುಗುಚಿತು ಚಡುರಂಗ;
ಆ ಆಟವನೂ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ಸೋಲಲು ಬಿಡಲೀಲ್ಲ.

ಮಾಗಿಯ ಇರುಳಿನ ದಾಳಿಗಳಿಗೆ ಅದೇ ಇಲಾಜು ಜಫರ್
ನನಗೋಸ್ಕರ ಆ ಕುಸುಮವ ಯಾವ ವಸಂತನೂ ಬಿಡಲೀಲ್ಲ.

ಬಂಡೆಯೊಳಗಿನ ಗಂಧ

– ರಮಾಕಾಂತ ರಘು (ಒರಿಯಾ)

ನೀನು

ಬಂಡೆಯೊಳಗಿನ ಗಂಧ;
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೂವಿನ ಗೋಳಾಟ;
ಚಂದ್ರಮನ ಅಸಹನೀಯ ಶಾವಿ;
ಸೂರ್ಯನ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯ ಶೀತ;
ನನಗೆ ನಾನೇ ಬರಕೊಂಡ ಪತ್ರಗಳ ಪದಪುಂಜ;
ಬವಣೆಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಭರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಂದಹಾಸ;
ಶತಮಾನ ಪರ್ಯಾಯ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಯ ಅನಿಮೇಷ;
ಎಲ್ಲ ಕ್ಷಾಂತಿಗಳ ಅಂತಿಮತಮ ನಿರಧರಿತೆ;
ಎಲ್ಲ ಬಯಕೆಗಳ ಸುಂದರ ಪ್ರತಿಮೆ;
ಮರುಭೂಮಿಗಳ ಗತದ ಹರಿದ್ವಿಣ;
ಎಲ್ಲಹೂವುಗಳ ಮೈತಳಿದ ಮುಂಗಾರು;
ಮಣಿಂದ ಅತಿದೂರ ಗ್ರಹದವರೆಗಿನ ಹಾದಿಯ ಬೇಳಕು;
ಅರೆಹಗಲು ಅರೆರಾತ್ರಿಯ ಅಧ್ಯಂತ ಕ್ಷಣಿ;
ಕಡಲ ಕ್ಷಣಿಕ ನೀರವದ ಚಿರಂತನ;
ಅಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಪ್ನಗಳ ಕೊನೆಯ ಸಮಾಧಾನ;
ಬೆಳ್ಳಿದ್ದು ಎಚ್ಚಿತ್ತು ಶಾರುವ ತಲೆಗೆದರಿದ ಕ್ಷಣಿ;
ನಸುಕು ಬೇಳಗಿಸುವ ನಭದ ಮುಂದ ನಕ್ಷತ್ರ;
ವಿದಾಯಗಳ ಅವೃತ್ತ ವಾಕ್ಯಗಳ ಮಾಲೆ
ಒಂಟಿ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಯಾಗಿರುವ ಉನ್ನತಪವನ;
ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢಿ ಹಿಮದೇಹ;
ನದೀತಳದ ಬಿಂಬಗಳ ಗಾಢನಿದೆ;
ಬೆಲೆಕಟ್ಟಲಾಗದ ಅನಫ್ರ್ಯಾ ವಜ್ರಗಳ ಅದೃಶ್ಯಭಂಡಾರ;

ಉನ್ನತೆಯ ರೂಪರೇಷೆಗಳ ಪ್ರೋಮೆಲಿವಿತ;
ವಿದ್ಯಾಲ್ಯತೆಯ ವರ್ಣನಾತೀತ ಜ್ಞತಿಹಾಸ;

ನನ್ನೆಲ್ಲ ಕುಂದುಗಳನ್ನು ಓ ತ್ರಿಯನೆ,
ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕು ಸಹಿಸಿದ್ದೀಯ.
ನೀ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಮರಳಿ ಕರೆತರಬಾರದೆಂದು ವಿಧಿಲಿವಿತ
ಎಂದು ನಾ ಬಲ್ಲೆ
ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ, ನನ್ನ ಜೀವಿತದ ಕೊನೆಯ ದಿನದತನಕ
ನೀನಾಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಲೆಹಾಕಿ
ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಿಡಿಭಾಗವನ್ನೂ ಜೋಡಿಸುವುದರ ವಿನಹ?